ISSN 2241-6021

Συντάξεις-φιλοδωρήματα σ' ένα εξαρχής χρεοκοπημένο σύστημα

ΣΕΛΙΔΑ 9

Καταιγίδα αντιλαϊκών έμμεσων φόρων

ΣΕΛΙΔΑ 8

Στην πρέσα ο ελληνικός λαός και όχι οι Τσιπροκαμμένοι

ΣΕΛΙΔΑ 16

Χρέος και κινεζοποίηση

Εις το διηνεκές...

ΣΕΛΙΔΑ 7

Παιδεία: Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα

ΣΕΛΙΔΑ 10

Οργανισμός Μεγάρου Μουσικής Αθηνών

Ενα διαχρονικό σκάνδαλο για την πολιτιστική βιτρίνα της μπουρζουαζίας

ΣΕΛΙΔΑ 12

Σκοτώνοντας αντικαθεστωτικούς στη Δυτική Σαχάρα

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ αρ. φύλλου 867 - 23 Απρίλη 2016 www.eksegersi.gr

Χαράτσια, κινεζοποίηση, διάλυση της Ασφάλισης

ΧΡΕΟΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ

Scripta...Verba...

Ολοι βλέπουν ότι η Ελλάδα χρειάζεται να κάνει περισσότερα και μπορεί να κάνει περισσότερα.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Από αμερικανικού εδάφους ο Σόιμπλε έκλεισε την παραφιλολογία περί ρήξης ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Ούτε μια φορά, στις συζητήσεις στην Ουάσιγκτον, δεν αναφέρθηκε -πόσο μάλλον έγινε αντικείμενο κριτικής- η απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης να φέρει στη Βουλή το φορολογικό και το ασφαλιστικό.

Non paper υπουργείου Οικονομικών

Οταν τους έχουν διαβεβαιώσει ότι δεν πρόκειται να ψηφίσουν τίποτα αν δεν έχουν τη σύμφωνη γνώμη τους, γιατί ν' ανησυχήσουν οι δανειστές;

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι αν συνεχιστούν οι εκβιασμοί και τα πραξικοπήματα από τους «δανειστές», προτιμάμε να πέσουμε αντιστεκόμενοι ηρωικά από εσωτερική ή εξωτερική τρόικα και όχι ταπεινωτικά από την ίδια την κοινωνία.

Πρωτοβουλία Μελών 53+

Θα λέγαμε «σιγά μη σκίσετε κάνα καλσόν», αλλά προτιμάμε να το σοβαρέψουμε: ξεδιάντροπα εξουσιαστικά καθαρματίδια.

Το νέο και μεγάλο θα έρθει αν προστεθεί μια κρίσιμη μάζα από την κοινωνία. Γι' αυτό πρέπει να αφήσουμε άδειες κάποιες πρώτες καρέκλες. Ο κορμός του νέου και μεγάλου δεν μπορεί να είναι οι υπουργοί του χθες.

Σταύρος Θεοδωράκης

Πω, ρε, τι είπε πάλι το άτομο. Η σοφία των αιώνων συγκεντρωμένη στη σκέψη του!

Κανένας βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει να υποχωρήσουμε στον εκβιασμό της χώρας, όλοι αισθανόμαστε άσχημα αν χρειαστεί να συζητήσουμε για αρνητικά μέτρα, αλλά μέσα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα θα σχεδιάσουμε, θα αποφασίσουμε και θα διαμορφώσουμε τα τελικά μέτρα.

Σωκράτης Φάμελλος

Αυτός είναι πανέτοιμος για το «ναι σε όλα». Είναι όλοι οι συριζαίοι το ίδιο έτοιμοι;

Ηταν σκάνδαλο η πολιτική απόφαση επιλογής Φαμπρ, ο οποίος είναι εξαιρετικός καλλιτέχνης, αλλά πολύ κακή επιλογή για το Φεστιβάλ, που χρειάζεται μάνατζερ. Το πρόγραμμα που παρουσίασε ήταν αλαζονικό, αλλά δεν προκάλεσε έκπληξη. Οταν βάζεις αυτογκόλ, όμως, δεν μπορείς να κατηγορείς τον Φαμπρ για αλαζονεία.

Ντάνιελ Βέτσελ (Ρίμινι Πρότοκολ)

Οταν δεν έχεις άμεσο συμφέρον, τότε μπορείς να ακουμπήσεις λίγο την αλήθεια.

ΡΙΠΕΣ

◆ Δεν αρκούν τα αντιλαϊκά μέτρα ύψους 5,4 δισ. ευρώ ◆ Πρέπει να υπάρξει και μια καβάτζα 3,6 δισ. για το 2018 και μετά ◆ Τι δεν καταλάβατε, ρε συντρόφια; ◆ Κάντε μια πρόσθεση και θα βρείτε 9 δισ. ◆ Οσα είχε γράψει στο blog του ΔΝΤ εκείνος ο... αχώνευτος ο Τόμσεν ◆'Η θα τα υπογράψουν οι Τσιπραίοι ή θα παραιτηθούν ◆ Αλλά έχει πλάκα και η «πολιτική διαπραγμάτευση» που έκανε ο Τσίπρας, πεταγόμενος μέχρι το Παρίσι για καφέ με τον Ολάντ ◆ Η απάντηση ελήφθη διά στόματος Μοσκοβισί ◆ Τα υπογράφετε όλα και μετά κουβεντιάζουμε για το χρέος ◆ Οι ιμπεριαλιστές δεν έχουν καιρό για παιχνίδια προπαγάνδας ◆ Αδίστακτοι, κυνικοί, ανελέητοι, τσαλαπατάνε τους κυβερνήτες των μπανανιών ◆ Ιδιαίτερα όταν αυτοί έχουν χάσει και το λαϊκό έρεισμα ◆ Και καλά, τον Σαμαρά δεν τον ρώτησε ο Τσίπρας, τον Βενιζέλο γιατί δεν τον άκουσε; ◆ «Δεν κατάλαβες, αυτοί μόλις αναλάβεις θα σε γαμήσουν» ◆ Εμπειρία κτηθείσα εν τω στρατεύματι, όπως έλεγαν παλιά ◆ Πού πας καραβάκι με τέτοιον καιρό; ◆ Ούτε η Ραχήλ δε θέλει να μπαρκάρει ◆ Ευνόητο ◆ Οχι καπετάνισσα η Ζωή και η Ραχήλ μούτσα ◆ Τα σιρίτια του υπάρχου τα δικαιούται ex officio ◆ Κι αν δεν τα πάρει, δε θα μπαρκάρει ◆ Πήγε πάντως στα εγκαίνια ◆ Αλλά πήγαν και πολλοί άλλοι, οπότε ξεκαρφώθηκε ◆ «Ο κ. Πρωθυπουργός, ως σύγχρονος Μήδας» ◆ Από άρθρο του πασόκου Γιάννη Μανιάτη σε ιστοσελίδα ◆ Ο άνθρωπος που μπερδεύει τον μυθικό βασιλιά της Φρυγίας Μίδα με τους κατοίκους της Μηδίας (Μήδους), αγνοώντας και την κλίση της λέξης Μήδος, είναι και καθηγητής πανεπιστημίου, τρομάρα του ◆ Αλλο Εφη Θώδη και Ρούλα Βροχοπούλου και άλλο Δημήτρης Μάρδας ◆ Οι άνθρωποι της τηλεόρασης το ξέρουν καλά, γι' αυτό και δεν προσπαθούν να κάψουν το λαχείο που τους έκατσε ◆ Τον βγάζουν με μέτρο, ξέροντας πως κάθε φορά θα ανταμειφθούν με μια καινούργια μαρδακία ◆ Ενώ αν τον έβγαζαν σε καθημερινή βάση, οι μαρδακίες σύντομα θα καταντούσαν προϊόν που δεν πουλάει ◆ Σένια και φιγουράτη η στολή παραλλαγής του προέδρου Πάνου, αλλά εμείς θέλουμε να τον δούμε να παίρνει και κάμψεις ◆ Εκεί να δεις γέλιο ◆ Επί τη ευκαιρία, να ρωτήσουμε τη γνώμη κάποιων –το πάλαι- αντιεθνικιστών-κοσμοπολιτών συριζαίων γι' αυτά τα φαινόμενα της κυβέρνησής τους ή θα φανούμε αγενείς; ◆ Στη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας γίνεται πολιτική είδηση ακόμα και η Μοιραράκη! ◆ Κακώς τον βαφτίζουν «πέτσακα» ◆ Οι «πέτσακες» δε είναι μόνο λόγια, προχωρούν σε πράξεις ◆ Πιο πολύ θα του ταίριαζε το «μαγκιά κλανιά και κώλος φινιστρίνι» ◆ Και μια ερώτηση... φιλολογικού ενδιαφέροντος ◆ Του Κουρή είναι βοθροκάναλο ή ευωδιάζει από αλήθεια και αντικειμενικότητα; ◆ Σουπιά ο Παπαμιμίκος; ◆ Σιγά τη σουπιά, ούτε βαλτός του Κούλη να ήταν ◆ Του έδωσε στο πιάτο την ευκαιρία να διαλύσει την ΟΝΝΕΔ και να την ξαναχτίσει όπως γουστάρει ◆ Οι μόνοι που θυμούνται το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ είναι οι 53+ ◆ Οι Τσιπραίοι έχουν άλλες αγωνίες ◆ Σιγά που δε θα πήγαινε ο Μπαρούφ στους γάλλους «αγανακτισμένους» ◆ Σκεφθείτε, όμως, πόσα δερμάτινα μπουφάν έχει ο φτωχούλης ◆ Ενα έβγαλε λοταρία στην Αγγλία, ένα ολόιδιο φορούσε στη Γαλλία ◆ Μήπως, εκτός από την πρόεδρο Ζωή, ξέρετε κανένα άλλο μέλος του νέου κόμματος; ◆ Θα είναι... δημοκρατικό πάντως το κόμμα ◆

επί του πεζοδρομίου

Οπως κάθε χρόνο, θα διακόψουμε και φέτος για δυο εβδομάδες. Το επόμενο φύλλο της «Κόντρας» θα κυκλοφορήσει το Σάββατο 14 Μάη. Μέχρι τότε, η επικαιρότητα θα καλύπτεται από την ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr).

Επλυναν τους δρόμους, έβαψαν τους τοίχους, κλάδεψαν τα δέντρα, ξεχορτάριασαν τα παρτέρια, ακόμα και τα καπάκια των υπονόμων έβαψαν! Πάπας είν' αυτός, έπρεπε να είναι «τζιτζί» οι δρόμοι που θα πατούσε το άγιο ποδάρι του. Πώς το λέει το Ευαγγέλιο; «Ουαί υμίν γραμματείς και φαρισαίοι υποκριταί, ότι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οίτινες έξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι, έσωθεν δε γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης ακαθαρσίας».

Φεύγοντας από τη Λέσβο, ο πάπας πήρε μαζί του και δώδεκα πρόσφυγες! Οικογένειες των οποίων την απελπισία εκμεταλλεύτηκαν για να μετατρέψουν τα μέλη τους σε «γλάστρες» στο σόου του Βατικανού. Περιττεύει να ρωτήσουμε πόσους ακόμα πρόσφυγες θ' αναλάβει να φιλοξενήσει το Βατικανό με την αμύθητη περιουσία.

Το πάθημα του Μπαρουφάκη δεν έγινε μάθημα στον γάλλο υπουργό Εμανουέλ Μακρόν. Εκανε κι αυτός φωτογράφιση μαζί με τη συμβία του, γεμάτη γκλαμουριά. Και το Paris Match τον έκανε εξώφυλλο για ν' ακολουθήσει σάλος: ο υπουργός Οικονομικών, που απεργάζεται σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, δείχνει την πολυτελή ζωή του, φτύνοντας κατάμουτρα τη γαλλική εργατική τάξη. «Είναι μια ανοησία, μια ανοησία που κάναμε μαζί με τη σύζυγό μου», δήλωσε ο Μακρόν μετά το σάλο. «Αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη και δεν είναι μια στρατηγική που θα επαναλάβουμε» κατέληξε. Πλην όμως, οι βαρόνοι του PSF ετοιμάζονται να τον κατασπαράξουν για πρόγευμα.

Απέκτησε και ο Χάρης Θεοχάρης «κύκλους», οι οποίοι επιτίθενται στον Σταύρο Θεοδωράκη! Ο οποίος απάντησε μέσω «κύκλων» της Σεβαστουπόλεως, κατηγορώντας τον Θεοχάρη για «παλαιοκομματισμό εν έτει 2016», καθώς «δεν απαντούν οι βουλευτές, ομιλούν οι κύκλοι τους». Μέχρι να πάρει ο καθένας το δρόμο του, άλλος για τη ΝΔ κι άλλος για την κυοφορούμενη σύμπραξη της «Κεντροαριστεράς», θα μας προσφέρουν άφθονες στιγμές γέλιου (και γελοιότητας).

«Πρέπει τα εφήμερα πάθη να συγκρατούνται γιατί τα στρατηγικά συμφέροντα της Αριστεράς μας υποχρεώνουν να είμαστε μαζί και να βρίσκουμε κοινούς δρόμους». Αυτό δήλωσε ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης παρουσία του Φ. Κουβέλη, αφού προηγουμένως εκθείασε τη μακρά κοινή τους διαδρομή. Θα προκάνει, όμως, ο κυρ-Φώτης να γίνει υπουργός;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οσον αφορά τις επαφές του πρωθυπουργού, αυτές εντάσσονται στο πλαίσιο της αποσαφήνισης και της ενίσχυσης της ευρωπαϊκής θέσης απέναντι στην αξιολόγηση. Ας μην ξεχνάμε, άλλωστε, ότι κατορθώσαμε, εδώ και ένα χρόνο, την εμπλοκή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο ελληνικό πρόγραμμα, κάτι το οποίο ουδέποτε είχε απασχολήσει καν τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Στις συναντήσεις του πρωθυπουργού επιβεβαιώθηκε με ξεκάθαρο τρόπο ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν είναι μόνη της και ότι η άμεση ολοκλήρωση της αξιολόγησης, στο πλαίσιο των συμφωνηθέντων του καλοκαιριού, αποτελεί μονόδρομο για όλους.

Ράνια Σβίγκου

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/4: Ημέρα βιβλίου, ημέρα μνήμης εβραϊκού ολοκαυτώματος, ημέρα αγγλικής γλώσσας, Γερμανία: Ημέρα μπίρας, Αγγλία: Εθνική γιορτή, Τουρκία: Ημέρα ανεξαρτησίας, δημοκρατίας, παιδιού 23/4/1998: Θάνατος Κωνσταντίνου Καραμανλή 24/4: Ημέρα κατά θορύβου, ημέρα κατά πειραματόζωων, Γκάμπια: Ημέρα δημοκρατίας, ημέρα μνήμης γενοκτονίας Αρμενίων (1915) 24/4/1975: Εξι «Κομάντος Χόλγκερ Μάινς» εισβάλλουν στη γερμανική πρεσβεία Στοκχόλμης και κρατούν δώδεκα ομήρους ζητώντας απελευθέρωση 26 κρατουμένων της RAF. Η κυβέρνηση αρνείται, σκοτώνουν στρατιωτικό και εμπορικό ακόλουθο και συλλαμβάνονται 24/4/1981: Δύο βόμβες στις αντιπροσωπίες Siemens και AEG 24/4/1987: Βόμβα κατά λεωφορείου μεταφοράς αμερικανών στρατιωτών, δεκατέσσερις τραυματίες (17Ν) 24/4/1994: Βόμβα στο κτίριο Υπατης Αρμοστείας ΟΗΕ (ΕΛΑ-1η Μάη) 24/4/1999: Πυροβολισμός στα γραφεία ΟΗΕ (Κόκκινη Γραμμή) 25/4: Ημέρα DNA, ημέρα γονικής αποξένωσης, ημέρα κατά ελονοσίας, Πορτογαλία: Ημέρα επανάστασης (1974), Σουαζιλάνδη, Φερόες: Ημέρα σημαίας 26/4: Ημέρα πνευματικής ιδιοκτησίας, ημέρα εθελοντικής υπηρεσίας νέων, Τανζανία: Εθνική επέτειος 26/4/1941: Εξόριστοι Αι-Στράτη επιχειρούν απόδραση, τρεις νεκροί, παράδοση υπόλοιπων στους Γερμανούς 26/4/1978: Εκτέλεση βουλευτή Τζιρόλαμο Μιτσέλι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 26/4/1982: Δύο βόμβες σε γραφεία IBM (ΕΛΑ) 26/4/1991: Εκρηξη σε ρυμουλκό πλοίο εταιρίας Καραπιπέρη (17Ν) 27/4: Ημέρα κατασκευαστικού σχεδίου, Νότια Αφρική: Ημέρα ανεξαρτησίας, Σλοβενία, Σιέρα Λεόνε: Εθνική εορτή 27/4/1978: Απόπειρα Ερυθρών Ταξιαρχών κατά διευθυντή FIAT Σέρτζιο Παλμιέρι 27/4/1979: Βόμβα καταστρέφει τη ΔΟΥ Νέας Ιωνίας (ΕΛΑ) 27/4/1982: Βόμβα καταστρέφει διπλωματικό αυτοκίνητο πράκτορα CIA (ΕΛΑ) 27/4/1988: Βόμβες (ΕΛΑ) σε Ζ΄ και Η΄ ΔΟΥ και Α΄ ΑΤ (Θεσσαλονίκη) 28/4: Ημέρα μνήμης εργατών, ημέρα υγείας-ασφάλειας στην εργασία, Μπαρμπάντος: Εθνική εορτή 28/4/1945: Εκτέλεση Μπενίτο Μουσολίνι 29/4: Ημέρα μνήμης θυμάτων χημικού πολέμου, ημέρα ανοσολογίας, ημέρα χορού, Ιαπωνία: Εθνική αργία 29/4/1975: Εμπρησμός οχτώ αυτοκινήτων αμερικανικών βάσεων (πρώτο χτύπημα ΕΛΑ).

Κατάρρευση, και με τη βούλα

Κυριακάτικη φυλλάδα, κάθε άλλο παρά εχθρικά διακείμενη προς την κυβέρνηση (Real News), δημοσιεύει ρεπορτάζ σύμφωνα με το οποίο ο Τσίπρας πήγε στον Ολάντ και απείλησε με παραίτηση αν τον πιέσουν κι άλλο στην αξιολόγηση. Το δημοσίευμα διαψεύστηκε από το Μαξίμου, όπως ήταν αναμενόμενο. Ποιος, όμως, το «σφύριξε» στην εφημερίδα, στην οποία συμφέροντα έχει και ο Κουρής;

Η φράξια των 53+, στην οποία συμμετέχουν εξέχοντα κυβερνητικά στελέχη, ενώ άτυπος ηγέτης της είναι ο Τσακαλώτος, δημοσιεύει κείμενο «γραμμής» στο οποίο αναφέρει ότι «είναι προτιμότερο να φεύγει κανείς μαχόμενος, παρά να κρατά την εξουσία συμβιβαζόμενος πέραν ενός σημείου». Ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Ρήγας ανέλαβε να τους καλέσει να είναι «προσεκτικοί», γιατί αυτά τα λένε εκείνοι που έχουν θέσει ως στόχο να ρίξουν την κυβέρνηση.

Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Δραγασάκης, που ούτε πρωτάρης στην πολιτική είναι ούτε κάποιος παρακατιανός στον ΣΥΡΙΖΑ, δηλώνει σε ομιλία του ότι αν η αξιολόγηση κλείσει με μέτρα πέραν της συμφωνίας του καλοκαιριού θα δημιουργήσει «πολιτικό πρόβλημα», γιατί «η κυβέρνηση εκλέχτηκε να εφαρμόσει τη συγκεκριμένη συμφωνία». Η Γεροβασίλη παίρνει εντολή να το μαζέψει και δηλώνει ότι η πίεση για περισσότερα μέτρα «δεν αποτελεί πολιτικό πρόβλημα για την κυβέρνηση, αλλά οικονομικό πρόβλημα για τη χώρα». Γιατί «εμποδίζει την ανάπτυξη και με αυτή την έννοια είναι πρόβλημα για τη χώρα».

Ο Δραγασάκης, παρά το θόρυβο που ξέσπασε μετά τη δήλωσή του, δεν έκανε καμιά διορθωτική ή διευκρινιστική ή καταγγελτική δήλωση, καταπώς το συνηθίζει. Αφησε να φανεί η διάσταση ανάμεσα στη δική του τοποθέτηση και σ' αυτή της Γεροβασίλη, που όσες γυροβολιές και να φέρει στην πίστα του Μαργαρίτη, πολιτικό στέλεχος πρώτης γραμμής αποκλείεται να γίνει.

Από την Ουάσιγκτον ο Τσακαλώτος είχε στείλει non paper στο οποίο δήλωνε πως συζητά και τα πρόσθετα μέτρα, στη βάση των εκτιμήσεων του ΔΝΤ, φτάνει στο τραπέζι να πέσει και η αναδιάρθρωση του χρέους.

Τι σημαίνουν όλ' αυτά; Οτι έχουν χάσει τη μπάλα, διότι το 2016 δεν είναι 2015. Το 2015 μπορούσαν και παραμύθιαζαν τον κόσμο ότι κάνουν σκληρή διαπραγμάτευση. Αυτό το πλεονέκτημα εξατμίστηκε τον Ιούλη-Αύγουστο του 2015 και πλέον κανένας δεν πιστεύει ότι κάνουν καμιά διαπραγμάτευση. Οταν γίνεται συζήτηση του τύπου «μένουν-φεύγουν», η οποία μάλιστα τροφοδοτείται από δηλώσεις κορυφαίων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ η προπαγάνδα του Μαξίμου είναι απασχολημένη με το να διορθώνει ή να διαψεύδει απόψεις και δημοσιεύματα (μ' άλλα λόγια βρίσκεται σε θέση άμυνας), τότε έχουμε μια κυβέρνηση υπό κατάρρευση, και με τη δική της βούλα πλέον. Εδώ ακόμα και η Φώφη έβγαλε γλώσσα και είπε στη Βουλή «αν δεν μπορείτε, φύγετε»!

Ακόμα και αν καταφέρουν να περάσουν τα εφιαλτικά μέτρα της αξιολόγησης από τη Βουλή, κάθε μέρα που θα περνάει θα βρίσκονται πιο κοντά στην κατάρρευση. Αυτό, εκτός των άλλων, αποδεικνύεται και από την προπαγάνδα περί success story που έχουν ξεκινήσει, φτύνοντας κατάμουτρα τον ελληνικό λαό.

Ο Κούλης παριστάνει την αρχηγάρα

Ενα χρόνο μετά την έναρξη της αρχηγικής θητείας του, ο Κώστας Καραμανλής προχώρησε στη διαγραφή έξι βουλευτών, επειδή διαφοροποιήθηκαν στη Βουλή σε ψηφοφορία που αφορούσε ρύθμιση για τις ΔΕΚΟ. Ανάμεσα στους διαγραφέντες ήταν και ο Γ. Σουφλιάς, αντίπαλος του Καραμανλή για την αρχηγία της ΝΔ. Ηταν μια επίδειξη δύναμης του νέου αρχηγού και του περιβάλλοντός του. Συγκρινόμενη μ' εκείνη την κίνηση του Καραμανλή, η υποχρέωση του Παπαμιμίκου να κάνει πολιτικό χαρακίρι και του γραμματέα της ΟΝΝΕΔ να παραιτηθεί δεν είναι τίποτα. Αν ο Κούλης δεν κάνει τώρα κάποιες κινήσεις επίδειξης πυγμής, πότε θα τις κάνει, όταν θα είναι στα κάτω του;

Δεν μας αρέσουν καθόλου οι θεωρίες συνωμοσίας, όμως όλα δείχνουν σαν το επιτελείο του Κούλη να έστησε ένα δόκανο και τα χαζοπούλια Παπαμιμίκος και λοιπές σαμαρικές δυνάμεις να έπεσαν μέσα χωρίς να κάνουν δεύτερη σκέψη. Εστησαν το εκλογικό αποτέλεσμα, μοίρασαν τις έδρες στην ΚΕ της ΟΝΝΕΔ και τους αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΝΔ κι εκεί που έφευγαν για τη νυχτερινή τους οινοποσία στα in στέκια που συχνάζουν, άκουσαν τον Κούλη να τους στέλνει πρόωρα στη σύνταξη: «Οι εικόνες απαξίωσης της ΟΝΝΕΔ εκπέμπουν παρακμή και τέλος εποχής. Ολα όσα έγιναν σε μια τόσο νοσηρή ατμόσφαιρα δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτά. Η ΟΝΝΕΔ μετά την επανίδρυσή της θα είναι μια σύγχρονη νεολαία. Ανοιχτή σε όλους τους νέους. Συλλογική, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις, ομάδες και ομαδάρχες», διακήρυξε ο Κούλης. Στον Παπαμιμίκο προσφέρθηκε το ευγενές προνόμιο να κάνει χαρακίρι. Κι αυτός, αποδεικνύοντας πόσο «λίγος» είναι, άρχισε να κλαψουρίζει: «Αναλαμβάνω για ακόμη μία φορά ευθύνες που μου αποδίδονται, αλλά και δεν μου αναλογούν». Ο Βαγγέλας τον είχε αρχίσει στις «σφαλιάρες», ο Κούλης τον αποτελείωσε. Οσο για τον γραμματέα της ΟΝΝΕΔ Β. Γεωργιάδη, στον οποίο ο Κούλης είχε απευθύνει δημόσια συγχαρητήρια για την οργάνωση του συνέδριου (!), δεν του προσφέρθηκε καν η δυνατότητα της παραίτησης. Ο Κούλης έπρεπε να κάνει την πρώτη διαγραφή του και ο κλήρος έπεσε σ' αυτόν τον φέρελπι γαλάζιο νέο.

Στη Συγγρού βγήκαν κι άλλα μαχαίρια. Διάφοροι γαλάζιοι βουλευτές και πολιτευτές βρήκαν την ευκαιρία να ψαλιδίσουν τον αντιπρόεδρο Μπουμπούκο, κατηγορώντας τον ότι βρισκόταν σε ανοιχτή γραμμή με τον Παπαμιμίκο και τον Γεωργιάδη, προκειμένου να του εκλέξουν έναν επαρκή αριθμό δικών του συνέδρων που θα του επέτρεπαν να εμφανιστεί σαν αξιοσημείωτος ομαδάρχης στη ΝΔ. Δεν ξέρουμε αν οι κατηγορίες έχουν βάση ή αν απλώς κάποιοι βρήκαν την ευκαιρία να «κουρέψουν» τον Μπουμπούκο. Ξέρουμε ότι αυτός έτρεξε αμέσως να κάνει δήλωση στήριξης της απόφασης Μητσοτάκη να διαλύσει την ΟΝΝΕΔ και να την ξαναφτιάξει και είμαστε βέβαιοι ότι το μητσοτακαίικο κάνει πάρτι, αφού ο Κούλης βρήκε την ευκαιρία να εμφανιστεί ως κυρίαρχος του παιχνιδιού.

Ως κυρίαρχος του παιχνιδιού θα εμφανιστεί ο Κούλης και μετά το συνέδριο. Ολοι θα τον υμνούν. Ακόμα κι εκείνοι που δεν τον χωνεύουν. Ετσι, όμως, παίζεται το πολιτικό παιχνίδι σ' ένα αστικό κόμμα εξουσίας, που βρίσκεται στην αντιπολίτευση έχοντας υποστεί δυο συντριπτικές εκλογικές ήττες (τρεις, αν συνυπολογίσουμε και το δημοψήφισμα). Ολοι συσπειρώνονται γύρω από τον αρχηγό, ακόμα κι αν δεν τον γουστάρουν, γιατί αυτός εκλέχτηκε κι αυτός έχει την ευθύνη να τους επαναφέρει στην εξουσία. Αν ο αρχηγός χάσει, τότε θα πέσουν όλοι μαζί να τον φάνε, φορτώνοντας αποκλειστικά σ' αυτόν την ήττα.

Επομένως, όσο η ΝΔ βρίσκεται στην αντιπολίτευση, ο Κούλης θα έχει τράτο. Αν μάλιστα κινηθεί προσεκτικά και δεν προσπαθήσει να συντρίψει τις βαρονίες (πράγμα που έχει κάνει μέχρι τώρα), δε θ' αντιμετωπίσει κανένα σοβαρό πρόβλημα. Η κρίση γι' αυτόν θα είναι οι επόμενες εκλογές, όποτε κι αν αυτές γίνουν. Με το κλίμα που έχει δημιουργηθεί, με ευθύνη και του επιτελείου Κούλη που ζητά σε καθημερινή βάση εκλογές (τις οποίες απεύχεται), αν χάσει, δύσκολα θα μείνει στην αρχηγία, όσο κι αν στο μεταξύ έχει δημιουργήσει έναν ελεγχόμενο μηχανισμό στη ΝΔ και την ΟΝΝΕΔ. Αυτοί οι μηχανισμοί, όσο δύσκολα δημιουργούνται τόσο εύκολα διαλύονται, γιατί αυτοί που τους πλαισιώνουν έχουν ιδιότητες χαμαιλέοντα και αλλάζουν πανεύκολα εσωκομματικό στρατόπεδο.

ΥΓ1. Θεωρούμε περιττό να κάνουμε ανάλυση για το δήθεν δημοκρατικό χαρακτήρα που θ' αποκτήσουν η ΝΔ και η ΟΝΝΕΔ επί προεδρίας Κούλη. Ενα αστικό κόμμα -και μάλιστα ένα δεξιό ελληνικό κόμμα όπως η ΝΔ- δεν μπορεί ν' αποκτήσει ούτε τα τυπικά-εξωτερικά χαρακτηριστικά που έχουν στη λειτουργία τους κάποια ευρωπαϊκά δεξιά κόμματα. Είναι και ζήτημα πολιτικής παράδοσης. Ο αρχηγός και η δική του κλίκα κάνουν κουμάντο, ενώ στο αμέσως παρακάτω κλιμάκιο της πυραμίδας υπάρχουν οι βαρόνοι με τα δικά τους φέουδα και τα δικά τους μερίδια εξουσίας. Οσο για την οργάνωση νεολαίας αυτού του κόμματος, είναι απλά ένα εκτελεστικό όργανο που δρα ανάλογα με την κατά περίσταση κομματική τακτική. Η ΟΝΝΕΔ απέκτησε υπόσταση όταν ο Αβέρωφ την οικοδόμησε πάνω στην παραδοσιακή αντικομμουνιστική-τραμπούκικη παράδοση. Ηταν η ΟΝΝΕΔ των «Κενταύρων» και των «Ρέιντζερ», η συμμορία που δολοφόνησε τον Νίκο Τεμπονέρα. Οταν ο Μητσοτάκης (πατήρ) κατάλαβε ότι αυτό δεν τραβάει άλλο, καθάρισε τους παλιούς ακροδεξιούς και πέρασε στην εποχή των «Ντοράκηδων», του Μεϊμαράκη και του Βουλγαράκη. Εποχή που συνεχίζεται μέχρι σήμερα, καθώς η ΟΝΝΕΔ έχει γίνει ένα τεράστιο μαγαζί ρουσφετιών, διοργάνωσης εκδρομών και πάρτι σε κλαμπ και οικοδόμησης πολιτικών καριερών από ορισμένα από τα στελέχη της. Δε θα φτιάξει τίποτα διαφορετικό ο Κούλης, απλά θα κοιτάξει το μαγαζί να είναι δικό του. Βρήκε την ευκαιρία και την αξιοποίησε (ελλείψει άλλων δυνατοτήτων).

ΥΓ2. Η παραίτηση του προέδρου της Κεντρικής Εφορευτικής Επιτροπής του συνέδριου της ΝΔ, Φ. Ταυρή, ο οποίος κατήγγειλε ότι δεν είχε καμιά δυνατότητα παρέμβασης στη σύνθεση του συνέδριου, καθώς και την «αυθαίρετη και αντικατα-στατική άποψη της συμμετοχής 803 επιπλέον σύνεδρων», δείχνει καθαρά πόσο «δημοκρατική» θέλει τη ΝΔ ο Κούλης.

Η ζημιά του Λεβέντη

Τελικά, ο Λεβέντης έκανε μεγάλη ζημιά στο αστικό πολιτικό σύστημα. Ολοι πια θέλουν να γίνουν αρχηγοί κόμματος. Ακόμα κι όταν αποχωρούν από ένα κόμμα για να προσχωρήσουν σε κάποιο άλλο, φτιάχνουν πρώτα ένα δικό τους «κόμμα», ώστε να φανεί ότι δεν προσχώρησαν, αλλά έκλεισαν πολιτική συμφωνία. Ετσι, εκτός από τον αρχηγό του «Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος» Νίκο Νικολόπουλο, η Βουλή απέκτησε και άλλον έναν εν δυνάμει αρχηγό κόμματος, τον Χάρη Θεοχάρη, ο οποίος έφυγε από το Ποτάμι και -όπως λένε οι πληροφορίες- θα φτιάξει κόμμα με το όνομα «Δύναμη Πολιτών» (αν δεν κάνουμε λάθος, αυτό το όνομα έχει η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας).

Με τις αλληλοκατηγορίες Θεοχάρη-Θεοδωράκη δε θ' ασχοληθούμε. Μπορείτε να τις βρείτε και να διασκεδάσετε διαβάζοντάς τες. Αποκορύφωμα η διαμάχη για τις ψήφους. Ο Θεοχάρης καμαρώνει για τους 18.000 πολίτες της Β' Αθηνών που τον ψήφισαν. Οι ποταμίσιοι του θυμίζουν ότι οι εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015 έγιναν με λίστα, άρα οφείλει την εκλογή του στον επικεφαλής Σταύρο. Αυτός, όμως, μπήκε στη λίστα γιατί τον είχαν σταυρώσει οι ψηφοφόροι το Γενάρη του 2015. Και το γαϊτανάκι συνεχίζεται.

Τι ήταν ο Θεοχάρης πριν από δυο χρόνια; Ενας ψιλογιάπης, που ο Κουβέλης τον προώθησε στην έμμισθη θέση του γενικού γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Αν οι Σαμαροβενιζέλοι δεν τον ξήλωναν, κανένας σήμερα δε θα τον θυμόταν. Αυτός, όμως, εκμεταλλεύτηκε το γεγονός και ξαφνικά από γιάπης έγινε πολιτικός παράγοντας. Για να είμαστε δίκαιοι, δεν είναι ο μόνος. Ολες οι κοινοβουλευτικές ομάδες είναι γεμάτες από τέτοια «φρούτα». Η κρίση στην οποία μπήκε το πολιτικό σύστημα αποδόμησε κόμματα και παλιά πολιτικά στελέχη, δημιούργησε κόμματα «από το πουθενά» και επέτρεψε να ανθίσουν διάφορα «μπουμπούκια».

Το Κόμμα είναι Αυτή

«Πλεύση Ελευθερίας» είναι το ποιητικό όνομα που επελέγη για το νέο «κόμμα», όμως όλος ο κόσμος το λέει «κόμμα της Ζωής». Και δεν έχει άδικο. Διότι δεν είναι γνωστό ούτε ένα μέλος ή στέλεχος του νέου κόμματος, πλην της Ζωής Κωνσταντοπούλου. Ακόμα και όσοι παρευρέθηκαν στα εγκαίνια του νέου μαγαζιού και που ενδεχομένως να θέλουν να ενταχθούν ή να έχουν ενταχθεί στο «κόμμα της Ζωής», υποχρεώθηκαν να διευκρινίσουν ότι απλώς παρευρέθηκαν ή απλώς αναπαρήγαγαν την είδηση για τα εγκαίνια στον προσωπικό τους λογαριασμό στο facebook. Οπως η ερίτιμος τέως βουλευτίνα των ΑΝΕΛ και του ΣΥΡΙΖΑ Ραχήλ Μακρή, που εμφανίστηκε στα εγκαίνια με τη θλίψη και την ενόχληση αποτυπωμένες στο πρόσωπό της. Θα ήθελε κι αυτή ένα ρόλο (υπαρχηγού, φυσικά), αλλά υποχρεώθηκε να παίξει τη μουγγή. Ακόμα και στην ιστοσελίδα του νέου κόμματος, οι κυλιόμενες φωτογραφίες της πρώτης σελίδας δείχνουν σκηνές πλήθους και σκηνές... Ζωής.

Ασφαλώς και έχει συνοδοιπόρους η τέως πρόεδρος Ζωή. Εμείς από σπόντα μάθαμε για έναν, που εμφανίζεται μάλιστα και ως αντιπρόεδρος (δεν ενδιαφερθήκαμε να ελέγξουμε την ορθότητα του ισχυρισμού του, γιατί δεν έχουμε χρόνο να σπαταλήσουμε για ασήμαντα πράγματα). Ομως, στα εγκαίνια έπρεπε να εμφανιστεί Αυτή και μόνον Αυτή. Κατά παράφραση του λουδοβίκειου «L' etat c'est moi» («το κράτος είμαι εγώ»), εδώ έχουμε το «Le partie c' est moi» («το κόμμα είμαι εγώ»). Μπορεί στην ομιλία της στα εγκαίνια να χρησιμοποίησε πρώτο πληθυντικό πρόσωπο «δημιουργούμε ένα κόμμα», όμως αυτό μόνο ως πληθυντικός μεγαλοπρέπειας ακούστηκε, καθώς πέραν αυτής δεν υπήρχε άλλος ή άλλη στη σκηνή.

Είναι φανερό ότι έχει γίνει σχεδιασμός από διαφημιστές και image makers. Κρίθηκε ότι το μοναδικό brand name που διαθέτει το νέο κόμμα είναι (έκπληξη!) η Αυτής Μεγαλειότης η Ζωή Κωνσταντοπούλου. Οσο για πρόγραμμα, δε χρειάζεται τίποτ' άλλο πέρα από την καθιερωμένη παπαρολογία της προέδρου, η οποία συμπυκνώθηκε σε έξι «Δέλτα» και αποτυπώθηκε εικαστικά στα ιστία του καραβιού-σήματος. Καλή διαφημιστική δουλειά, πλην όμως το καρπούζι είναι μάπα και οι υποψήφιοι πελάτες το ξέρουν.

Homan Square

Ενα Γκουαντάναμο στο Σικάγο!

Την ίδια στιγμή που ο Ομπάμα ποζάρει στα τηλεοπτικά σκουπίδια της αμερικάνικης τηλεόρασης φτιάχνοντας το ίματζ του καλού, συμπονετικού και προοδευτικού προέδρου, στο Σικάγο οι μπάτσοι συνεχίζουν να οργιάζουν κατά των -μαύρων στην πλειοψηφία τους- κρατουμένων. Εκεί, σε μία αποθήκη με το όνομα Homan Square, έχει γεννηθεί μία ακόμα μυστική φυλακή τύπου Γκουαντάναμο.

Οι πρώτες αποκαλύψεις γι' αυτή τη φυλακή έγιναν από τη βρετανική εφημερίδα Guardian τον περσινό Αύγουστο. Πλέον, η εφημερίδα διαθέτει ολόκληρο αφιέρωμα στην ιστοσελίδα της, με πληθώρα στοιχείων για το κολαστήριο που μέχρι σήμερα έχει «εξαφανίσει» πάνω από 7.350 ανθρώπους (http://www.theguardian.com/us-news/homan-square), στη συντριπτική τους πλειοψηφία (πάνω από 80%) μαύρους. Λέμε «εξαφανίσει», γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν καταγράφονταν καν στα αρχεία της αστυνομικής διεύθυνσης του Σικάγο, ενώ στη συντριπτική τους πλειοψηφία στερήθηκαν -για όσο διάστημα ανακρίνονταν- οποιαδήποτε επαφή με δικηγόρο ή με τους συγγενείς τους!

Η εφημερίδα επικαλείται εσωτερικά κείμενα της αστυνομικής διεύθυνσης του Σικάγο, τα οποία αποδεικνύουν ότι αξιωματικοί της αστυνομίας χρησιμοποίησαν φυσική βία κατά τουλάχιστον 14 ανδρών που βρίσκονταν ήδη σε αυτή τη μυστική φυλακή. Η φυσική βία περιλάμβανε γροθιές, κλοτσιές στα γόνατα, χαστούκια, χτυπήματα με γκλομπς, στραμπουλήγματα των καρπών και –φυσικά- ηλεκτρικές εκκενώσεις με τέιζερ. Κανένας από όσους κακοποιήθηκαν από τους μπάτσους σαδιστές δεν είχε επιχειρήσει να δραπετεύσει, ούτε είχε αντισταθεί κατά τη σύλληψη! Ορισμένοι μάλιστα από τους κακοποιηθέντες, ανέφεραν στη Guardian ότι για χρόνια υπέφεραν από τα τραύματα που υπέστησαν από τους βασανιστές τους.

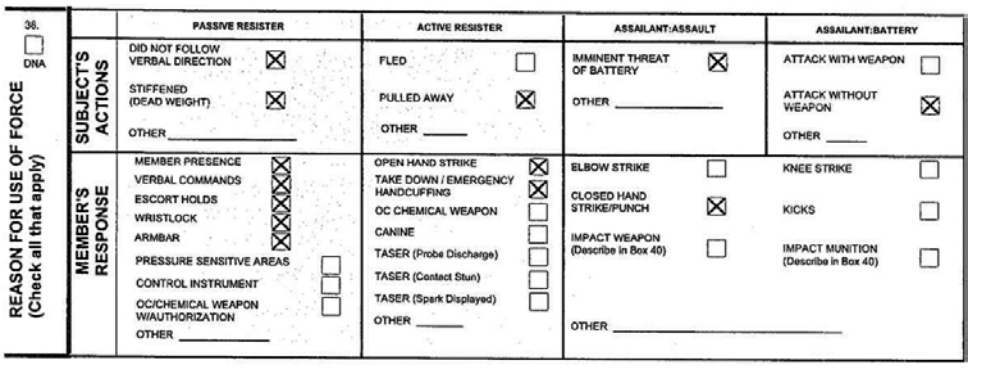

36. ☐ DNA		PASSIVE RESISTER		ACTIVE RESISTER		ASSAILANT:ASSAULT		ASSAILANT:BATTERY	
REASON FOR USE OF FORCE (Check all that apply)	SUBJECT'S ACTIONS	DID NOT FOLLOW VERBAL DIRECTION	☒	FLED	☐	IMMINENT THREAT OF BATTERY	☒	ATTACK WITH WEAPON	☐
		STIFFENED (DEAD WEIGHT)	☒	PULLED AWAY	☒	OTHER _____		ATTACK WITHOUT WEAPON	☒
		OTHER _____		OTHER _____				OTHER _____	
	MEMBER'S RESPONSE	MEMBER PRESENCE	☒	OPEN HAND STRIKE	☒	ELBOW STRIKE	☐	KNEE STRIKE	☐
		VERBAL COMMANDS	☒	TAKE DOWN / EMERGENCY HANDCUFFING	☒	CLOSED HAND STRIKE/PUNCH	☒	KICKS	☐
		ESCORT HOLDS	☒	OC CHEMICAL WEAPON	☐	IMPACT WEAPON (Describe in Box 40)	☐	IMPACT MUNITION (Describe in Box 40)	☐
		WRISTLOCK	☒	CANINE	☐	OTHER _____			
		ARMBAR	☒	TASER (Probe Discharge)	☐				
		PRESSURE SENSITIVE AREAS	☐	TASER (Contact Stun)	☐				
		CONTROL INSTRUMENT	☐	TASER (Spark Displayed)	☐				
		OC/CHEMICAL WEAPON W/AUTHORIZATION	☐	OTHER _____					
		OTHER _____							

Αν και από τον περσινό Δεκέμβρη ξεκίνησε έρευνα από το υπουργείο Δικαιοσύνης για το θέμα (προκαλώντας την παραίτηση του αρχηγού της αστυνομίας του Σικάγο), μέχρι στιγμής δεν έχει δικαστεί κανένας. Στις ακροάσεις αποκαλύφθηκαν διάφορα προκλητικά, με τις στημένες κατηγορίες κατά μαύρων Αμερικανών, όπως του Kory Wright, ο οποίος στα εικοστά γεννέθλιά του (στις 29/6/15) συνελήφθη μαζί με τρεις φίλους του από έξι μπάτσους «Ράμπο», που όρμησαν στη βεράντα της θείας του όπου κάθονταν, και τον μετέφεραν στη Homan Square (http://www.finalcall.com/artman/publish/National_News_2/article_102791.shtml). Εκεί τον είχαν δεμένο για τουλάχιστον ένα πεντάωρο χωρίς καμία επαφή με δικηγόρο, κατηγορώντας τον ότι εμπλέκεται στη διακίνηση 30 γραμμαρίων ηρωίνης, κατηγορία που τον έφερνε αντιμέτωπο με ποινή μεταξύ έξι και τριάντα χρόνων φυλάκισης. Ο δημόσιος κατήγορος τον «συμβούλευσε» να ομολογήσει, όμως εκείνος ζήτησε κανονική δίκη. Εκεί αποκαλύφθηκε η σκευωρία, αφού η μυστική αστυνομικός που υποτίθεται ότι τον είχε αναγνωρίσει ως το άτομο που προσπάθησε να της πουλήσει ναρκωτικά, αναγνώρισε άλλο άτομο, με αποτέλεσμα όλοι να σκάσουν στα γέλια και ο δικαστής να τον αθωώσει μέσα σε λίγα λεπτά! Ωστόσο τα πράγματα δεν ήταν το ίδιο αστεία για τον Kory Wright. Η δίκη έγινε εφτά μήνες μετά τη σύλληψή του. Ολο αυτό το διάστημα βρίσκονταν σε κατ' οίκον περιορισμό, έχασε ένα εξάμηνο από τις σπουδές του και δε μπορούσε πουθενά να βρει δουλειά.

Αν όμως έτσι είχαν τα πράγματα για έναν 20χρονο μαύρο, η αντιμετώπιση δεν ήταν η ίδια για το μπάτσο που δολοφόνησε εν ψυχρώ με 16 πυροβολισμούς μέσα σε 15 δευτερόλεπτα τον 17χρονο αφροαμερικανό Laquan McDonald, στις 20 Οκτώβρη του 2014, αν και ο τελευταίος δεν τον απειλούσε πλέον (έλεγαν ότι κρατούσε μαχαίρι, αλλά τον είχαν αφοπλίσει πριν δολοφονηθεί). Το γεγονός ήταν τόσο προκλητικό που ακόμα κι ο Ομπάμα εμφανίστηκε «ενοχλημένος» μετά από την παγκόσμια κατακραυγή που προκάλεσε η δημοσίευση του βίντεο της δολοφονίας του νεαρού από τον μανιακό μπάτσο.

Ο 37χρονος δολοφόνος, Van Dyke, που υπηρετούσε επί 14 χρόνια στο αστυνομικό σώμα, έμεινε στη φυλακή μόλις μερικές μέρες, καθώς η «ανεξάρτητη δικαιοσύνη» άργησε γύρω στις 400 μέρες να του αναγγείλει κατηγορίες! Οταν το έκανε αυτό (λίγο πριν δημοσιοποιηθεί το βίντεο), κατηγορώντας τον για φόνο εκ προμελέτης, πράγμα που σύμφωνα με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης γινόταν για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες στο Σικάγο, (http://www.nytimes.com/2015/12/01/us/1-5-million-bond-set-for-officer-in-chicago-shooting.html?_r=0) ο δικαστής τον άφησε με εγγύηση! Η εγγύηση ήταν αρχικά υπέρογκη (1.5 εκατομμύριο δολάρια), όμως ο μπάτσος έδωσε το 10%, δηλαδή μόλις 150 χιλιάρικα και αφέθηκε ελεύθερος! Η δίκη συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας και από τα τέλη Μάρτη ο μπάτσος ζήτησε να μην παρευρίσκεται πλέον σ' αυτή, επικαλούμενος την ασφάλειά του. Ο δικαστής έδωσε στους εισαγγελείς διορία τριών εβδομάδων να απαντήσουν γραπτώς στο αίτημα του μπάτσου και όρισε την επόμενη συνεδρίαση για τις 5 Μάη (http://www.chicagotribune.com/news/local/breaking/ct-laquan-mcdonald-jason-van-dyke-court-met-20160323-story.html). Ετσι, ο μπάτσος μέχρι σήμερα αναπαύεται στο σπιτάκι του!

Οσοι ενδεχομένως σκεφτούν ότι όλα αυτά αφορούν «μεμονωμένα περιστατικά», ας διαβάσουν τι γράφει για την αστυνομική βαρβαρότητα στο Σικάγο το περιοδικό New Yorker, σε άρθρο του τον περασμένο Δεκέμβρη:

«Ο κώδικας της σιωπής έχει προστατεύσει ορισμένες ιδιαίτερα κατακριτέες συμπεριφορές στην αστυνομική διεύθυνση του Σικάγο, πολλές από τις οποίες κατευθύνονται κατά του μαύρου πληθυσμού της πόλης. Ισως η πιο διαβόητη ήταν του Jon Burge, ενός αξιωματικού που, στα μέσα των δεκαετιών του 1970 και του 1980 ηγούνταν μιας ομάδας αξιωματικών που αποκαλούνταν Το Πλήρωμα του Μεσονυκτίου. Για να αποσπάσει ομολογίες, το πλήρωμα βασάνιζε δεκάδες άντρες, οι περισσότεροι αφροαμερικανοί, χρησιμοποιώντας ηλεκτροσόκ, ασφυξία και ρώσικη ρουλέτα. Τον περασμένο Μάη, η πόλη συμφώνησε να προχωρήσει σε συμφωνίες αποκατάστασης, που περιλάμβαναν 5.5 εκατομμύρια δολάρια για τα θύματα και την υποχρέωση να διδάσκονται τα γεγονότα στο δημόσιο σχολείο. Σύμφωνα με την Ομοσπονδία για Καλύτερη Διακυβέρνηση, μεταξύ 2010 και 2014 υπήρξαν εβδομήντα θανατηφόροι πυροβολισμοί από την αστυνομία του Σικάγο, αριθμός υψηλότερος από οποιαδήποτε άλλη πόλη. Μεταξύ 2004 και 2014, η πόλη ξόδεψε 521 εκατομμύρια δολάρια για να υπερασπιστεί την αστυνομική διεύθυνση και να διευθετήσει μηνύσεις για υπέρμετρη χρήση βίας» (http://www.newyorker.com/magazine/2015/12/21/bad-cops-good-cops).

Εμείς δεν έχουμε παρά να... υποκλιθούμε στην αμερικάνικη δημοκρατία!

Στο κατώφλι του δικαστηρίου η Ρούσεφ

Μπορεί η «αριστερή» πρόεδρος της Βραζιλίας, Ντίλμα Ρούσεφ, να κραυγάζει για «πραξικόπημα» εναντίον της, η αλήθεια όμως είναι ότι όλα μέχρι στιγμής έχουν γίνει νομότυπα. Την περασμένη Κυριακή, το Κογκρέσο υπερψήφισε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία (367 υπέρ, έναντι 137 κατά) την παραπομπή της Ρούσεφ σε δίκη για διαφθορά σχετιζόμενη με το μεγάλο σκάνδαλο της Petrobras (αφορούσε μίζες σε πολιτικούς και αξιωματούχους από μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες της χώρας προκειμένου να παίρνουν έργα).

Ο μεγαλύτερος κυβερνητικός εταίρος της Ρούσεφ, το Δημοκρατικό Κίνημα της Βραζιλίας, την εγκατέλειψε πριν από δυο βδομάδες, αποσύροντας τους έξι υπουργούς του που παραιτήθηκαν (κι αυτό νόμιμο είναι). Ο δε αντιπρόεδρος, Μάικλ Τέρνερ, ετοιμάζεται να ανέβει στον προεδρικό θώκο, αν η Γερουσία (η τελευταία ελπίδα της Ρούσεφ) αποφασίσει τελικά να την παραπέμψει. Εκεί αρκεί μία απλή πλειοψηφία και τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο δύσκολα για την Ρούσεφ.

Αν τελικά παραπεμφθεί η Ρούσεφ, θα είναι η πρώτη φορά που μία «αριστερή» διακυβέρνηση διασύρεται τόσο πολύ, γιατί δεν πέφτει λόγω της δυσφορίας του λαού (που και αυτή είναι υπαρκτή στη Βραζιλία) αλλά επειδή είναι... λαμόγιο! Σε τέτοια ξεφτίλα κατέληξε η εφαρμογή των θεωριών του «τρίτου δρόμου προς το σοσιαλισμό» μέσα από τον «εξανθρωπισμό» του καπιταλισμού!

Αφγανιστάν

«Επιχείρηση Ομάρι»

Με μια πολύνεκρη επίθεση στην καρδιά της Καμπούλ το πρωί της 19ης Απρίλη, οι Ταλιμπάν πραγματοποίησαν μια θεαματική επίδειξη δύναμης μόλις μια βδομάδα αφότου ανακοίνωσαν την έναρξη της καθιερωμένης εαρινής επίθεσης, με την κωδική ονομασία «Επιχείρηση Ομάρι» προς τιμήν του νεκρού ιδρυτή και πνευματικού ηγέτη του κινήματος των Ταλιμπάν Μουλά Μοχάμεντ Ομάρ.

Πρόκειται για την πιο φονική επίθεση στην Καμπούλ από το 2001 που ξεκίνησε η αμερικάνικη στρατιωτική επέμβαση στο Αφγανιστάν, με 64 νεκρούς και 347 τραυματίες, σύμφωνα με τον τελευταίο κυβερνητικό απολογισμό. Στόχος της ήταν το κτίριο μιας ειδικής στρατιωτικής μονάδας που εκπαιδεύει σωματοφύλακες για την προστασία υψηλόβαθμων αξιωματούχων, το οποίο βρίσκεται στην πιο αυστηρά φρουρούμενη περιοχή της αφγανικής πρωτεύουσας, πολύ κοντά στο προεδρικό μέγαρο και στην αμερικάνικη πρεσβεία. Η επίθεση έγινε με φορτηγό φορτωμένο με εκρηκτικά, που προκάλεσε την αρχική έκρηξη, και ακολούθησε επίθεση ένοπλων, οι οποίοι εισέβαλαν στο κτίριο και άρχισαν να πυροβολούν μέχρι να πέσουν νεκροί. «Ηταν μια από τις πιο ισχυρές εκρήξεις που έχω ακούσει στη ζωή μου. Για είκοσι λεπτά δεν μπορούσα να δω και να ακούσω τίποτα. Ολη η περιοχή είχε σκοτεινιάσει και είχε καλυφθεί από πυκνό καπνό και σκόνη», δήλωσε στο «Associated Press» αξιωματικός της αστυνομίας που βρισκόταν στην περιοχή.

Με την επίθεση αυτή οι Ταλιμπάν έστειλαν για μια ακόμη φορά το μήνυμα ότι μπορούν να χτυπούν όποτε θέλουν και όπου θέλουν καθώς και ότι καμιά περιοχή δεν είναι ασφαλής. Οπως αναφέρει, μεταξύ άλλων, σχετικό ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (Kabul car bomb reminds us this bloody conflict is no nearer an ending, 19/4/16), η επίθεση αυτή υπενθυμίζει όχι μόνο ότι το τέλος του πολέμου είναι ακόμη μακριά, αλλά ότι η βία κλιμακώνεται και εξαπλώνεται στις αστικές περιοχές οι οποίες κάποτε θεωρούνταν σχετικά ασφαλείς.

Σύμφωνα με το προαναφερόμενο ρεπορτάζ, «για χρόνια οι Αφγανοί κατέφευγαν στην πρωτεύουσα και σε άλλες μεγάλες πόλεις για να ξεφύγουν από τη βαρβαρότητα του πολέμου που διεξαγόταν στις αγροτικές περιοχές που ζούσαν. Ομως, καθώς η σύγκρουση εντάθηκε σ' όλη τη χώρα μετά την αποχώρηση των δυτικών δυνάμεων, ο φόβος και η αιματοχυσία έχουν απλωθεί και στις αστικές περιοχές.

Η υπόσχεση της κυβέρνησης και των δυτικών υποστηρικτών της ότι η εξουσία τους θα παραμένει σταθερή στις πόλεις, ακόμη κι αν οι αντάρτες καταλάβουν την ύπαιθρο, ακούγεται όλο και πιο κενή.

Οι δρόμοι της Καμπούλ θεωρούνται τώρα τόσο επικίνδυνοι ώστε η αμερικάνικη πρεσβεία μεταφέρει το προσωπικό της από το αεροδρόμιο με ελικόπτερο για να αποφύγει μια διαδρομή μόλις πέντε λεπτών με αυτοκίνητο».

Τέσσερις μέρες πριν από την πολύνεκρη επίθεση στην Καμπούλ είχε προηγηθεί επίθεση των Ταλιμπάν στη βόρεια επαρχία Κουντούζ, η οποία απωθήθηκε από τον κυβερνητικό στρατό. Σημειωτέον ότι

Σκοτώνοντας αντικαθεστωτικούς στη Δυτική Σαχάρα

Το πιο εύκολο πράγμα στον κόσμο, λένε κάποιοι Σαχράουϊ, είναι να είσαι «βασιλιάς των φτωχών» (τίτλος που η αυλική καμαρίλα έχει φιλοτεχνήσει για το βασιλιά του Μαρόκο). Γυροφέρνεις σε ταξίδια ανά τον κόσμο, έχεις από ένα παλάτι σε κάθε μεγάλη πόλη του Μαρόκο, το χειμώνα κάνεις σκι στο παλάτι που έχεις στην οροσειρά Ατλάς και το καλοκαίρι επιλέγεις ανάμεσα στο παλάτι της Αγκαντίρ και σ' αυτό της Καζαμπλάνκα, και γενικά ζεις μέσα στη χλιδή, την ίδια στιγμή που ο λαός σου πεινάει και η αστυνομία φροντίζει να καταστέλλει κάθε φωνή διαμαρτυρίας. Ο Μοχάμεντ ο έκτος, σημερινός βασιλιάς του Μαρόκο, συγκαταλέγεται - σύμφωνα με το περιοδικό Forbes- στην επτάδα των πλουσιότερων βασιλιάδων του κόσμου!

Την Παρασκευή 15 Απρίλη, ο «βασιλιάς των φτωχών» ετοιμαζόταν για το ταξίδι του στη Σαουδική Αραβία, προκειμένου να συμμετάσχει στη σύνοδο των χωρών του Κόλπου. Είχε λοιπόν σημαντικότερες ασχολίες από το να ενδιαφερθεί για το θάνατο ενός ανέργου και μάλιστα Σαχράουϊ. Ο οποίος όχι μόνο ήταν Σαχράουϊ, αλλά είχε διαπράξει το έγκλημα να δραστηριοποιηθεί σε οργανώσεις ανέργων, που ταυτόχρονα διαμαρτύρονται για την κατοχή της Δυτικής Σαχάρας από το Μαρόκο. Ο θάνατος ενός ανθρώπου με όλα αυτά τα χαρακτηριστικά όχι μόνο δεν αποτελεί θέμα που θα μπορούσε ν' απασχολήσει τον καλό βασιλιά, αλλά είναι και... καλοδεχούμενος.

Ο Μπραχίμ Σίκα, άφησε την τελευταία του πνοή το απόγευμα της Παρασκευής 15 Απρίλη σ' ένα κελί της φυλακής της Αγκαντίρ, όπου τον είχαν έγκλειστο για δεκαπέντε μέρες. Τον είχαν απαγάγει τις βραδινές ώρες της 1ης του Απρίλη στην πόλη του, τη Γκουλμίμ, καθώς περπατούσε στο δρόμο. Οι φήμες έλεγαν ότι διοργάνωνε μια διαδήλωση ενάντια στην κατοχή και ότι σε ανάρτησή του στο Facebook είχε καταφερθεί ενάντια στο βασιλιά. Ειδικά το τελευταίο, αποτελεί έγκλημα καθοσιώσεως στο Μαρόκο. Γιατί, όπως γράφουν τεράστιες επιγραφές στους λόφους γύρω από τις πόλεις και κατά μήκος των οδικών αξόνων, «Πρώτα ο θεός, μετά η πατρίδα, μετά ο βασιλιάς».

Τα ίχνη του νεαρού Σαχράουϊ, ο οποίος είχε σπουδάσει στο πανεπιστήμιο του Μαρακές, χάθηκαν, μέχρι που μαθεύτηκε ο θάνατός του. Η οικογένειά του δε δυσκολεύτηκε να δει τα ίχνη των βασανιστηρίων στο άψυχο κορμί του Μπραχίμ. Ηταν τόσο έντονα! Πνίγοντας τον πόνο της και παραβλέποντας τη μουσουλμανική παράδοση για ταφή του νεκρού εντός 24 ωρών, ζήτησε να γίνει νεκροψία και αρνήθηκε να παραλάβει τη σορό, μέχρι να αποκαλυφθούν οι αιτίες του θανάτου του μέσα στη φυλακή.

Η δολοφονία με βασανιστήρια του Μπραχίμ Σίκα προκάλεσε οργή στην υπό μαροκινή κατοχή Δυτική Σαχάρα. Οχι μόνο γιατί ήταν ένας μορφωμένος νέος, αλλά και γιατί ήταν πάντοτε μπροστά στους αγώνες των Σαχράουϊ για τα κοινωνικά και τα εθνικά τους δικαιώματα. Το δυναστικό καθεστώς έφτασε στο σημείο να κόψει επί ώρες το ρεύμα στη Γκουλμίμ, προσπαθώντας να εμποδίσει τη δημοσιοποίηση του θανάτου του. Μάταια όμως, η οργή είχε ήδη ξεσπάσει. Διαδηλώσεις έγιναν στη Γκουλμίμ, στην πρωτεύουσα Λαγιούν και σε άλλες πόλεις της Δυτικής Σαχάρας, καθώς η δολοφονία του Μπραχίμ συνέπεσε με μια γενικότερη σκλήρυνση του κατοχικού καθεστώτος.

Ο Μπραχίμ δεν είναι ο μόνος Σαχράουϊ που φυλακίζεται και βασανίζεται επειδή επιμένει να αγωνίζεται ενάντια στην κατοχή της Δυτικής Σαχάρας. Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία (https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/morocco/report-morocco/) οι αρχές του Μαρόκο έχουν επανειλημμένα στοχοποιήσει τους ακτιβιστές που υπερασπίζονται το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης της Δυτικής Σαχάρας. Οι ακτιβιστές έχουν καταγγείλει ότι υπέστησαν βασανισμούς και ορισμένοι έχουν κατά καιρούς κατέβει σε απεργία πείνας για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στις άθλιες συνθήκες φυλάκισής τους και τα βασανιστήρια. Οπως επισημαίνει η Διεθνής Αμνηστία, οι αρχές του Μαρόκο κρατούν μακριά τους δημοσιογράφους από την περιοχή, εμποδίζοντας την είσοδο ή απελαύνοντας όσους ξένους ακτιβιστές τολμήσουν να υπερασπίσουν τα ανθρώπινα δικαιώματα. Την ίδια στιγμή, διαλύουν συγκεντρώσεις χρησιμοποιώντας υπέρμετρη βία και φυλακίζουν τους διαδηλωτές.

Μετά τον μακρόχρονο ένοπλο αντάρτικο αγώνα του Polisario, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ αναγνώρισε το δικαίωμα των Σαχράουϊ στην αυτοδιάθεση, με το ψήφισμα 690 στις 29 Απρίλη του 1991, που προβλέπει τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την αυτοδιάθεση και έδωσε εντολή για τον σχηματισμό αποστολής που θα το επιτηρήσει (http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/690%281991%29). Το δημοψήφισμα δεν έγινε ποτέ, αν και η ομάδα των παρατηρητών του ΟΗΕ με την ονομασία MINURSO (UN Mission for the Referendum in Western Sahara - Αποστολή του ΟΗΕ για το Δημοψήφισμα στην Δυτική Σαχάρα) εξακολουθούσε να παραμένει στη χώρα. Προ ημερών, οι αρχές του Μαρόκο απείλησαν με άμεση απέλαση (εντός τριών ημερών) 84 μέλη της αποστολής επειδή σε επίσκεψή του ο Μπαν Κι Μουν μίλησε για κατοχή (http://www.securitycouncilreport.org/monthly-forecast/2016-04/western_sahara_6.php)! Η απόφαση για απέλαση του προσωπικού της αποστολής του ΟΗΕ οδήγησε 73 μέλη της να εγκαταλείψουν τη χώρα στις 20 Μάρτη. Τελικά, το Συμβούλιο Ασφαλείας παρέτεινε την παραμονή της αποστολής στη χώρα για άλλον ένα χρόνο.

Ιερουσαλήμ

Βόμβα σε λεωφορείο με εποίκους

Μια βόμβα σε λεωφορείο γεμάτο με εποίκους στη νότια Ιερουσαλήμ, τη Δευτέρα 18 Απρίλη, ήρθε να ξεσκίσει για άλλη μια φορά την ψευδαίσθηση του ισραηλινού πλήθους ότι το κράτος του μπορεί ανενόχλητα να μακελεύει, να εξευτελίζει καθημερινά και να βυθίζει στη φτώχεια και την εξαθλίωση τον παλαιστινιακό λαό. Από την έκρηξη τραυματίστηκαν 21 επιβάτες, ενώ μέχρι τη στιγμή που γραφόταν αυτό το σημείωμα καμιά οργάνωση της Αντίστασης δεν είχε αναλάβει την ευθύνη για το χτύπημα.

Τέτοιου είδους επιθέσεις ήταν συνηθισμένες κατά τη διάρκεια της δεύτερης Ιντιφάντα, όταν δεκάδες Παλαιστίνιοι, νέοι και νέες κυρίως, ζώνονταν με εκρηκτικά και ανατινάζονταν μέσα σε λεωφορεία στο Ισραήλ, προκαλώντας το θάνατο εκατοντάδων Ισραηλινών. Το τελευταίο χτύπημα με έκρηξη βόμβας έγινε το 2011, δίπλα σε στάση λεωφορείου στην Ιερουσαλήμ. Από την έκρηξη σκοτώθηκε ένας βρετανός τουρίστας.

Τη βομβιστική επίθεση χαιρέτισαν όλες οι οργανώσεις της Αντίστασης, μεταξύ των οποίων και το ένοπλο σκέλος της Φατάχ, Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ Ακσα. Με ανακοίνωσή της η Χαμάς χαρακτήρισε την ενέργεια ως φυσιολογική αντίδραση στα εγκλήματα του Ισραήλ, στις καθημερινές δολοφονίες από τον ισραηλινό στρατό και τους έποικους καθώς και στη βεβήλωση του τεμένους Αλ Ακσα. Η Ισλαμική Τζιχάντ δήλωσε ότι το χτύπημα είναι ένα ισχυρό μήνυμα στους σιωνιστές ότι η παλαιστινιακή εξέγερση στη Δυτική Οχθη είναι ζωντανή και η αντίσταση στον κατακτητή έχει φωλιάσει βαθιά στα μυαλά και στις καρδιές των Παλαιστινίων. Τέλος, το Λαϊκό Μέτωπο μέσω του ηγέτη του Χαϊτάμ Αλ Ασκάρ δήλωσε ότι το ηρωικό χτύπημα ήταν μια φυσική και δίκαιη απάντηση στους σιωνιστές και κάλεσε τους νέους της εξέγερσης να πραγματοποιήσουν και άλλα τέτοια ηρωικά χτυπήματα ενάντια στον ισραηλινό στρατό και στους έποικους.

Από την άλλη, συνεχίζοντας το ρεσιτάλ δουλικότητας στους σιωνιστές, ο Αμπάς δήλωσε σε όλους τους τόνους ότι η Παλαιστινιακή Αρχή καταδικάζει το χτύπημα χαρακτηρίζοντάς το τρομοκρατικό, που μόνο κακό μπορεί να προξενήσει στον παλαιστινιακό λαό, και συμπληρώνοντας ότι η ΠΑ είναι αντίθετη σε κάθε μορφή βίας κατά αμάχων.

Χιλιάδες Ισραηλινοί συμμετείχαν σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Ελόρ Αζάρια, τον ισραηλινό στρατιώτη ο οποίος εκτέλεσε στις 24 Μάρτη με ένα πυροβολισμό στο κεφάλι τραυματισμένο και αναίσθητο παλαιστίνιο νέο στη Δυτική Οχθη. Ο σιωνιστικός όχλος, που συγκεντρώθηκε σε μια από τις κεντρικότερες πλατείες του Τελ Αβίβ, φώναξε συνθήματα κατά των Αράβων, όπως «θάνατος στους Αραβες», σύνθημα από το οποίο έχουν πάρει και το προσωνύμιό τους αυτού τους είδους οι φασιστικές συγκεντρώσεις, ενώ επιδόθηκε σε πογκρόμ εναντίον των δημοσιογράφων που κάλυπταν το γεγονός, γιατί τους θεωρεί υπεύθυνους για την ποινική δίωξη του Αζάρια.

Ο Αζάρια διώκεται ποινικά από τον ισραηλινό στρατό, καθώς η δολοφονία που διέπραξε βιντεοσκοπήθηκε από Παλαιστίνιο και δόθηκε στη δημοσιότητα από την ισραηλινή οργάνωση υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων B' Tselem. Ηδη το δικαστήριο έχει κάνει κινήσεις προκειμένου ο κατηγορούμενος να πέσει στα μαλακά, μετατρέποντας τη βασική κατηγορία από ανθρωποκτονία με πρόθεση σε ανθρωποκτονία από αμέλεια! Ο ίδιος ο Αζάρια, πλήρως αποθρασυμμένος από τη στάση του δικαστηρίου, συχνά πυκνά δηλώνει ότι δε θεωρεί τους Παλαιστίνιους ανθρώπους αλλά ζώα που πρέπει να θανατωθούν. Σύμφωνα με δημοσκόπηση που έγινε το Μάρτη, το 57% των ερωτηθέντων δηλώνει ότι κακώς ο Αζάρια διώκεται αφού δεν έπραξε λανθασμένα, το 32% στηρίζει πλήρως την πράξη του, ενώ μόλις το 5% θεωρεί ότι η πράξη του Αζάρια είναι δολοφονία.

το περασμένο φθινόπωρο οι Ταλιμπάν κατέλαβαν για τρεις μέρες την πόλη Κουντούζ, πρωτεύουσα της επαρχίας Κουντούζ, την οποία ανακατέλαβε ο κυβερνητικός στρατός με την υποστήριξη αμερικάνικων βομβαρδιστικών ύστερα από δύο βδομάδες σφοδρών συγκρούσεων.

Οι Ταλιμπάν είναι σήμερα ισχυρότεροι από κάθε άλλη στιγμή από το 2001 που ξεκίνησε ο πόλεμος. Η έναρξη της καθιερωμένης εαρινής επίθεσης, της «επιχείρησης Ομάρι», στις 12 Απρίλη σηματοδοτεί κλιμάκωση των επιθέσεων, οι οποίες συνεχίζονταν αδιάκοπα και στη διάρκεια του χειμώνα σ' όλη τη χώρα, από τη βόρεια επαρχία Κουντούζ μέχρι τη νότια επαρχία Χέλμαντ, όπου οι κυβερνητικές δυνάμεις έχουν απωθηθεί από πολλές περιοχές και προσπαθούν με μεγάλη δυσκολία να διατηρήσουν υπό τον έλεγχό τους την περιοχή κοντά στην επαρχιακή πρωτεύουσα Λασκάρ Γκαχ, προκειμένου να αποτρέψουν την κατάληψή της από τους Ταλιμπάν.

Στην ανακοίνωση έναρξης της «επιχείρησης Ομάρι», οι Ταλιμπάν, μεταξύ άλλων, δηλώνουν ότι «η τζιχάντ εναντίον ενός επιθετικού και σφετεριστή άπιστου στρατού είναι ιερή υποχρέωσή τους και ο μόνος τρόπος για να επανεγκαθιδρύσουν ένα ισλαμικό σύστημα και να ξανακερδίσουν την ανεξαρτησία της χώρας» και «υπόσχονται ότι θα εξαπολύσουν μεγάλης κλίμακας επιθέσεις σε συνδυασμό με επιθέσεις αυτοκτονίας και ανταρτοπόλεμου καθώς και εκτελέσεις εχθρικών διοικητών σε αστικά κέντρα». Ακόμη ότι «θα χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους για να βουλιάξουν τον εχθρό σε ένα πόλεμο φθοράς που ρίχνει το ηθικό των ξένων εισβολέων και των εσωτερικών ένοπλων πολιτοφυλακών τους».

Η πολύνεκρη επίθεση της 19ης Απρίλη στην Καμπούλ προοιωνίζει ότι οι επόμενοι μήνες θα είναι εξαιρετικά θερμοί στο Αφγανιστάν.

στο ψαχνό

Χρέος να τους σταματήσουμε

Ας ξεκινήσουμε από τα δεδομένα.

1. Με το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης, θα υπάρξει ένα σκληρό πακέτο φορολογικών και αντιασφαλιστικών μέτρων ύψους 5,4 δισ. ευρώ, ενώ είναι πιθανότατο (για να μην πούμε σίγουρο) να υπάρξει και ένα πακέτο-καβάτζα, με μέτρα που θα αποφασιστούν τώρα και θα εφαρμοστούν το 2018, αν δεν επιτευχθούν οι στόχοι.

2. Με το «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας» παύει να υπάρχει Κοινωνική Ασφάλιση. Οι συντάξεις θα μετατραπούν σε άθλια φιλοδωρήματα, ενώ το ενιαίο ταμείο θα είναι χρεοκοπημένο από τη δημιουργία του, έτσι που οι συντάξεις να κόβονται κάθε χρόνο, δεδομένου ότι το κράτος θα εγγυάται πλέον μόνο τη λεγόμενη εθνική σύνταξη.

3. Το νομοσχέδιο με το ασφαλιστικό και τις ρυθμίσεις στην άμεση (και όχι και στην έμμεση) φορολογία που δόθηκε σε «διαβούλευση» για μιάμιση μέρα και ενδεχομένως να κατατεθεί και στη Βουλή, είναι μια κίνηση καθαρά προπαγανδιστικού χαρακτήρα. Δεν πρόκειται να ξεκινήσουν διαδικασίες ψήφισης, αν προηγουμένως δεν υπάρξει συμφωνία του κουαρτέτου/τρόικας. Και είναι βέβαιο ότι κρίσιμες παράμετροι -και στο ασφαλιστικό και στο φορολογικό- θα είναι τελικά χειρότερες απ' αυτές που δημοσιοποιήθηκαν.

4. Τα δεδομένα μέχρι την Πέμπτη έδειχναν ότι η ψήφιση των αντιλαϊκών μέτρων πάει για μετά το Πάσχα. Δεν πρέπει, όμως, να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ενός αιφνιδιασμού το μεγαλοβδόμαδο, με την ψήφιση ολόκληρου ή τμήματος του «πακέτου». Οι συριζαίοι δεν έχουν μπέσα, ούτε τσίπα.

Τι λένε αυτά τα δεδομένα; Οτι βρισκόμαστε αντιμέτωποι με έναν ακόμα σταθμό στη βάρβαρη ιστορία των Μνημονίων. Δεν υπάρχει κάτι το ουσιαστικά καινούργιο και στους προπαγανδιστικούς χειρισμούς που γίνονται και στη βεβαιότητα για το τελικό αποτέλεσμα. Οι διαφωνίες της εκάστοτε μνημονιακής κυβέρνησης με τους δανειστές αφορούν επιμέρους στοιχεία και όχι την ουσία, αφορούν την κλιμάκωση των αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων και όχι τα ίδια τα μέτρα.

Ενα καινούργιο υπάρχει σ' αυτό το «πακέτο». Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει την «τιμή» να είναι ο δήμιος της Κοινωνικής Ασφάλισης. Αυτή τη φορά δε βρισκόμαστε αντιμέτωποι με περικοπές συντάξεων, όπως συνέβη τόσες φορές στα μνημονιακά χρόνια, ούτε με μια ριζική αντιασφαλιστική ανατροπή με μια κάποια μεταβατικότητα, όπως συνέβη με τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την κατάργηση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Δείτε προσεκτικά την ανάλυση στη σελίδα 9 και θα καταλάβετε ότι τα πράγματα επιταχύνονται τρομακτικά σε σχέση με ό,τι είχαμε υπολογίσει όταν δημοσιοποιήθηκε το σχέδιο Κατρούγκαλου.

Το συμπέρασμα βγαίνει μόνο του. Εχουμε χρέος να τους σταματήσουμε. Να βάλουμε φρένο στην επέλαση της βαρβαρότητας.

Μπορούμε; Λάθος ερώτημα. Από μια γενική, αφηρημένη σκοπιά, η απάντηση είναι καταφατική: ναι, μπορούμε. Ομως το ερώτημα είναι λάθος, γιατί όταν πρέπει να αγωνιστείς δεν κάνεις υπολογισμούς εκ των προτέρων. Ρίχνεσαι στη μάχη με όση δύναμη έχεις και κάνεις τον απολογισμό στο τέλος. Η ταξική πάλη θα κρίνει το αποτέλεσμα και όχι η μεμψιμοιρία, ο φόβος και ο ρεαλισμός του καναπέ. Οποιος δεν ρίχνεται στη μάχη όταν δέχεται επίθεση, ποτέ δε θα μπορέσει να νικήσει.

Δεν μπορούμε να ξέρουμε ποια θα είναι η εξέλιξη του ξεσηκωμού (νεολαιίστικου κυρίως) ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης Ολάντ-Βαλς, όμως το... ιπτάμενο φτυάρι, που σε λίγο θα προσγειωθεί στο παράθυρο του αστυνομικού τμήματος στο 19ο διαμέρισμα του Παρισιού συμβολίζει κάτι πέρα απ' αυτό που περιγράφει το ρήμα «διαμαρτύρομαι». «Θάνατος στους μπάτσους» έγραψαν οι διαδηλωτές στον τοίχο του Τμήματος, ενώ οι μπάτσοι κλειδώθηκαν μέσα. Το ίδιο έγινε και στο 10ο διαμέρισμα. Ηταν η απάντηση σ' ένα βίντεο που κυκλοφόρησε την προηγούμενη μέρα και έδειχνε τους μπάτσους να ξυλοκοπούν άγρια ένα μαύρο νεαρό που μόλις είχαν συλλάβει.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Ποιον κοροϊδεύουν;

«Απορρίπτουμε κάθε σκέψη για οικουμενική κυβέρνηση», γράφει η φράξια των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ. Περισσότερη σημασία από την κατηγορηματικότητα της θέσης έχει η επιχειρηματολογία. Απορρίπτουν κάθε σκέψη για οικουμενική, «όχι απλώς λόγω ιδεολογικής εμμονής ή ιδεολογικής καθαρότητας, αλλά γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι η διαχωριστική γραμμή Αριστερά-Δεξιά είναι κάτι παραπάνω από υπαρκτή στο σύνολο σχεδόν των ζητημάτων που απασχολούν την ελληνική κοινωνία».

Κρίνοντας από τη σύνθεση της πρώτης και της δεύτερης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, υποθέτουμε ότι ο Καμμένος και το κόμμα του στέκεται από την αριστερή πλευρά της διαχωριστικής γραμμής! Και πως όταν οι 53+ γράφουν ότι «ουσιαστικά μιλάμε για δύο αντίπαλα πολιτικά σχέδια, για δύο ανταγωνιστικούς κόσμους, για δύο διαφορετικά αξιακά φορτία», εννοούν πως ο Καμμένος και το κόμμα του βρίσκονται κοντά (αν δεν ταυτίζονται) με το δικό τους αξιακό φορτίο!

Μηκυάρχης

Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Ο Μουζάλας ζήτησε από την αντιπολίτευση να μην μπερδεύει τις «πονηρές» ΜΚΟ με τις ΜΚΟ που «παράγουν έργο». Και ανακοίνωσε ότι το παραδάκι από την ΕΕ θα πάει σε οχτώ «διεθνώς γνωστές οργανώσεις», που θα χρηματοδοτούνται με τα εξής κριτήρια: Θα «κουμπώσουν» πάνω στον κρατικό σχεδιασμό, θα κάνουν το 70% των προσλήψεών τους από την Ελλάδα και το 60% των αγορών τους πάλι από την Ελλάδα. Η αντιπολίτευση, όμως, υποψιάζεται ότι η μερίδα του λέοντος θα πάει σε ΜΚΟ και «δομές» ανθρώπων του ΣΥΡΙΖΑ, που θα χτίσουν στην πραγματικότητα ρουσφετολογικό δίκτυο. Θα μείνουν με τις καταγγελίες, όμως. Οποιος διαχειρίζεται την κυβέρνηση έχει και το μαχαίρι και το πεπόνι. Και οι υπηρεσίες της Κομισιόν δε θα σταθούν στη ρουσφετολογική διανομή των κονδυλίων, αν το ελληνικό κράτος κάνει αποτελεσματικά τη δουλειά του συνοριοφύλακα, δεσμοφύλακα και χωροφύλακα. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές μόνο γι' αυτό ενδιαφέρονται και γι' αυτό θα διαθέσουν τα έτσι κι αλλιώς πενιχρά κονδύλια.

Από τ' ολότελα...

Το μήνυμα ήρθε από το e-mail του Δημήτρη Στρατούλη. Μας καλούσε να ψηφίσουμε σε ηλεκτρονική ψηφοφορία, μέσω της γνωστής πλατφόρμας Avaaz, σε ψήφισμα με τίτλο: «Ελληνική Κυβέρνηση: Απαιτούμε να μην κατατεθούν και να μην ψηφιστούν τα νέα μνημονιακά μέτρα». Το να οργανώνεις... αγώνες με διαδικτυακές ψηφοφορίες είναι εξ ορισμού κατάπτωση. Διότι εν προκειμένω δεν πρόκειται για έκφραση γνώμης για κάποιο ζήτημα ή συμπάθειας για κάποιο αγωνιζόμενο λαό, αλλά για υποκατάστατο δράσης, που πρέπει να αναπτυχθεί σε άλλα επίπεδα (συγκεκριμένα στους δρόμους). Για ένα πολιτικάντικο μόρφωμα όπως η ΛΑΕ, όμως, είναι μια καλή ευκαιρία για να δείξει... πολιτική παρουσία. Ετσι τουλάχιστον νομίζουν οι Λαφαζανοστρατούληδες. Γιατί στην πραγματικότητα και αυτό θα πάει στα ξεκούδουνα. Ακόμα κι εκείνοι που αρέσκονται να χρησιμοποιούν τα λεγόμενα social media, αποδίδοντάς τους υπερφυσικές δυνάμεις, όταν έρθει η ώρα της κάλπης δε θα θυμηθούν τη ΛΑΕ.

Καυγαδάκια

«Δεν είναι αυτοσκοπός η παρουσία στη διακυβέρνηση, καθώς είναι προτιμότερο να φεύγει κανείς μαχόμενος, παρά να κρατά την εξουσία συμβιβαζόμενος πέραν ενός σημείου», έγραψαν σε κείμενό τους οι 53+ του ΣΥΡΙΖΑ. «Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα δημοκρατικό, πλουραλιστικό κόμμα, αλλά να είμαστε όλοι προσεκτικοί», τους διαμήνυσε ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Π. Ρήγας, προσθέτοντας με νόημα: «Στόχος της εσωτερικής τρόικας είναι να πέσει η κυβέρνηση. Είναι σεβαστές οι σκέψεις, αλλά έχουμε ομόφωνες αποφάσεις και στην ΠΓ

Τους γλεντάνε

Την Παρασκευή 15 Απρίλη, σε non paper που έφθασε από την Ουάσιγκτον (ο Θ. Μιχόπουλος συνόδευε τον Τσακαλώτο, για να κάνει αυτή τη δουλειά), διαβάσαμε ότι η συνάντηση των Τσακαλώτου-Σταθάκη με τον γάλλο υπουργό Οικονομικών Μισέλ Σαπέν έγινε «σε πολύ καλό κλίμα» και ότι ο Σαπέν «διαβεβαίωσε την ελληνική πλευρά ότι αναζητεί λύση για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης στο "τρίγωνο ΔΝΤ - Γερμανία - Ελλάδα"». Το non paper κατέληγε ως εξής: *«Οσον αφορά το χρέος ο κ. Σαπέν επανέλαβε την άποψή του ότι πρέπει να υπάρξει ρύθμιση προκειμένου να δοθεί ισχυρό σήμα στις αγορές».*

Τη Δευτέρα 18 Απρίλη, ο Πιέρ Μοσκοβισί, πρώην υπουργός Οικονομικών και νυν εκπρόσωπος του γαλλικού ιμπεριαλισμού στην Κομισιόν, μιλώντας στο Bloomberg είπε: *«Πρώτα πρέπει να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση, να δούμε **με ποια μέτρα θα φτάσουμε στο πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ** και μετά να μιλήσουμε για το χρέος».* Εμφανίστηκε, δηλαδή, πλήρως ευθυγραμμισμένος με τη γραμμή Λαγκάρντ-Σόιμπλε, όπως αυτή προέκυψε στην Ουάσιγκτον.

Δεν είναι, βέβαια, διχασμένοι οι εκπρόσωποι του γαλλικού ιμπεριαλισμού. Απλώς «γλεντάνε» τους Τσιπραίους, αντιλαμβανόμενοι ότι έχουν να κάνουν με μια «παιδική χαρά» που μοναδικό μέλημά της έχει πώς θα παραμείνει στην εξουσία.

Ας σημειωθεί ότι ο Σαπέν δεν έκανε καμιά επίσημη δήλωση, που κατά κάποιο τρόπο θα δέσμευε τη γαλλική κυβέρνηση. Αντίθετα, η δήλωση Μοσκοβισί ήταν δημόσια και ισοδυναμούσε με μήνυμα προς τους Τσιπραίους να σταματήσουν τα παιχνιδάκια και να συμμορφωθούν με την κοινή γραμμή του κονκλάβιου των ιμπεριαλιστών δανειστών. Οσο για την αβρότητα του Μοσκοβισί, δεν υπολείπεται αυτής του Σόιμπλε.

και στην ΚΕ, δεν θα τους περάσει. Εχουμε κυβέρνηση τετραετίας που θα φέρει τις απαιτούμενες αλλαγές στον τόπο».

Συμπέρασμα: τα πράγματα δεν πάνε και τόσο καλά στον ΣΥΡΙΖΑ. Κάποιοι δεν αποκλείουν ακόμα και «ηρωική έξοδο» από την κυβέρνηση, αλλά η ηγετική ομάδα τους διαμηνύει, μέσω Ρήγα, ότι πρέπει να προσέχουν, γιατί θα κατηγορηθούν ότι αβαντάρουν εκείνους που θέλουν να ρίξουν την κυβέρνηση.

Μπάχαλο

Εκτός όλων των άλλων, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα ανεξέλεγκτο μπάχαλο και στα ανώτερα κλιμάκια της αστικής Δικαιοσύνης. Οπως έχει σημειωθεί στην αρθρογραφία της «Κ», ο πόλεμος για τη δημιουργία θυλάκων κομματικής επιρροής σ' αυτά τα κλιμάκια πάντοτε μαινόταν. Συνήθως διεξάγεται στο παρασκήνιο, όμως σε συνθήκες πολιτικής κρίσης βγαίνει στο προσκήνιο. Αν θυμόμαστε καλά, από την εποχή του Β. Κόκκινου είχαμε να δούμε πρόεδρο του Αρείου Πάγου να συμμετέχει ανοιχτά στην πολιτική αντιπαράθεση, αντιδικώντας με κόμματα της αντιπολίτευσης. Το ξαναζούμε με την εκλεκτή των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ Β. Θάνου-Χριστοφίλου.

Η Θάνου-Χριστοφίλου έφτασε στο σημείο να αναρτήσει στην επίσημη ιστοσελίδα του ΑΠ προσωπική της ανακοίνωση, με την οποία απαντά στις «συνεχιζόμενες βολές κατά του θεσμού του Προέδρου του Αρείου Πάγου, από ορισμένα πρόσωπα». Κι αμέσως μετά ταυτίζει το θεσμό με το πρόσωπό της, γράφοντας ότι αυτά τα «ορισμένα πρόσωπα» «**παραπληροφορούν** (σ.σ. μαυρισμένο και υπογραμμισμένο από την ίδια!) τους Ελληνες πολίτες, προσπαθώντας να κλονίσουν την εμπιστοσύνη τους προς τον θεσμό και προς το πρόσωπό μου, επειδή, προφανώς "ενοχλούνται", διότι, με την ευσυνείδητη άσκηση των καθηκόντων μου, εμποδίζω μεγάλα διαπλεκόμενα συμφέροντα». Στη συνέχεια αναφέρεται στους χειρισμούς της στην υπόθεση της εισαγγελέα εφετών Τσατάνη, που είναι υπηρεσιακό ζήτημα, αλλά και στη μήνυσή της κατά του καθηγητή Τσακυράκη και στην αποστολή εγγράφου προς την πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, που δεν είναι υπηρεσιακές, αλλά προσωπικές της υποθέσεις. Ειδικά για την επιστολή προς Γεννηματά είναι πραγματικό περιβόλι αυτά που γράφει: «Δημιουργούν ερωτηματικά όσοι προφασίζονται ότι δεν κατανοούν (σ.σ. η Γεννηματά δηλαδή, και όχι μόνο) ότι η Πρόεδρος με το αποσταλέν έγγραφό της, **ασφαλώς δεν έκανε παρέμβαση στον Κοινοβουλευτικό έλεγχο**, αλλά εξέφρασε την απορία της για το γεγονός ότι συγκεκριμένο κόμμα της ήσσονος αντιπολίτευσης εξέδωσε δελτίο τύπου, για υπόθεση που αποτελεί **προσωπική-ιδιωτική διαφορά**». Ενα κόμμα μπορεί να εκδίδει ανακοινώσεις για τα πάντα, αλλά η πρόεδρος του ΑΠ (υποτίθεται ότι) οφείλει να μένει μακριά από την πολιτική αντιπαράθεση. Κι αν η μήνυσή της κατά Τσακυράκη είναι προσωπική-ιδιωτική διαφορά, όπως γράφει, γιατί χρησιμοποίησε την επίσημη ιστοσελίδα του ΑΠ για να εκφράσει τις απόψεις της επ' αυτής;

Αλλο που δεν ήθελε το Ποτάμι, πήρε την πάσα και ξιφούλκησε κατά της Θάνου, καλώντας την στο τέλος, «αν επιθυμεί να έχει ενεργή παρέμβαση στα δημόσια πράγματα και να συνεχίσει να πολιτικολογεί και να καταφέρεται, έστω και εμμέσως, εναντίον πολιτικών προσώπων και κομμάτων, ένας είναι ο τρόπος να το πράξει: να αφήσει την τήβεννο και να διαπιστώσει αν έχει λαμπρό πεδίο δόξης στον πολιτικό στίβο». Οπως αντιλαμβάνεστε, με το μπάχαλο που έχει δημιουργηθεί, το σίριαλ θα έχει και άλλα επεισόδια.

Γιατί δεν ρωτάει τον Τσίπρα;

Ερώτηση στον τούρκο πρωθυπουργό Αχμέτ Νταβούτογλου υπέβαλε η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Α. Καββαδία, που συμμετέχει στην κοινοβουλευτική συνέλευση του Συμβούλιου της Ευρώπης. Τον ρώτησε πώς συμβιβάζεται η ασφάλεια με τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων και με τις παραβιάσεις της ελευθερίας του Τύπου. Γιατί δεν ρωτάει τον Τσίπρα, που μοίραζε μαζί με τον Νταβούτογλου κόκκινα τριαντάφυλλα στις γυναίκες δημοσιογράφους;

Πλάτες στους εμπόρους της απάτης

Τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά κανάλια κατακλύζονται καθημερινά από διαφημίσεις για «κάρτες υγείας». Ραδιοφωνικοί παραγωγοί μετατρέπονται σε «γκρίζους διαφημιστές», προσπαθώντας να πείσουν τους ακροατές τους πόσο συμφέρον είναι ν' αποκτήσουν μια τέτοια κάρτα και ρίχνουν το τυράκι: «οι 100 πρώτοι που θα τηλεφωνήσουν θα έχουν τόση έκπτωση».

Πρόκειται για σκέτη απάτη. Η οποία διεξάγεται ελεύθερα, εκμεταλλευόμενη το κλίμα ανασφάλειας που υπάρχει στον κόσμο. Και βέβαια, εκτυλίσσεται ελεύθερα χάρη στην κρατική ανοχή. Και μην μας πει κανείς ότι το κράτος δεν μπορεί ν' απαγορεύσει αυτές τις κάρτες. Μπορεί και παραμπορεί, αν ενεργοποιήσει τις διατάξεις περί παραπλάνησης του καταναλωτή. Θα μπορούσε, όμως, να κάνει και κάτι άλλο, πιο απλό. Να οργανώσει μια καμπάνια ενημέρωσης του λαού, χτυπώντας ευθέως την απάτη. Δεν το κάνει, όμως, γιατί δε θέλει να θίξει τους καπιταλιστές που κερδοσκοπούν πουλώντας φύκια για μεταξωτές κορδέλες.

ZOOM

Εις το διηνεκές...

«*Μέσα στις διαφορετικές προτάσεις που κατατέθηκαν προκειμένου να υπάρξει προσέγγιση ανάμεσα στους θεσμούς, είναι και αυτή για* ***περαιτέρω μέτρα*** *που θα αποφασιστούν μεν από τώρα αλλά θα εφαρμοστούν, εάν και μόνο εάν, δεν καλύψουμε το στόχο του 3,5%, το 2018. Με δυο λόγια, η συγκεκριμένη πρόταση προβλέπει να κλείσει η αξιολόγηση με τα μέτρα που υπολογίζουν οι ευρωπαϊκοί θεσμοί και συμφωνούν και οι ελληνικές αρχές και, μόνο αν το 2018 δεν πιάσουμε το στόχο, να είμαστε υποχρεωμένοι, τότε, να εφαρμόσουμε και κάποια από τα μέτρα που προτείνει το ΔΝΤ. Και είναι ξεκάθαρο ότι σ' αυτή την πρόταση, τα περαιτέρω μέτρα προτείνεται να είναι ανάλογα με την απόκλιση από το στόχο (...) Σε κάθε περίπτωση η ελληνική πλευρά δεν έχει αποδεχτεί αυτή την πρόταση και η τελική της θέση* ***θα εξαρτηθεί από ολόκληρο το "πακέτο"*** *που θα είναι στο τραπέζι και που, προφανώς, θα συμπεριλαμβάνει και την ελάφρυνση του χρέους*».

Το non paper που έστειλε την περασμένη Κυριακή ο Τσακαλώτος δεν άφηνε καμιά αμφιβολία. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ μπαίνει στη συζήτηση και για νομοθέτηση των πρόσθετων μέτρων που ζητά το ΔΝΤ (γύρω στα 3,5 δισ. ευρώ), φτάνει οι ιμπεριαλιστές δανειστές να βάλουν στο τραπέζι και το χρέος*.

Βέβαια, από την επομένη, με εντολή του επιτελείου του Μαξίμου, ξανάρχισε το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» (λεπτομέρειες μπορείτε να διαβάσετε στη σελίδα 16). Αυτό, όμως, δεν μας ενδιαφέρει εδώ. Εκείνο που πρέπει να μας ενδιαφέρει, καταρχάς, είναι πως, ανεξάρτητα από το πού «θα κάτσει η μπίλια» σ' αυτή την αξιολόγηση, ανεξάρτητα από το ύψος στο οποίο θα διαμορφωθεί το σημερινό «πακέτο», η συζήτηση γίνεται αποκλειστικά για το τι δικαιώματα θα αφαιρέσουν από τον ελληνικό λαό και πόσα νέα χαράτσια θα του επιβάλουν.

Πλέον δε γίνεται καν συζήτηση για -μελλοντική έστω- ελάφρυνση από τα βάρη του Μνημόνιου, αλλά για το πόσο μεγάλη θα είναι η περαιτέρω επιβάρυνση μετά το 2018! Ούτε οι αδίστακτοι δημαγωγοί του ΣΥΡΙΖΑ δεν τολμούν να μιλήσουν πια για -μελλοντική έστω- επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ, για 13η σύνταξη, για κατάργηση του ΕΝΦΙΑ κτλ.

Το δεύτερο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως η δημαγωγία του ΣΥΡΙΖΑ εξαντλείται πλέον σε μια φτηνιάρικη δημαγωγία για την επικείμενη ρύθμιση του χρέους. Για reprofiling μιλούν, βέβαια, οι δανειστές, που σημαίνει επαναρύθμιση, όχι κούρεμα και μείωση. Ομως, πέραν αυτού, δεν πρέπει να διαφύγει της προσοχής μας το ότι η όποια ρύθμιση για το χρέος δεν πρόκειται σε τίποτα να επηρεάσει τη δημοσιονομική πολιτική της επόμενης εξαετίας. Η επιμήκυνση θα αφορά τις δόσεις του χρέους που λήγουν από το 2022 και μετά. Μέχρι τότε, θα αποπληρώνονται κανονικά τα τμήματα του χρέους που έχουν αφεθεί ανεπηρέαστα από το PSI και τις άλλες ρυθμίσεις (δάνεια από το ΔΝΤ, ομόλογα που κατέχει η ΕΚΤ και ομόλογα που ορισμένα funds δε δέχτηκαν να μπουν στο PSI), καθώς και οι τόκοι. Επομένως, οι υπολογισμοί για νέα μέτρα προκειμένου να βγει το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2018 γίνονται ερήμην της διάρθρωσης του χρέους.

Υπάρχει, βέβαια, το παραμύθι της... ορμητικής ανάπτυξης, που καταλαμβάνει σημαντική θέση στο τρέχον οικονομικό αφήγημα των συριζαίων. Αν υπάρξει ρύθμιση του χρέους -λένε- οι επενδυτές θ' αποκτήσουν εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία και θα έρθουν να επενδύσουν, με αποτέλεσμα να υπάρξει ανάπτυξη, να αυξηθεί το ΑΕΠ, να αυξηθούν τα δημόσια έσοδα κτλ. κτλ. Αν ακολουθήσουμε τη λογική τους, δικαιούμαστε να ρωτήσουμε: γιατί θα δημιουργήσει ευνοϊκό επενδυτικό κλίμα μια ρύθμιση του χρέους που αφορά τα χρόνια μετά το 2022 και δε δημιουργούν μη ευνοϊκό κλίμα οι προβλέψεις του ΔΝΤ ότι θα χρειαστούν πρόσθετα μέτρα το 2018, που σημαίνει περισσότεροι φόροι; Οταν υπάρχει συζήτηση για δημοσιονομική αστάθεια, με τους μισούς να υποστηρίζουν ότι τα μέτρα αρκούν και τους άλλους μισούς να υποστηρίζουν το αντίθετο, ο περιβόητος επενδυτής θα προσελκυστεί από την αναδιάρθρωση του χρέους που θα αφορά την περίοδο μετά το 2022 ή θα απωθηθεί από τη φιλολογία περί δημοσιονομικής αστάθειας τα αμέσως επόμενα χρόνια; Δεν είναι λογικό να σκεφτεί πως είναι προτιμότερο να μην πάρει επενδυτικό ρίσκο, αλλά να περιμένει να δει αν όντως το 2018 θα υπάρχει δημοσιονομική σταθερότητα;

Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς πως όλη αυτή η φιλολογία από άποψη ουσίας είναι σκέτη μπουρδολογία. Εχει σημασία μόνο για να ενισχύσει τη συριζαίικη προπαγάνδα, καθώς δεν απέμεινε και τίποτ' άλλο για να στηρίξει αυτή την προπαγάνδα (όλες οι παλιές υποσχέσεις πετάχτηκαν στη ρουφήχτρα του τρίτου Μνημόνιου). Κι έχει δίκιο ο κυνικός ιμπεριαλιστής Σόιμπλε, όταν λέει πως η συζήτηση για το χρέος είναι θέμα «πρεστίζ». Είπε και κάτι ακόμα, όμως, ο Σόιμπλε, που πέρασε στο ντούκου. Είπε πως, αντί να συζητά για το χρέος, η ελληνική κυβέρνηση καλά θα κάνει να υλοποιήσει τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Και δεν το είπε μόνο, αλλά το επιβάλλει κιόλας, αφού προηγουμένως το διαπραγματεύτηκε με τον αμερικανό υπουργό Οικονομικών. Απαιτεί από την ελληνική κυβέρνηση να θεσπίσει μέτρα-καβάτζα για το 2018, για να μην περάσει από το μυαλό κανενός ότι τα δύσκολα πέρασαν και ότι από τώρα και μετά θα υπάρχουν μόνο ελαφρύνσεις, ώστε κάποια στιγμή τα πράγματα να επανέλθουν εκεί που ήταν πριν τα Μνημόνια.

Και βέβαια, εύκολα μπορεί να υποθέσει κανείς ότι η νέα αναδιάρθρωση των λήξεων του χρέους δε θα δοθεί ως δώρο στους Τσιπραίους επειδή υπέγραψαν το τρίτο Μνημόνιο και έκλεισαν την πρώτη αξιολόγησή του. Θα συνδεθεί με νέες υποχρεώσεις, οι οποίες ενδεχομένως να πάρουν τη μορφή ενός νέου Μνημόνιου. Αλλωστε, η αναδιάρθρωση του χρέους θα πρέπει να εγκριθεί από μια σειρά κοινοβούλια, μεταξύ των οποίων και το γερμανικό. Φαντάζεστε τον Σόιμπλε να πηγαίνει στη Μπούντεσταγκ ζητώντας να επιμηκυνθούν οι λήξεις των ομολόγων που λήγουν μετά το 2022, έχοντας ταυτόχρονα δεχτεί ότι μετά το 2018 δε θα υπάρχει καμιά δυνατότητα επέμβασης στα οικονομικά και τη νομοθεσία του ελληνικού κράτους; Θα ήταν σαν να αλείφει βούτυρο στο ψωμί των λεγόμενων ευρωσκεπτικιστών.

Το χρέος είναι εργαλείο απομύζησης αξιών που περνούν στο ελληνικό κράτος και επιβολής της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Κι αυτό το εργαλείο θα χρησιμοποιείται «εις το διηνεκές», για να θυμηθούμε την υπόσχεση που έδωσε ο Βαρουφάκης στην Ουάσιγκτον πριν από ένα χρόνο (στην εαρινή σύνοδο του ΔΝΤ το 2015). Το χρέος δίνει τη δυνατότητα για πιο στενή εποπτεία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων πάνω στον ελληνικό καπιταλισμό, πέρα από την εποπτεία που προβλέπεται από τη Συνθήκη της ΕΕ. Θα ήταν αφελές να πιστέψει κανείς ότι οι ιμπεριαλιστές θα παραιτηθούν απ' αυτή την πρόσθετη δυνατότητα που απέκτησαν μετά το 2010. Οχι μόνο έσωσαν τις τράπεζές τους, βοηθώντας τες να ξεφορτωθούν τα «τοξικά» ελληνικά ομόλογα, αλλά απέκτησαν και τον απόλυτο έλεγχο (αποικιοκρατικού τύπου) ενός μέσης ανάπτυξης κεφαλαιοκρατικού σχηματισμού στην καρδιά της Ευρώπης.

Ενα τμήμα της αντιπαράθεσης Τσίπρα-Μητσοτάκη, στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση που έγινε στη Βουλή την περασμένη Τετάρτη επιβεβαιώνει αυτή την πραγματικότητα της «εις το διηνεκές» αποικιοκρατικής υπαγόρευσης. Ο άλλοτε αντιμνημονιακός Τσίπρας προκάλεσε μια αντιπαράθεση για το ποιανού το Μνημόνιο ήταν καλύτερο, λέγοντας: «*Ομως, για να σας πω κάτι τώρα! Για συγκρίνετε: Εσείς είχατε 25% μείωση του ΑΕΠ, ενώ εμείς 0,3%! Εσείς είχατε 63 δισεκατομμύρια μέτρα, ενώ εμείς 5,4 δισεκατομμύρια! Είναι θράσος να κάνετε συγκρίσεις!*». Και συνέχισε: «*Εσείς θα παίρνατε μέτρα 7,7 δισ. με το καλημέρα και λέτε σε εμάς ότι καταστρέψαμε τη χώρα, επειδή φέραμε μια προσαρμογή 5,4 δισ!*».

Πέρα από τον κυνισμό που αποκαλύπτει αυτή η σύγκριση, είναι οικοδομημένη πάνω σε μια χοντροκομμένη απάτη. Διότι το -0,3% του ΣΥΡΙΖΑ ήρθε να προστεθεί στο -25% των άλλων. Διότι τα μέτρα του ΣΥΡΙΖΑ ήρθαν να προστεθούν στα μέτρα των άλλων. Και δεν είναι 5,4 δισ. τα μέτρα του ΣΥΡΙΖΑ. Τόσα είναι τα μέτρα που θα πάρουν τώρα, ενώ έχουν ήδη πάρει μέτρα 3,6 δισ. με τα προηγούμενα νομοθετήματά τους. Και τους ζητούν κι άλλα 3,5 δισ. ως μέτρα-καβάτζα για το 2018. Αν, λοιπόν, οι Σαμαροβενιζέλοι θα έπαιρναν μέτρα 7,7 δισ., όπως λέει ο Τσίπρας, οι Τσιπροκαμμένοι έχουν πάρει μέτρα 9 δισ. ευρώ! Αυτά λένε οι αριθμοί. Και τίποτα να μην προστεθεί στο μέλλον, οι μεν Τσιπροκαμμένοι έχουν ξεπεράσει τους Σαμαροβενιζέλους, ο δε ελληνικός λαός έχει φορτωθεί με ένα αβάσταχτο φορτίο.

Εχουμε και άλλες φορές γράψει ότι ο ελληνικός καπιταλισμός δεν μπορεί να βρίσκεται συνέχεια σε ύφεση. Κάποια στιγμή θα σημειώσει μια ασθενική ανάπτυξη, αν και δεν μπορούμε να είμαστε σίγουροι πότε θα γίνει αυτό. Τα αντιλαϊκά «πακέτα», που διαδέχονται το ένα το άλλο, έχουν υφεσιακή επίδραση, καθώς στενεύουν την εσωτερική αγορά (ρίχνουν την αγοραστική δύναμη των πλατιών εργαζόμενων μαζών). Επενδύσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό δε γίνονται, ούτε προβλέπεται να γνωρίσουν ιδιαίτερη άνθιση τα αμέσως επόμενα χρόνια, γιατί ο παγκόσμιος καπιταλισμός ήδη «αγκομαχάει» και πάλι. Αρα πρέπει να θεωρείται σίγουρο ότι η ανάπτυξη θα είναι ασθενική και επομένως ο «λογαριασμός»,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Συνεχείς προκλήσεις ενάντια στους πολιτικούς κρατούμενους

Μετά τη νυχτερινή εισβολή τεράστιας αστυνομικής δύναμης στις φυλακές Κορυδαλλού, για να διεξάγει ένα νυχτερινό πογκρόμ με ύβρεις, προπηλακισμούς, ακόμα και ξυλοδαρμούς κρατούμενων (δείτε στη σελίδα 11), η επιχείρηση «νόμος και τάξη», με την οποία ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος και ο πρωθυπουργός Α. Τσίπρας δίνουν τα διεπιστευτήριά τους στον δεξιό, ακροδεξιό και φασιστικό εσμό, συνεχίστηκε την Τετάρτη με μια πρωτοφανή πρόκληση ενάντια στους πολιτικούς κρατούμενους της υπόγειας 6ης πτέρυγας, που βρίσκεται στο συγκρότημα των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού.

Από τότε που δημιουργήθηκε αυτή η πτέρυγα και εγκλείστηκαν οι πρώτοι πολιτικοί κρατούμενοι, σε απομόνωση από την υπόλοιπη φυλακή και τις δραστηριότητές της, μετέτρεψαν δυο άδεια κελιά σε κοινόχρηστους χώρους. Το ένα σε βιβλιοθήκη, όπου έβαλαν όλοι τα βιβλία τους, τις δικογραφίες και ό,τι άλλο έντυπο υλικό, και το άλλο σε γυμναστήριο, όπου τοποθέτησαν μερικά όργανα γυμναστικής.

Ξαφνικά, το πρωί της Τετάρτης, οι φύλακες τοποθέτησαν καινούργιες κλειδαριές στα δύο αυτά κελιά και τα κλείδωσαν, στερώντας έτσι από τους πολιτικούς κρατούμενους τη βιβλιοθήκη και το γυμναστήριό τους, κατά παράβαση ακόμα και αυτού του Σωφρονιστικού Κώδικα, που προβλέπει την ύπαρξη τέτοιων χώρων σε κάθε φυλακή. Η κίνηση αυτή έγινε με εντολή αρχιφύλακα ήταν η απάντηση που δόθηκε.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι φώναξαν τον υπαρχιφύλακα και του είπαν πως η φυλακή έχει υποχρέωση να εξασφαλίσει στους κρατούμενους βιβλιοθήκη και γυμναστήριο. Αν θέλουν, μπορούν να κατασκευάσουν τέτοιους χώρους σε οποιοδήποτε σημείο αυτής της στενής υπόγειας πτέρυγας. Μέχρι να το κάνουν αυτό (αν το κάνουν), απαιτούν να παραμείνουν ανοιχτά τα δύο άδεια κελιά που οι ίδιοι διαμόρφωσαν σε βιβλιοθήκη και γυμναστήριο. Αν μέχρι το απόγευμα η βιβλιοθήκη τους και το γυμναστήριό τους δεν έχουν ανοίξει, θα αντιδράσουν.

Ηταν μια ενέργεια που δεν χρειάζεται σχολιασμό. Μια καθαρά φασιστική κίνηση, που είχε ως σκοπό να υλοποιήσει ένα σχέδιο εκδίκησης του αστικού κράτους σε βάρος των πολιτικών κρατούμενων. Το ότι αυτό το σχέδιο προσπαθεί να το διεκπεραιώσει η «πρώτη φορά Αριστερά» και ο -το πάλαι- φιλελεύθερος καθηγητής του Δικαίου Ν. Παρασκευόπουλος, δεν μας εκπλήσσει. Τα έχουμε δει όλα από δαύτους.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι έκαναν πράξη την προειδοποίησή τους. Παρέμειναν στο προαύλιο της υπόγειας πτέρυγας, δηλώνοντας αποφασισμένοι να μείνουν εκεί και όλη τη νύχτα αν χρειαστεί. Ξεκαθάρισαν πως δεν επρόκειτο να μπουν όχι μόνο στα κελιά, αλλά ούτε στο διάδρομο, αν δεν ανοίξουν τα δυο κελιά που οι ίδιοι διαμόρφωσαν σε βιβλιοθήκη και γυμναστήριο, προκειμένου να αναπληρώσουν την απουσία τέτοιων χώρων, που θα έπρεπε να έχει κατασκευάσει η φυλακή.

Λίγο πριν πέσει η νύχτα, η βιβλιοθήκη και το γυμναστήριο άνοιξαν και οι πολιτικοί κρατούμενοι σταμάτησαν τη διαμαρτυρία τους στο προαύλιο και μπήκαν στο διάδρομο. Οπως μας είπαν, σε επικοινωνία που είχαμε και την Τετάρτη και το πρωί της Πέμπτης, παραμένουν με «το όπλο παρά πόδα», ενόψει των δύο ως τώρα προσπαθειών περιορισμού των δικαιωμάτων τους (απόπειρα να μπουν διπλά κάγκελα στα παράθυρα, που θα μετατρέψουν τα κελιά σε μπουντρούμια, και απόπειρα να σφραγιστούν η βιβλιοθήκη και το γυμναστήριο).

Καταιγίδα αντιλαϊκών φόρων

Στο νομοσχέδιο που έδωσαν σε «διαβούλευση» την περασμένη Τρίτη οι Τσακαλώτος-Κατρούγκαλος δεν υπάρχει λέξη για τους έμμεσους φόρους, οι οποίοι μαζί με τις όποιες περικοπές δαπανών θα πρέπει να καλύψουν το ένα τρίτο του «πακέτου» της τρέχουσας αξιολόγησης (1% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου 1,8 δισ. ευρώ). Λίγες ώρες μετά τη δημοσιοποίηση του νομοσχέδιου-μαϊμού (μαϊμού, γιατί ακόμα δεν είναι συμφωνημένο με το κουαρτέτο/τρόικα), όμως, διέρρευσε από το υπουργείο Οικονομικών ότι «έκλεισε η αύξηση του ΦΠΑ από 23% σε 24%».

Από κυβερνητικής πλευράς λένε πως απ' αυτό το μέτρο φιλοδοξούν να μαζέψουν 400-500 εκατ. ευρώ. Δεν ξέρουμε αν το κουαρτέτο θα συμφωνήσει σ' αυτό το ποσό ή αν θα το υπολογίσει χαμηλότερα. Από την άλλη, ξέρουμε πως δεν πρόκειται να μαζέψουν αυτό το ποσό. Ο λαός θα σφίξει κι άλλο το ζωνάρι, οι «μαύρες» συναλλαγές θα αυξηθούν, το αποτέλεσμα θα είναι κάτω από τους σχεδιασμούς τους. Σημασία, όμως, έχει το γεγονός ότι για μια ακόμα φορά χώνουν το χέρι τους στην τσέπη κάθε εργαζόμενου για να του πάρουν και το τελευταίο σεντ που του απέμεινε.

Από το 2010 μέχρι το 2016 ο ΦΠΑ, ο αντιλαϊκότερος έμμεσος φόρος, σχεδόν διπλασιάστηκε. Ιδού εν συντομία η ιστορία αυτής της ληστείας.

◆ Μέχρι τον Απρίλη του 2010, υπήρχαν δύο συντελεστές ΦΠΑ: 9% και 19%. Τον Απρίλη του 2010, λίγο πριν το πρώτο Μνημόνιο, οι συντελεστές αυξήθηκαν σε 10% και 20%.

◆ Τον Ιούλη του 2010, με την πρώτη αξιολόγηση από την τρόικα, οι συντελεστές αυξήθηκαν ξανά σε 11% και 21%.

◆ Το Γενάρη του 2011 νέα αύξηση, κατά δύο μονάδες αυτή τη φορά. Οι συντελεστές διαμορφώθηκαν σε 13% και 23%.

◆ Το Σεπτέμβρη του 2011 μεταφέρθηκαν μια σειρά προϊόντα και υπηρεσίες από το 13% στο 23%.

◆ Τον Ιούλη του 2015, οι Τσιπροκαμμένοι συνέχισαν και ολοκλήρωσαν το έργο των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων, μεταφέροντας την πλειοψηφία των προϊόντων και υπηρεσιών που είχαν απομείνει στο 13% (ακόμα και όλα τα συσκευασμένα τρόφιμα), στο 23%.

◆ Τώρα, ολοκληρώνουν το έργο τους, αυξάνοντας αυτόν τον συντελεστή στο 24%, ενώ κυκλοφορούν φήμες ότι θα καταργήσουν το χαμηλό συντελεστή του 6% (βιβλία, εφημερίδες κτλ.) οπότε όλα τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που φορολογούνται μ' αυτόν θα πάνε αυτόματα στο 13%.

Και βέβαια, η φοροληστεία δεν τελειώνει με την αύξηση του ΦΠΑ. Μένουν ακόμα 1,3 με 1,4 δισ. για να καλυφθεί το 1% των δημοσιονομικών μέτρων, όπως τα λέει ο Τσακαλώτος. Ποιοι άλλοι έμμεσοι φόροι θα αυξηθούν και ποιες δαπάνες θα κοπούν;

Μέχρι στιγμής, ακούμε μόνο διαρροές. Πότε για αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα τσιγάρα, πότε για αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα, πότε για ειδικό τέλος στο πετρέλαιο κίνησης κτλ. Ολες αυτές οι διαρροές γίνονται από κυβερνητικά στελέχη, με σκοπό να προετοιμάσουν τον ελληνικό λαό για την ανάγκη να παρθούν κάποια «επώδυνα» μέτρα. Το μόνο που προσπαθούν ν' αποφύγουν σ' αυτή τη φάση είναι η αύξηση του ΦΠΑ στα τιμολόγια της ΔΕΗ, η οποία είναι πιθανό να περάσει στα μέτρα-καβάτζα που υποχρεωτικά πρέπει να νομοθετήσουν, για να εφαρμοστούν αν δεν βγει ακριβώς ο λογαριασμός των μέτρων που θα εφαρμοστούν άμεσα.

Χαράτσωμα των φτωχότερων

Αντίθετα με τους έμμεσους φόρους, για τους οποίους τηρούν σιγήν ιχθύος, στο νομοσχέδιο-μαϊμού περιέλαβαν τις νέες ρυθμίσεις στην άμεση φορολογία. Ο πίνακας της «Καθημερινής», στον οποίο είχε παραπέμψει ο Τσακαλώτος (τον δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας), επιβεβαιώθηκε πλήρως, δείγμα του ότι ο ίδιος ο Τσακαλώτος τον διέρρευσε στην εν λόγω αστική φυλλάδα.

Ο πέλεκυς πέφτει βαρύς στα κεφάλια χαμηλόμισθων και χαμηλοσυνταξιούχων, ενώ μπορεί να πέσει πιο βαρύς, αν πέσει κι άλλο το αφορολόγητο, όπως ζητάει το κουαρτέτο. Χωρίς να δένουμε κόμπο ό,τι γράφεται στο νομοσχέδιο-μαϊμού, αφού ακόμα δεν έχει επέλθει συμφωνία, σημειώνουμε πως το σύστημα της άμεσης φορολογίας γίνεται ακόμα πιο αντιλαϊκό.

◆ Η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης, που υποτίθεται ότι μπήκε έκτακτα μέχρι το 2014 και επεκτάθηκε - πάλι έκτακτα - και στο 2015, γίνεται μόνιμη και ενσωματώνεται στη φορολογική κλίμακα.

◆ Τα εισοδήματα από ενοίκια φορολογούνται με νέα κλίμακα: με 15% (αντί για 11%) το εισόδημα μέχρι 12.000 ευρώ και με 35% (αντί για 33%) το εισόδημα από 12.001 μέχρι 35.000 ευρώ, ενώ προστέθηκε και συντελεστής 45% για εισόδημα από 35.001 ευρώ και πάνω. Τα… ισοδύναμα που (υποτίθεται ότι) θα βρίσκονταν, για να μην θεσπιστεί αυτή η μνημονιακή υποχρέωση, δε βρέθηκαν. Απλά, οι συριζαίοι κορόιδεψαν τον ελληνικό λαό από τον περασμένο Οκτώβρη (όταν απέσυραν τη σχετική διάταξη) μέχρι τώρα. Εμείς σημειώνουμε πως όσο πιο χαμηλό είναι το εισόδημα τόσο μεγαλύτερη θα είναι η φορολογική επιβάρυνση.

◆ Τέλος, η φορολογία εισοδήματος στοχεύει τα πιο χαμηλά εισοδήματα, μέσω της μείωσης του αφορολόγητου. Ενας μισθωτός ή συνταξιούχος με ετήσιο εισόδημα 10.000 ευρώ (αυτό σημαίνει 715 ευρώ το μήνα καθαρά) θα πληρώσει ένα επιπλέον κατοστάρικο φόρο, αν το αφορολόγητο παραμείνει στα περίπου 9.100 ευρώ και δεν κατέβει κι άλλο. Μετά υπάρχει ένα αλαλούμ, όπως γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα, αφού υπάρχουν περιοχές εισοδήματος για τις οποίες ο φόρος αυξάνεται, κάποιες άλλες (υψηλότερες) για τις οποίες ο φόρος μειώνεται.

◆ Σε ό,τι αφορά τους αυτοαπασχολούμενους, υπάρχει μια μικρή μείωση (σε σχέση με το 2015) του άμεσου φόρου για τα εισοδήματα μέχρι 30.000 ευρώ. Το ίδιο και για τους αγρότες, για τα εισοδήματα μέχρι 15.000 ευρώ. Αυτό προφανώς επιλέχτηκε προκειμένου να εξισορροπηθεί κάπως το άγριο χαράτσι με τις ασφαλιστικές εισφορές.

Επαναλαμβάνουμε, ότι δεν παίρνουμε τοις μετρητοίς αυτές τις ρυθμίσεις. Οταν υπάρξει νομοσχέδιο προς ψήφιση και όχι προς άσκηση δημαγωγίας, μόνο τότε θα είμαστε σίγουροι. Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτοί που παριστάνουν τους προστάτες των φτωχών και τους φορείς της κοινωνικής δικαιοσύνης, κάνουν τη φορολογία πιο αντιλαϊκή, και στους έμμεσους και στους άμεσους φόρους.

Εις το διηνεκές…

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

με τις παραδοχές που έγιναν για να κλείσει το τρίτο Μνημόνιο δε θα βγαίνει, οπότε όχι μόνο δε θα υπάρχει ελάφρυνση από τα βάρη της εφτάχρονης μνημονιακής περιόδου, αλλά αντίθετα θα υπάρχει ανάγκη για λήψη νέων μέτρων.

Θα επαναληφθεί, δηλαδή, αυτό που έγινε το 2014-2015. Οταν φάνηκε καθαρά πως ο λογαριασμός του δεύτερου Μνημόνιου δεν έβγαινε και υπογράφοντας το τρίτο αναγκάστηκαν ν' αλλάξουν τις απαιτήσεις για το «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2015, του 2016 και του 2017. Οι Τσιπραίοι δημαγωγούν ότι αυτό υπήρξε δικό τους κατόρθωμα, ενώ το μόνο βέβαιο είναι πως το ίδιο θα γινόταν και εάν είχαμε κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Πρέπει να είναι κανείς αδίστακτο εξουσιαστικό κάθαρμα για να καμαρώνει ότι μείωσε τις απαιτήσεις για το «πρωτογενές πλεόνασμα», την ίδια στιγμή που έχει φορτώσει τον ελληνικό λαό με πρόσθετα αντιλαϊκά μέτρα ύψους 9 δισ. ευρώ και ετοιμάζεται να θεσπίσει και μέτρα 3,5 δισ. για καβάτζα του 2018. Κερδίσαμε δημοσιονομικό χώρο 20 δισ. ευρώ, λένε οι συριζαίοι, χωρίς ευτυχώς να μπορούν πλέον να κοροϊδέψουν κανέναν. Και πού πήγε αυτός ο «δημοσιονομικός χώρος»; Χώρεσε μήπως μέτρα ελάφρυνσης του ελληνικού λαού; Χώρεσε δημόσια έργα που μείωσαν την ανεργία; Οχι βέβαια. Απλά, δεν υπήρχε περίπτωση να μπουν και άλλα 20 δισ. μέτρα, πέραν αυτών που προβλέπονται στο τρίτο Μνημόνιο. Θα κατέρρεε ο ελληνικός καπιταλισμός, αν επιχειρούνταν κάτι τέτοιο. Μπήκαν τόσα αντιλαϊκά μέτρα όσα κρίθηκε ότι μπορεί να σηκώσει ο ελληνικός λαός.

Το θέμα είναι ότι αυτά τα μέτρα δεν μπήκαν ως κάτι έκτακτο που θα φύγει σε ένα-δυο χρόνια. Μπήκαν για να μείνουν. Εις το διηνεκές…

Πέτρος Γιώτης

* Δεν πρόκειται, βεβαίως, για **ελάφρυνση** του χρέους, όπως επαναλαμβάνουν συνεχώς οι κουτοπόνηροι συριζαίοι. Είναι ξεκάθαρο -υπογεγραμμένο και στο τρίτο Μνημόνιο- ότι το χρέος θα πληρωθεί στο ακέραιο. Εκείνο που **ενδέχεται** να συζητηθεί είναι η επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δόσεων. Αυτό στα ελληνικά λέγεται διευκόλυνση, δεν λέγεται ελάφρυνση, όπως έγραψε ο Τσακαλώτος στο non paper.

Αν, όμως, ο Τσακαλώτος χρησιμοποίησε μόνο μια πονηρή λεξούλα, ο Τσίπρας, στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, την περασμένη Τετάρτη, είπε -χωρίς ντροπή, χωρίς τσίπα- ότι γίνεται διαπραγμάτευση «για το αν πρέπει ή όχι να **διαγραφεί** το χρέος»! Ο Μητσοτάκης το έπιασε και τον κάρφωσε: «Μιλήσατε πάλι σήμερα για τη διαγραφή του χρέους. Φαντάζομαι ότι σας ξέφυγε. Εκτός αν έχετε επανέλθει. Φαντάζομαι ότι το είπατε εν τη ρύμη του λόγου σας. Εκτός αν έχετε επανέλθει». Ο Τσίπρας έκανε πως δεν κατάλαβε, δεν απάντησε στον Μητσοτάκη και επανέλαβε το ίδιο χοντρό ψέμα με διαφορετικές λέξεις: «Θα κλείσει η αξιολόγηση. Θα περάσουμε έναν κρίσιμο κάβο και θα ανοίξει η πολύ κρίσιμη συζήτηση για την **απομείωση** του χρέους»!

Συντάξεις-φιλοδωρήματα σ' ένα εξαρχής χρεοκοπημένο αντι-ασφαλιστικό σύστημα

Προπαγανδιστικό παιχνίδι με τα προσχέδια ξεθεμελιώματος της Κοινωνικής Ασφάλισης παίζει ο Κατρούγκαλος, κατ' εντολήν Τσίπρα. Αναφερόμαστε στο σχέδιο που έδωσε στη δημοσιότητα -με διαρροήτον περασμένο Γενάρη και σ' αυτό που έθεσε σε «διαβούλευση» την περασμένη Τρίτη. Μιλάμε για πολύ… άνετη «διαβούλευση», αφού έδωσαν στο «πόπολο» μιάμιση μέρα για να εκφράσει τις απόψεις του επί ενός νομοσχέδιου 230 σελίδων και 138 άρθρων, που συνοδεύεται από μια αιτιολογική έκθεση 131 σελίδων!

Με το δεύτερο προσχέδιο, αυτό που τέθηκε σε «διαβούλευση», πραγματοποιείται ένα τεράστιο αντιασφαλιστικό άλμα, καθώς γίνεται σαφές ότι ο ενιαίος ασφαλιστικός φορέας που θέλουν να φτιάξουν θα είναι χρεοκοπημένος από τη δημιουργία του ήδη και θ' αποτελεί μια πηγή για συνεχείς μειώσεις συντάξεων και αφαίρεση ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Ληστεία-χρεοκοπία

Στο αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου αναφερόταν ότι όλα τα ασφαλιστικά ταμεία θα ενταχθούν στον ΕΦΚΑ (Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης), αλλά δεν υπήρχε η παραμικρή νύξη για την τύχη των δημόσιων υπάλληλων (στους οποίους συμπεριλαμβάνονται στρατιωτικοί, αστυνομικοί, πυροσβέστες κλπ.) που έχουν προσληφθεί μέχρι τις 31.12.2010. Αναφερόμαστε ειδικά σ' αυτούς, γιατί όσοι δημόσιοι υπάλληλοι προσλαμβάνονται από την 1.1.2011 και μετά εντάσσονται υποχρεωτικά στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, βάσει του αντιασφαλιστικού Ν. 3865/2010.

Η κυβέρνηση ΓΑΠ, παρά την αντιασφαλιστική σφοδρότητα των νόμων Λοβέρδου-Κουτρουμάνη-Παπακωνσταντίνου, δεν τόλμησε το 2010 να εντάξει όλους τους δημόσιους υπάλληλους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με στόχο να απαλλαγεί ο κρατικός προϋπολογισμός από την καταβολή των συντάξεων. Αυτό έρχεται να το κάνει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, που περνά τους δημόσιους υπάλληλους στον ΕΦΚΑ (βάση του θα είναι ουσιαστικά το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), **απαλλάσσοντας τον κρατικό προϋπολογισμό από την υποχρέωση καταβολής των συντάξεών τους**!

Οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν απέκτησαν ποτέ ασφαλιστικό ταμείο για την κύρια σύνταξή τους. Οι εισφορές τους, εργατικές και «εργοδοτικές», πηγαίνουν στον κρατικό προϋπολογισμό, ο οποίος καταβάλλει τις συντάξεις. Σύμφωνα με στοιχεία από την Εισηγητική Εκθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2016, οι συνταξιούχοι του δημοσίου -πολιτικοί και στρατιωτικοί- ήταν το Νοέμβρη του 2015 475.860. Ο διαχωρισμός σε πολιτικούς και στρατιωτικούς δεν μας ενδιαφέρει εδώ. Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι ο αριθμός των συνταξιούχων του δημοσίου, ο φορέας που θα καταβάλλει από τώρα και μετά τις συντάξεις τους και **οι πόροι από τους οποίους θα πληρώνονται οι συντάξεις**.

Στις διατάξεις του σχεδίου που τέθηκε σε «διαβούλευση» αναφέρεται μόνο ότι οι συνταξιούχοι του δημοσίου και οι ασφαλισμένοι του δημοσίου θα ενταχθούν στο νέο φορέα (ΕΦΚΑ). Το δημόσιο θα εισπράττει τις εισφορές και θα καταβάλλει τις συντάξεις μέχρι το τέλος του 2016, ενώ από την 1.1.2017 οι εισφορές θα εισπράττονται από τον ΕΦΚΑ, ο οποίος θα καταβάλλει και τις συντάξεις.

Η Κοινωνική Ασφάλιση των δημόσιων υπάλληλων ήταν αυτό που ονομάζεται **Ασφάλιση στον Εργοδότη**. Η μετάβαση από αυτή τη μορφή Κοινωνικής Ασφάλισης σε ασφάλιση σε Ταμείο θα έπρεπε να συνοδεύεται από ένα ισχυρό αποθεματικό, το οποίο ο προηγούμενος φορέας (το Δημόσιο) θα έπρεπε να καταβάλει στο νέο φορέα (ΕΦΚΑ). Στο άρθρο 59 του νομοσχέδιου, όμως, που αναφέρεται στους πόρους του ΕΦΚΑ, γίνεται αναφορά μόνο στις εισφορές που θα καταβάλλουν οι δημόσιοι υπάλληλοι από τότε που θα ασφαλιστούν στον ΕΦΚΑ. **Δε γίνεται λόγος για το αποθεματικό που θα έπρεπε να συνοδεύει τη μεταφορά όλων αυτών των ασφαλισμένων στο νέο φορέα**.

Ποσοστά αναπλήρωσης % ανά έτος και συνολικά

ΕΤΗ	ΠΡΙΝ ΤΟ 2010		ΝΟΜΟΙ 2010		ΝΟΜΟΣΧ. ΚΑΤΡΟΥΓΚ	
	ΕΤΟΣ	ΟΛΙΚΟ	ΕΤΟΣ	ΟΛΙΚΟ	ΕΤΟΣ	ΟΛΙΚΟ
15	2,03	30,45	0,80	12,00	0,77	11,55
18	2,03	36,54	0,86	15,48	0,78	14,07
21	2,03	42,63	0,92	19,32	0,80	16,77
24	2,03	48,72	0,99	23,76	0,82	19,65
27	2,03	54,81	1,06	28,62	0,84	22,74
30	2,03	60,90	1,14	34,20	0,88	26,37
33	2,03	66,99	1,22	40,26	0,93	30,63
36	2,03	73,08	1,31	47,16	0,98	35,40
39	2,03	79,17	1,40	54,60	1,05	40,80
42	2,03	85,26	1,50	63,00	1,11	46,80

Ποσοστά αναπλήρωσης % πριν τους νόμους του 2010

	ΕΤΟΣ	ΟΛΙΚΟ
2008	2,58	79
2009	2,23	78
2010	2,20	77
2011	2,17	76
2012	2,14	75
2013	2,11	74
2014	2,08	73
2015	2,06	72
2016	2,03	71
2017	2,00	70

Στο αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου, στο άρθρο 63, αναφερόταν σχετικά με τους νέους πόρους του ασφαλιστικού συστήματος: «*Το άρθρο αυτό θα διαμορφωθεί στη βάση πορίσματος διυπουργικής επιτροπής που είχε συσταθεί με απόφαση του ΚΥΣΚΟΙΠ για το σκοπό αυτό*». Πέρασαν τρεις μήνες από τότε και δε δημοσιοποιήθηκε ποτέ αυτό το περιβόητο πόρισμα για τους πόρους του ΕΦΚΑ. Οι μοναδικοί πόροι που αναφέρονται στο νομοσχέδιο είναι οι ασφαλιστικές εισφορές και τα όποια αποθεματικά των υπαρχόντων ασφαλιστικών ταμείων.

◆ Ο ΕΦΚΑ παίρνει περίπου μισό εκατομμύριο (475.860) συνταξιούχους του δημοσίου. **Με τι κονδύλια θα καταβάλλει τις συντάξεις τους**, οι οποίες μάλιστα -σύμφωνα με όσα ισχυρίζεται ο Κατρούγκαλος- δε θα μειωθούν μέχρι το τέλος του 2018;

◆ Ο ΕΦΚΑ παίρνει εκατοντάδες χιλιάδες δημόσιους υπάλληλους, ασφαλισμένους ήδη για κάποια χρόνια ο καθένας (πολλά ή λίγα). Οι εργαζόμενοι αυτοί βαθμιαία θ' αρχίσουν να συνταξιοδοτούνται. **Με τι κονδύλια θα αποδίδονται σ' αυτούς τους νέους συνταξιούχους οι συντάξεις τους;** Ενας εργαζόμενος στο δημόσιο, έχει ασφαλιστεί για πέντε, δέκα, είκοσι, τριάντα χρόνια. Εχει σχηματιστεί ένα ασφαλιστικό «κεφάλαιο» από τις εισφορές του (εργατικές και «εργοδοτικές»). Αυτό το ασφαλιστικό «κεφάλαιο» δεν υπολογίζεται, δεν αποδίδεται, εξαφανίζεται. Ο ΕΦΚΑ παίρνει συνταξιούχους και ασφαλισμένους, αλλά δεν παίρνει τα κονδύλια που αναλογούν σ' αυτούς. Κονδύλια που σχηματίστηκαν από τις ασφαλιστικές εισφορές τους.

◆ Δεν είναι, όμως, μόνο οι συνταξιούχοι και οι ασφαλισμένοι του δημόσιου τομέα. Στον ΕΦΚΑ θα ενταχθούν και οι αγρότες που είναι ασφαλισμένοι στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών (ΚΚΑΑ) και, τουλάχιστον, οι συνταξιούχοι αυτού του Κλάδου. Λέμε τουλάχιστον, γιατί υπάρχουν και οι συνταξιούχοι αγρότες που παίρνουν μόνο το προνοιακό βοήθημα, χωρίς να καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές. Οι ασφαλισμένοι στον ΚΚΑΑ ανέρχονται σε 568.443 και οι συνταξιούχοι σε 538.143. **Ολοι αυτοί θα μεταφερθούν στον ΕΦΚΑ επίσης χωρίς αποθεματικό**! Ο ΕΦΚΑ θα εισπράττει μόνο τις ασφαλιστικές εισφορές τους από τώρα και μετά!

Για τον ΚΚΑΑ προβλεπόταν κρατική χρηματοδότηση με την οποία πληρώνονταν οι συνταξιούχοι. Αυτή όμως καταργείται και έτσι θα δημιουργηθεί τεράστιο πρόβλημα. Οι αγρότες παίρνουν και ένα προνοιακό βοήθημα, που φέτος ανέρχεται σε 158,4 ευρώ το μήνα. Θα αντικατασταθεί αυτό το προνοιακό βοήθημα από την περιβόητη εθνική σύνταξη; Αν προβλεπόταν κάτι τέτοιο, θα υπήρχε σχετική πρόβλεψη στο νομοσχέδιο, δεδομένου ότι θα είχε και σημαντική προπαγανδιστική σημασία για τους Τσιπροκαμμένους. Δεν υπάρχει, όμως, καμιά αναφορά.

Το συμπέρασμα που βγαίνει από τα παραπάνω είναι πως, **πέρα από τη μετατροπή των συντάξεων σε άθλια φιλανθρωπικά βοηθήματα, φτιάχνουν έναν ασφαλιστικό φορέα χρεοκοπημένο από τη γέννησή του**. Σε βάρος αυτού του ασφαλιστικού φορέα διαπράττεται εξαρχής μια πρωτοφανής ληστεία, καθώς του φορτώνουν εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχους (των οποίων πρέπει να καταβάλλει τις συντάξεις) και άλλους τόσους ασφαλισμένους που έχουν διανύσει έτη ασφάλισης (των οποίων πρέπει να καταβάλλει τις μελλοντικές συντάξεις), **χωρίς να του μεταφέρουν το αποθεματικό που αντιστοιχεί** και στους ήδη συνταξιούχους και στους εν ενεργεία εργαζόμενους-ασφαλισμένους και μελλοντικούς συνταξιούχους.

Ο στόχος τους είναι προφανής: θέλουν να απαλλάξουν τον κρατικό προϋπολογισμό από το κονδύλι που προορίζεται για τις συντάξεις των δημόσιων υπάλληλων. Κονδύλι διόλου ευκαταφρόνητο, το ακριβές ύψος του οποίου δε γνωρίζουμε.

Η κομπίνα με την εθνική σύνταξη

Ενόψει αυτής της πρωτοφανούς ληστείας και της μεταφοράς τεράστιων βαρών από τον κρατικό προϋπολογισμό στον ΕΦΚΑ, ληστείας που αποκαλύπτεται για πρώτη φορά τώρα, με το νομοσχέδιο που τέθηκε σε «διαβούλευση», γίνεται κατανοητό γιατί οι «θεσμοί» δείχνουν… «λαρτζ» έναντι της περιβόητης εθνικής σύνταξης. Γιατί η λεγόμενη εθνική σύνταξη είναι το «τυράκι». Είναι τα ψίχουλα που θα δίνει ο κρατικός προϋπολογισμός, αφού προηγουμένως θα έχει μεταφέρει τα βάρη του στον ΕΦΚΑ. Είναι σαν κάποιος να σου αρπάζει με την απειλή όπλου το πορτοφόλι και μετά να σου δίνει ένα πεντάευρο από τα λεφτά σου, για να πάρεις ταξί και να μη γυρίσεις με τα πόδια στο σπίτι!

Οταν διέρρευσαν το αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου, υποστηρίξαμε ότι η λεγόμενη εθνική σύνταξη των 384 ευρώ δεν πρόκειται να δοθεί εξ ολοκλήρου σε όλους τους ασφαλισμένους, αλλά θα δίνεται αναλογικά με τα έτη ασφάλισης (ένα τεσαροκοστό των 384 ευρώ για κάθε έτος ασφάλισης). Εξηγήσαμε και τους λόγους στους οποίους στηρίζαμε αυτή την εκτίμησή μας. Αν η εθνική σύνταξη δινόταν σε όλους στο ακέραιο, δεδομένου ότι οι συνταξιούχοι ξεπερνούν τους 2.600.000, θα απαιτούνταν μια ετήσια δαπάνη από τον κρατικό προϋπολογισμό ύψους περίπου 12 δισ. ευρώ, που είναι έξω από τις μνημονιακές δεσμεύσεις. Γι' αυτοί και οι αντιασφαλιστικοί νόμοι Λοβέρδου-Κουτρουμάνη-Παπακωνσταντίνου του 2010 προέβλεπαν αναλογική (σύμφωνα με τα χρόνια ασφάλισης) καταβολή της εθνικής σύνταξης.

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όμως, απέκρυβε το γεγονός ότι σχεδίαζε να μεταφέρει στον ΕΦΚΑ όλους τους δημόσιους υπάλληλους (συνταξιούχους και εν ενεργεία) και όλους τους αγρότες, **χωρίς να μεταφέρει και το απαιτούμενο αποθεματικό,** κίνηση που θα αποφέρει τεράστια εξοικονόμηση κονδυλίων στον κρατικό προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα η καταβολή της λεγόμενης εθνικής σύνταξης (που θα είναι η μοναδική ασφαλιστική υποχρέωση του κράτους) να είναι πραγματικά ψίχουλα μπροστά στη μεγάλη ληστεία.

Βέβαια, η λεγόμενη εθνική σύνταξη έχει ήδη υποστεί μια αναλογική μείωση σε σχέση με το αρχικό σχέδιο Κατρούγκαλου. Στο ακέραιο τα 384 ευρώ θα καταβάλλονται μόνο σε όσους έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 20 πλήρη χρόνια ασφάλισης, ενώ για κάθε χρόνο κάτω από τα 20 θα μειώνεται κατά 2% (με αποτέλεσμα για 15 πλήρη χρόνια ασφάλισης η εθνική σύνταξη να είναι 345,60 ευρώ). Μπορεί μέχρι να ολοκληρωθεί το παζάρι με την τρόικα να υπάρξει και άλλη μείωση, όμως δεν αποκλείουμε τα πράγματα να παραμείνουν ως έχουν στο νομοσχέδιο που δόθηκε σε «διαβούλευση». Είναι τέτοια η ληστεία, είναι τόσο μεγάλο το βάρος που ξεφορτώνεται ο κρατικός προϋπολογισμός με το πέρασμα των συνταξιούχων και εν ενεργεία δημόσιων υπάλληλων στον ΕΦΚΑ, που το βάρος της εθνικής σύνταξης δεν είναι τίποτα.

Η κυβέρνηση ΓΑΠ δεν είχε τολμήσει να περάσει τους συνταξιούχους και εν ενεργεία δημόσιους υπάλληλους (μέχρι 31.12.2010) στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Αυτοί παρέμειναν ασφαλισμένοι στο δημόσιο. Ο κρατικός προϋπολογισμός εισέπραττε τις εισφορές τους και κατέβαλε τις συντάξεις. Ετσι, θέσπισε την αναλογική (ανάλογα με τα έτη ασφάλισης) καταβολή της βασικής σύνταξης, που το 2010 είχε ορίσει στα 360 ευρώ.

Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων επιχειρεί τη μεγάλη κομπίνα. Πετάει το «τυράκι» της εθνικής σύνταξης των 384 ευρώ σε όλους όσους έχουν τουλάχιστον 20 χρόνια ασφάλισης (με σχετική μείωση μέχρι τα 15 χρόνια ασφάλισης) και την ίδια στιγμή φορτώνει ένα τεράστιο βάρος στον ΕΦΚΑ, που καθιστά βέβαιη τη συνεχή μείωση των λεγόμενων ανταποδοτικών συντάξεων. Οχι μόνο των ανταποδοτικών συντάξεων των νέων συνταξιούχων, αλλά και αυτών των ήδη συνταξιούχων, των οποίων οι συντάξεις θα επανυπολογιστούν με το νέο σύστημα.

Από τη στιγμή που ο ΕΦΚΑ δημιουργείται ως ένας «γίγαντας με πήλινα πόδια», ενώ το κράτος θα έχει υποχρέωση να καταβάλλει μόνο την εθνική σύνταξη, θα έχουμε συνεχείς μειώσεις συντάξεων, προκειμένου ο ΕΦΚΑ να είναι «αναλογιστικά βιώσιμος».

Αθλια φιλοδωρήματα

Ο διαχωρισμός της σύνταξης σε δυο τμήματα (βασική και ανταποδοτική) πρωτοθεσπίστηκε με τους αντιασφαλιστικούς νόμους του 2010. Η λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη για το χρόνο ασφάλισης από 1.1.2011 και μετά υπολογιζόταν με νέα (μειωμένα) ποσοστά αναπλήρωσης και με συντάξιμες αποδοχές που υπολογίζονταν ως μέσος όρος ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου και όχι ως μέσος όρος της καλύτερης πενταετίας της τελευταίας δεκαετίας. Για να βγουν οι πρώτοι συνταξιούχοι αποκλειστικά με το σύστημα που θεσπίστηκε το 2010, θα έπρεπε να περάσουν 15 χρόνια και να φτάσουμε στο 2026. Η κυβέρνηση ΓΑΠ και οι τροϊκανοί δεν τόλμησαν τότε να ακουμπήσουν τον ασφαλιστικό βίο που διανήθηκε μέχρι και το 2010. Συγκέντρωσαν τα πυρά τους στον ασφαλιστικό βίο από το 2011 και μετά. Οι Τσιπροκαμμένοι, χέρι-χέρι με τους τροϊκανούς, ανέλαβαν να τσακίσουν και τον ασφαλιστικό βίο που διανύθηκε μέχρι το 2010.

Στους Πίνακες που δημοσιεύουμε, φαίνεται καθαρά η εξέλιξη των ποσοστών αναπλήρωσης από τον ένα αντιασφαλιστικό νόμο στον άλλο. Το 2010 τα ποσοστά αναπλήρωσης κυριολεκτικά τσακίστηκαν. Για 15 χρόνια ασφάλισης το ποσοστό αναπλήρωσης έγινε δυο φορές μικρότερο και παρέμεινε στην ίδια σχέση (δυο φορές μικρότερο) μέχρι και τα 27 χρόνια ασφάλισης.

Το ποσοστό αναπλήρωσης είναι ο ένας παράγοντας του γινομένου από το οποίο προκύπτει η σύνταξη. Ο δεύτερος παράγοντας είναι οι συντάξιμες αποδοχές. Αυτές, μέχρι το 2007 υπολογίζονταν με βάση τον τελευταίο μισθό (και με ποσοστό αναπλήρωσης 80% για 35 χρόνια ασφάλισης). Από 1.1.2008 μέχρι 31.12.2010 οι συντάξιμες αποδοχές ήταν ο μέσος όρος της τελευταίας τριετίας. Αντιλαμβάνεται κανείς πόσο καίριο ήταν το πλήγμα που επέφεραν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι του 2010 στους νέους ασφαλισμένους. Με την τεράστια μείωση των ποσοστών αναπλήρωσης και τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών ως μέσος όρος όλου του εργασιακού βίου, οι λεγόμενες ανταποδοτικές συντάξεις μετατρέπονταν σε προνοιακά φιλοδωρήματα.

Το σχέδιο Κατρούγκαλου, όπως διαμορφώθηκε μετά το παζάρι με τους «θεσμούς», κάνει αθλιότερα τα άθλια ποσοστά αναπλήρωσης του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, αλλά εισάγει και άλλη μια αντιασφαλιστική πρωτοτυπία: μετατρέπει το συνολικό ποσοστό αναπλήρωσης σε άθροισμα κλιμακίων. Μέχρι τώρα, σε όλα τα αντιασφαλιστικά συστήματα, το συνολικό ποσοστό αναπλήρωσης καθοριζόταν από την τελευταία χρονιά. Είχες 21 χρόνια ασφάλισης; Πολλαπλασιαζόταν το ποσοστό αναπλήρωσης που αντιστοιχούσε στα 21 χρόνια επί το 21. Με το σχέδιο Κατρούγκαλου υπολογίζεται το ποσοστό αναπλήρωσης που αντιστοιχεί στα 15 χρόνια, μετά το ποσοστό που αντιστοιχεί στα επόμενα τρία χρόνια, μετά το ποσοστό που αντιστοιχεί στα επόμενα τρία χρόνια, και το τελικό ποσοστό αναπλήρωσης βγαίνει από το άθροισμα των τριών επιμέρους ποσοστών. Ετσι, επέρχεται παραπέρα μείωση του συνολικού ποσοστού αναπλήρωσης, όπως μπορείτε να δείτε στον πίνακα. Στον ίδιο πίνακα υπολογίσαμε και το ετήσιο ποσοστό αναπλήρωσης που προκύπτει, κάνοντας εμείς τους υπολογισμούς που κρύβει ο Κατρούγκαλος. Οπως βλέπουμε, τα ποσοστά αναπλήρωσης του σχεδίου Κατρούγκαλου είναι σημαντικά μειωμένα ακόμα και σε σχέση με τα άθλια ποσοστά αναπλήρωσης του νόμου Λοβέρδου-Κουτρουμάνη.

Ετσι, οι ανταποδοτικές συντάξεις θα είναι άθλια φιλοδωρήματα, ο ΕΦΚΑ χρεοκοπημένος και το μάρμαρο θα καλούνται συνεχώς να πληρώσουν οι ήδη συνταξιούχοι.

Τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα

Όταν αφαιρείς το οικονομικό-πολιτικό-κοινωνικό πλαίσιο, από την τοποθέτησή σου για τα ζητήματα της Παιδείας (όπως και για κάθε άλλο ζήτημα) τότε γίνεσαι σαλτιμπάγκος, ταχυδακτυλουργός της κακιάς ώρας, που ενδιαφέρεσαι μόνο και μόνο με ψεύτικα κόλπα και ωραιοποιημένα λόγια να αποσπάσεις τη συναίνεση της «κοινής γνώμης».

Ο λόγος και πάλι για τον Αντώνη Λιάκο, επικεφαλής της Επιτροπής Διαλόγου για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση των συριζαίων.

Σε συνέντευξη που έδωσε στην Αυγή (18-4-2016), είπε μεταξύ άλλων:

«Ερώτηση δημοσιογράφων: Σε μια εποχή οικονομικής ασφυξίας, η αυτονομία μπορεί να σημαίνει και ότι το κράτος, αδυνατώντας να ανταποκριθεί, μετακυλίει την εξεύρεση πόρων και τις ευθύνες στα σχολεία ή τους δήμους. Και ο ΟΟΣΑ σε ένα τέτοιο πλαίσιο δεν υποστηρίζει την αυτονομία των εκπαιδευτικών μονάδων;

Αντώνης Λιάκος: Την αυτονομία, ναι την υποστηρίζει ο ΟΟΣΑ και όλοι οι ευρωπαϊκοί θεσμοί, αλλά και ολόκληρη η σύγχρονη παιδαγωγική. Ολοι μιλούν για περιορισμό του συγκεντρωτισμού, για ενίσχυση της έγνοιας της κοινότητας για το σχολείο. Αλλά υπάρχουν αναβαθμίσεις και διαφορές. Αυτονομία του σχολείου δεν σημαίνει ότι ο διευθυντής ή οι τοπικές αρχές θα προσλαμβάνουν καθηγητές. Αυτονομία και ενδυνάμωση σημαίνει ότι το σχολείο πρέπει να το "τρέχουν" οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, ο σύλλογος των καθηγητών να σχεδιάζει τους σχολικούς στόχους και το πρόγραμμα της χρονιάς, να συνεδριάζει κάθε βδομάδα για να παρακολουθεί την εξέλιξη του σχολείου, να συνεργάζονται και να αυτενεργούν οι καθηγητές, και στο τέλος της χρονιάς να αναστοχάζονται πάνω στη δουλειά τους και να την αλλάζουν. Αυτός δεν οφείλει να είναι ο στόχος μια προοδευτικής μεταρρύθμισης»;

Στην τοποθέτησή του ο Αντώνης Λιάκος αποφεύγει να μιλήσει για τις υλικές ανάγκες της σημερινής κοινωνίας -καπιταλισμός-, που με τη σειρά τους καθορίζουν και το έργο του σχολείου.

Το έργο αυτό είτε το εκπαιδευτικό σύστημα λειτουργεί συγκεντρωτικά είτε με «νησίδες» «αυτονομίας» οφείλει να παράγεται αδιασάλευτα, αν ο καπιταλισμός δε θέλει να υπογράψει τη θανατική του καταδίκη. Εδώ επινοούνται κατά καιρούς από τους εκάστοτε κυβερνώντες αμέτρητα αξιολογικά συστήματα προκειμένου να μην πληθαίνει ο «στρατός της ανατροπής», που δυνητικά δημιουργείται μέσω της επαφής με τη γνώση. Εξ ου και η επιμήκυνση της υποχρεωτικής φοίτησης για το σύνολο του μαθητικού πληθυσμού υπήρξε πάντα συνδυασμός των αναγκών της παραγωγής, αλλά και της πίεσης που ασκούσε το εργατικό κίνημα και γενικά η εργαζόμενη κοινωνία για μόρφωση των παιδιών της.

Αυτή η «αυτονομία», λοιπόν, είναι κάλπικη και εξ ορισμού κινείται μέσα σε συγκεκριμένο πλαίσιο, υπηρετεί, δηλαδή, και αυτή με τη σειρά της τους γενικότερους σκοπούς του σχολείου μέσα στον καπιταλισμό.

Το πλαίσιο το βάζουν τα αναλυτικά προγράμματα, τα σχολικά εγχειρίδια, το μορφωτικό επίπεδο των εκπαιδευτικών, η πολιτική συνείδηση των δασκάλων, των γονιών, του κοινωνικού περίγυρου μέσα στον οποίο είναι ενταγμένο το σχολείο, ο ρόλος και η δράση των τοπικών θεσμών, με τους οποίους θα κληθεί να συνεργαστεί η σχολική μονάδα, η χρηματοδότηση που παρέχεται από το κράτος.

Μπορούμε να αναφέρουμε κάποια παραδείγματα που αποδεικνύουν την κάλπικη ουσία των επιχειρημάτων του προέδρου της Επιτροπής Διαλόγου, ότι τάχα η «αυτονομία» θα λύσει το πρόβλημα της εκπαίδευσης.

Ας θεωρήσουμε λόγου χάριν ότι το μάθημα της Ιστορίας σχεδιάζεται από τον σύλλογο διδασκόντων κάθε σχολείου.

Εχει τη γνώση, αλλά και τη δυνατότητα (δυνατότητα που παρέχεται μέσα από το νομοθετικό πλαίσιο, τον δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα, κ.λπ.) ο δάσκαλος να εξηγήσει επιστημονικά στα παιδιά την ιστορική πορεία διά μέσου των αιώνων ή εκείνο που έμαθε να κάνει είναι να την κατακερματίζει, να την εξαντλεί σε απίστευτες λεπτομερειακές περιγραφές ορισμένων πολιτισμών (Αρχαία Ελλάδα, Ρώμη, Βυζάντιο, Ισλαμισμός, κ.λπ.), χάνοντας τελικά την ουσία, παραμερίζοντας την αλληλουχία, την αλληλεπίδραση, τα αίτια, την εξέλιξη;

Μπορεί, ας πούμε, ο εκπαιδευτικός να καταφύγει σε εγχειρίδια, χωρίς να υποστεί διώξεις, που δεν περιέχουν την επίσημη -αστική- άποψη για τα ιστορικά ζητήματα; Δεν είναι μακριά οι εποχές που εκπαιδευτικοί καλούνταν σε απολογία γιατί δίδασκαν την ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης από τον Μακρυγιάννη.

Δεν είναι και ο δάσκαλος γέννημα θρέμμα του ίδιου εκπαιδευτικού συστήματος; Δε στερείται οιασδήποτε επιμόρφωσης και όταν αυτή γίνεται με πασαλείμματα σε ποια κατεύθυνση κινείται;

Συμφέρει τελικά το αστικό σύστημα να φτιάξουμε στα σχολεία μας ολοκληρωμένες προσωπικότητες, με κριτική σκέψη, με αισθητήριο πολιτικό και όχι ανθρώπους πολιτικά αδιάφορους, άρα και πολιτικά διαχειρίσιμους;

Μπορεί, π.χ. ένας χαρισματικός εκπαιδευτικός, που τιμά το ψωμί που τρώει και πασχίζει να δώσει κάτι παραπάνω στα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων που έχει στα χέρια του, να επιλέξει δράσεις έξω από το συγκεκριμένο αναλυτικό πρόγραμμα, χωρίς να ζητήσει την οικονομική βοήθεια των γονιών, μιας και η χρηματοδότηση των δημόσιων σχολείων δεν φθάνει να καλύψει ούτε τις στοιχειώδεις ανάγκες;

Είναι τελικά αυτός ο τομέας ναι ή όχι πεδίον δόξης λαμπρόν για την παρέμβαση τοπικών αρχών και επιχειρηματιών -με το αζημίωτο- στο χώρο της εκπαίδευσης, με την αιτιολογία ότι έτσι καλύπτονται οι «τρύπες» της χρηματοδότησης και η αναγκαιότητα να ξεφύγει το σχολείο από την μονότονη, μίζερη καθημερινότητα που φθείρει;

Τέλος, ποιο είναι το επίπεδο της κοινωνικής συνείδησης, είτε πρόκειται στενά για την εκπαιδευτική κοινότητα, είτε πρόκειται για τους γονείς, είτε τη γειτονιά, είτε την εργαζόμενη κοινωνία, που θα καθορίσει και το περιεχόμενο και την κατεύθυνση της περίφημης «αυτονομίας» στη λειτουργία της σχολικής μονάδας;

Και αν υπάρξει ο κίνδυνος αυτή να κινηθεί σε άλλες ατραπούς, επικίνδυνες για το σύστημα (ταξική συνείδηση λέγεται αυτό), έχει κανείς την αυταπάτη ότι θα αφεθεί ελεύθερο το σχολείο να δράσει;

Ο ΟΟΣΑ δεν έχει αναστολές, σαν τις κουτοπόνηρες του Λιάκου και των συριζαίων, να πει τα πράγματα με το όνομά τους. Υπερασπίζει την αποδέσμευση του εκπαιδευτικού συστήματος από τον συγκεντρωτισμό («απογαλακτισμό» της εκπαίδευσης το είπε ο Λιάκος) και την «αυτονομία» ως λύση για την απαλλαγή του αστικού κράτους από τις υποχρεώσεις του και την μετακύλιση του κόστους στους γονείς και τους δήμους (που και αυτοί με τη σειρά τους θα το φορτώσουν στους δημότες τους με πρόσθετα «ανταποδοτικά τέλη»).

«Ερώτηση δημοσιογράφων: Πώς σκοπεύετε να παρέμβετε για να αλλάξει αυτή η κατάσταση (σ.σ.: ο τρόπος πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση);

Αντώνης Λιάκος: Το σενάριο, η υπόθεση εργασίας -γιατί δεν υπάρχει κάποια ειλημμένη απόφαση ακόμη- με το οποίο εργάζεται η Επιτροπή Διαλόγου, αποσκοπεί στη μελέτη της δυνατότητας σταδιακής απελευθέρωσης των λιγότερο ζητούμενων τμημάτων από τις εξετάσεις. Επειδή το σύστημα των εξετάσεων, παρά το διαστροφικό του χαρακτήρα, χαίρει εκτίμησης ως αντικειμενικό και αμερόληπτο, σε πρώτο στάδιο δεν χρειάζεται να ανατραπεί. Η υπόθεση είναι ότι σε όσα τμήματα οι υποψήφιοι είναι λιγότεροι από τις προσφερόμενες θέσεις θα αρκεί για την εισαγωγή το (αναμορφωμένο) απολυτήριο του Λυκείου. Εκεί όμως όπου οι υποψήφιοι υπερβαίνουν τις προσφερόμενες θέσεις, μπορεί να χρησιμοποιηθεί το ισχύον σύστημα εξετάσεων. Σε δεύτερη φάση, όταν αποδειχθεί το εύρος, η αξιοπιστία και η λειτουργικότητα του νέου συστήματος θα επιχειρηθεί η σταδιακή αλλαγή των εξετάσεων και στις σχολές υψηλής ζήτησης.

Μια άλλη σκέψη είναι ότι θα μπορούσε να βελτιωθεί το Λύκειο, μέσα από το σύστημα 4 χρόνια Γυμνάσιο + 2 Λύκειο, ώστε να παραγάγει ένα αξιόπιστο δίπλωμα. Το σχήμα 4+2 μπο-

Κυνικός, όπως επιβάλλουν τα μνημόνια

Στους οργισμένους εκπαιδευτικούς που τον επισκέφθηκαν, ο Νίκος Φίλης απάντησε με κυνικό τρόπο:

- Δεν αλλάζει το παραμικρό στο άρθρο για τα νηπιαγωγεία. Η απόφαση είναι τελεσίδικη και αποκλείεται οποιαδήποτε συζήτηση για το θέμα.

- Δεν πρόκειται να αποσύρει τη διάταξη για την πρόσληψη των αναπληρωτών παρά τον ξεσηκωμό της εκπαιδευτικής κοινότητας στο σύνολό της.

- Ο συνολικός αριθμός των εκπαιδευτικών, μόνιμων και αναπληρωτών, που θα καλύψουν τα, κατά το υπουργείο Παιδείας, κενά στην εκπαίδευση το 2016 θα είναι 20.000 άτομα.

Από αυτόν τον αριθμό, οι 10.000 θα προσληφθούν με μόνιμο διορισμό, αν το επιτρέψουν οι τροϊκανοί και οι 10.000 θα είναι αναπληρωτές.

Υπενθυμίζουμε ότι ο συνολικός αριθμός των αναπληρωτών φέτος, που οι μόνιμοι διορισμοί ήταν μηδενικοί, είναι 23.000 περίπου. Αρα του χρόνου θα δουλέψουν συνολικά 3.000 λιγότεροι εκπαιδευτικοί, ανεξάρτητα από τη σχέση εργασίας με την οποία θα προσληφθούν (ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι θα γίνουν οι μόνιμοι διορισμοί).

Ο κυνικός τρόπος με τον οποίο απαντούσε ο Φίλης στα αγωνιώδη ερωτήματα των εκπαιδευτικών ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών και ο υπουργός Παιδείας αφού άναψε τη φωτιά, έκανε τον εύθικτο και αποχώρησε από τη συνάντηση.

Στο επίμαχο θέμα της διάταξης του άρθρου 35 παράγ. 1 του σχεδίου νόμου «Ρυθμίσεις για την Ερευνα και άλλες διατάξεις», με την οποία αλλάζει η οργανικότητα των νηπιαγωγείων και επιχειρούνται μαζικής κλίμακας συγχωνεύσεις-καταργήσεις τους, το Συντονιστικό Νηπιαγωγών επανήλθε με νέα στοιχεία:

«Στην επικράτεια για το σχολικό έτος που διανύουμε **1144 Νηπιαγωγεία** –συμπεριλαμβανομένων των 254 δυσπρόσιτων, ενώ δεν συμπεριλαμβάνονται τα Νηπιαγωγεία της ειδικής αγωγής- **έχουν 14 ή λιγότερα νήπια α' και β' ηλικίας και σύμφωνα με τη διάταξη που προαναφέρθηκε βρίσκονται υπό καθεστώς κατάργησης ή συγχώνευσης**. Τα Νηπιαγωγεία αυτά είναι οργανικά ή λειτουργικά μονοθέσια (διευκρινίζουμε ότι πρόκειται για σχολική μονάδα που λειτουργεί με 1 τμήμα, σε 1 αίθουσα και με 1 Νηπιαγωγό) και με την ψήφιση του σχεδίου νόμου, στην πλειονότητά τους, θα σβήσουν από το σχολικό χάρτη.

Στον αριθμό αυτό προστίθενται και **744 τμήματα Νηπιαγωγείων**, τα οποία το σχολικό έτος που διανύουμε έχουν οργανικότητα **διθέσιου** και λειτουργούν με δύο τμήματα (με αριθμό νηπίων α' και β' ηλικίας 15-27, 2 αίθουσες και 2 Νηπιαγωγούς), αλλά με την εφαρμογή της νέας διάταξης θα πρέπει να γίνει **άμεσα η συγχώνευσή τους σε ένα τμήμα** με ένα/μια Νηπιαγωγό και αριθμό νηπίων α' και β' ηλικίας έως 27 (με την εφαρμογή της ΚΥΑ με ΦΕΚ 2451/1-10-2013 που είναι σε ισχύ και στην οποία αναφέρεται ότι "...ο αριθμός των μαθητών στα δημοτικά σχολεία και των νηπίων στα νηπιαγωγεία δύναται με απόφαση του οικείου Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να υπερβαίνει κατά 10% την αναλογία μαθητών ανά δάσκαλο και νηπίων ανά νηπιαγωγό").

Συνεπώς, αν γινόταν η εφαρμογή της διάταξης τώρα **θα καταργούνταν άμεσα 744 τμήματα Νηπιαγωγείων και οι αντίστοιχες σε αυτά 744 οργανικές θέσεις Νηπιαγωγών**.

Εκτός των όσων προαναφέρθηκαν είναι άγνωστος ο αριθμός των τμημάτων και κατά συνέπεια των οργανικών θέσεων, οι οποίες θα καταργηθούν από τη δημιουργία πολυθέσιων Νηπιαγωγείων (εγκύκλιος με αρ. πρωτ. 211744/ΓΔ4/23-12-2015 με θέμα "Μεταβολές σχολικών μονάδων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για το σχολικό έτος 2016-17" στην οποία αναφέρεται η προαγωγή συστεγαζόμενων Νηπιαγωγείων σε 4θέσια έως εξαθέσια). Ο ακριβής αριθμός των τμημάτων που θα καταργηθούν από τη δημιουργία πολυθέσιων Νηπιαγωγείων, θα γίνει γνωστός όταν υπογραφεί η ΚΥΑ για τις μεταβολές σχολικών μονάδων (ίσως τον επόμενο μήνα). Επισημαίνουμε ότι το Συντονιστικό Νηπιαγωγών έχει δηλώσει επανειλημμένα την αντίθεσή του ως προς τη λειτουργία πολυθέσιων Νηπιαγωγείων και η θέση του είναι επιστημονικά και παιδαγωγικά τεκμηριωμένη.

Η λογική πίσω από αυτό τον σχεδιασμό είναι, μέσω της δημιουργίας υπερπληθών τμημάτων, η κατάργηση χιλιάδων οργανικών θέσεων και κατά συνέπεια η δημιουργία εξαιρετικά μεγάλου -για τα δεδομένα του Νηπιαγωγείου- αριθμού υπεράριθμων Νηπιαγωγών. Αυτός ο μεγάλος αριθμός πλεοναζόντων εκπαιδευτικών, σε συνάρτηση με την μεγάλη αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης, αλλά και με την ελάττωση του αριθμού των γεννήσεων, θα μηδενίσει τον αριθμό των προσλήψεων μονίμων και αναπληρωτών Νηπιαγωγών και θα οδηγήσει σε εργασιακή επισφάλεια χιλιάδες Νηπιαγωγούς».

ΥΓ: Θυμίζουμε την επίμαχη διάταξη του άρθρου 35 παράγ. 1 για τα νηπιαγωγεία:

« 1. α) Η παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 1566/1985 (Α΄167), όπως έχει αντικατασταθεί με την παρ. 18 του άρθρου 45 του ν. 4264/2014 (Α΄118), αντικαθίσταται ως εξής:

"5. Τα νηπιαγωγεία, ανάλογα με τον αριθμό των οργανικών θέσεων των νηπιαγωγών, είναι μονοθέσια ή πολυθέσια. Η οργανικότητα των νηπιαγωγείων προσδιορίζεται με βάση την αντιστοιχία νηπιαγωγού προς αριθμό νηπίων και η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα (1) νηπιαγωγό για κάθε είκοσι πέντε (25) νήπια και όχι λιγότερο από: ***α) δέκα τέσσερα (14) νήπια και β) πέντε (5) νήπια σε σχολικές μονάδες απομακρυσμένων, δυσπρόσιτων και παραμεθόριων περιοχών ή περιοχών*** *με δυσκολίες πρόσβασης ή περιοχών για τις οποίες απαιτείται μεταφορά/μετακίνηση νηπίων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις νόμων και κανονιστικών πράξεων. Την ευθύνη για την τήρηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα έχει ο οικείος Διευθυντής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Παιδείας, Ερευνας και Θρησκευμάτων καθορίζεται ο αριθμός των μαθητών που αντιστοιχεί σε κάθε νηπιαγωγό"...».*

ρεί να εξασφαλίσει έναν κορμό εκπαίδευσης στο Γυμνάσιο, ενώ το Λύκειο στο σχήμα αυτό θα γίνει περισσότερο ερευνητικό, με δυνατότητες επιλογών ομάδων μαθημάτων. Ταυτόχρονα, χρειαζόμαστε ένα αξιόπιστο επαγγελματικό διετές λύκειο με δυνατότητες εκπαίδευσης και στους τόπους εργασίας. Η παρέμβαση στο εξεταστικό σύστημα είναι εκ των ων ουκ άνευ για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, θα ανακουφίσει τις οικογένειες ως προς τα έξοδα για φροντιστήρια, θα σταματήσει τις μεταγραφές οι οποίες ερημώνουν τα περιφερειακά πανεπιστήμια και δημιουργούν συνωστισμό στα κεντρικά. Κυρίως θα φέρει τους φοιτητές πλησιέστερα στις προτιμήσεις τους, πριμοδοτώντας, δίνοντας σχετική προτεραιότητα σε όσους επιλέγουν ως πρώτη ή δεύτερη προτεραιότητα μια σχολή ή ένα τμήμα. Φυσικά, το σύστημα πρέπει να συμπληρωθεί με τη δυνατότητα οι φοιτητές να μπορούν να συνδυάσουν ή να αλλάξουν κατευθύνσεις μέσα στα τριτοβάθμια ιδρύματα, κάτω από συγκεκριμένους κανόνες και περιορισμούς.

Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν δισταγμοί πώς να αλλάξουμε αυτόν τον κεντρικό μηχανισμό των εξετάσεων. Θα πρόκειται όμως για τη "μητέρα των αλλαγών" και θα βρει, πιστεύω, πολύ ευρύτατη λαϊκή στήριξη».

Τί ομολογεί εδώ ο πρόεδρος της Επιτροπής Διαλόγου;

Πρώτον, ότι ο διαχωρισμός των σχολών, σε σχολές χαμηλής προτίμησης (οι υποψήφιοι είναι λιγότεροι από τις προσφερόμενες θέσεις) και σε σχολές μεγάλης ζήτησης είναι το επακόλουθο του ταξικού διαχωρισμού της κοινωνίας. Οι «αζήτητες» σχολές προορίζονται για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και αυτές που αποτελούν την «αφρόκρεμα» προορίζονται για τα παιδιά που προέρχονται από στρώματα με υψηλότερο κοινωνικοοικονομικό-μορφωτικό επίπεδο.

Δεύτερον, ότι το απολυτήριο του Λυκείου θα είναι «αναμορφωμένο», άρα και περισσότερο «αξιόπιστο», αφού θα αποτελεί το μοναδικό εισιτήριο για την πρόσβαση στις σχολές χαμηλής ζήτησης. Κοντολογίς, θα αποκτάται με διαδικασίες που θα ορίζονται με «αντικειμενικά κριτήρια». Τέτοια κριτήρια ήταν στο παρελθόν - και δεν μπορεί να είναι διαφορετικά σήμερα-εξετάσεις πανελλαδικού χαρακτήρα π.χ. για την προαγωγή από τάξη σε τάξη ή εξετάσεις τέτοιου τύπου σε βασικά μαθήματα, ή πλαφόν στη βαθμολογία κάποιων βασικών μαθημάτων, κ.ά. Σε κάθε περίπτωση το μείγμα των «αντικειμενικών κριτηρίων» που θα επιλεγεί δεν έχει απεριόριστες δυνατότητες.

Τρίτον, ότι οι εξετάσεις εισαγωγής, όπως είναι σήμερα, παραμένουν ως έχουν για την πρόσβαση στις σχολές υψηλής ζήτησης, με το επιχείρημα ότι αυτές είναι «αξιόπιστος θεσμός». Σε κάποιο μακρινό μέλλον «θα επιχειρηθεί η σταδιακή αλλαγή των εξετάσεων και στις σχολές υψηλής ζήτησης».

Η ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που θα ανακούφιζε σ' ένα βαθμό τις λαϊκές οικογένειες, χωρίς να καταλύει βεβαίως κάθε ταξικό φραγμό, που ο καπιταλισμός υψώνει με χίλιους δυο τρόπους στα παιδιά της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης κοινωνίας γενικά, παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες.

Ο πρόεδρος της Επιτροπής Διαλόγου προτείνει επίσης την «πριμοδότηση» εκείνων των υποψηφίων που θα επιλέξουν σχολές με βάση όχι το τί θέλουν πραγματικά να σπουδάσουν, αλλά με βάση την εντοπιότητα και το αν η σχολή είναι υψηλής ή χαμηλής ζήτησης. Το γεγονός αυτό από μόνο του, την εποχή της μεγάλης κρίσης, που τα λαϊκά νοικοκυριά αδυνατούν να στηρίξουν τη μόρφωση των παιδιών τους, ενισχύει τον ταξικό διαχωρισμό. Οι περιζήτητες σχολές για την ελίτ και οι άλλες για την «πλέμπα».

Τέταρτον, το Λύκειο γίνεται πλέον και με τη βούλα σχολείο αποκλειστικής ειδίκευσης, προβαθμίδα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, προνοιακός χώρος εκπαίδευσης για τα ευνοημένα παιδιά («Το σχήμα 4+2 μπορεί να εξασφαλίσει έναν κορμό εκπαίδευσης στο Γυμνάσιο, ενώ το Λύκειο στο σχήμα αυτό θα γίνει περισσότερο ερευνητικό, με δυνατότητες επιλογών ομάδων μαθημάτων»). Το ανάχωμα για τα παιδιά της εργατικής τάξης υψώνεται και πάλι με την αποφοίτηση από το Γυμνάσιο, που επιμηκύνεται κατά ένα έτος. Βέβαια, όλα αυτά είναι σχέδια επί χάρτου του Λιάκου, γιατί ακόμα και το ένα έτος επιπλέον στο Γυμνάσιο, που οριοθετεί και το τέλος της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, σημαίνει και παραπάνω κρατικές δαπάνες, πράγμα ανέφικτο τον καιρό των Μνημονίων, ενώ δεν δικαιολογείται με τη μεγάλη κρίση που υπάρχει στην παραγωγή και την ύπαρξη απέραντης στρατιάς ανέργων.

Πέμπτον, το «επαγγελματικό διετές λύκειο με δυνατότητες εκπαίδευσης και στους τόπους εργασίας» σηματοδοτεί τη γενίκευση της μαθητείας, της τσάμπα δηλαδή εργασίας στα καπιταλιστικά κάτεργα, από ακόμη πιο χαμηλή εκπαιδευτική βαθμίδα, αντί της προσθήκης τέταρτου έτους μαθητείας στα επαγγελματικά λύκεια.

Εκτον, ο Αντώνης Λιάκος επαναλαμβάνει το επιχείρημα όλων των επίδοξων μεταρρυθμιστών της εκπαίδευσης του παρελθόντος, ότι θα ανακουφιστούν οι οικογένειες από τα έξοδα των φροντιστηρίων. Η ζωή απέδειξε ότι όσο υπάρχουν αξιολογικές διαδικασίες με τη μια ή την άλλη μορφή για την εισαγωγή σε ΑΕΙ-ΤΕΙ, τα φροντιστήρια ανθούν. Πόσω δε μάλλον τώρα που το Λύκειο θα μετατραπεί, σύμφωνα με την πρόταση Λιάκου, σε σχολείο απόλυτης εξειδίκευσης.

Σαν να μην πέρασε μια μέρα...

Η κυβέρνηση άλλαξε, αλλά η πολιτική παραμένει η ίδια. Οι οχτώ Κυριακές το χρόνο που τα μαγαζιά μένουν ανοιχτά, ρύθμιση που (υποτίθεται ότι) θα καταργούσε ο ΣΥΡΙΖΑ, παραμένει άθιχτη. Ετσι, μετά την περίοδο των Χριστουγέννων που τα μαγαζιά έμειναν ανοιχτά δυο Κυριακές, το ίδιο επαναλαμβάνεται και την περίοδο του Πάσχα. Τα μαγαζιά θα μείνουν ανοιχτά τις Κυριακές 24 Απρίλη και 8 Μάη.

Πέρα από την αλληλεγγύη μας στους απεργούντες εμποροϋπάλληλους (υπό αβάσταχτες συνθήκες, καθώς εκβιάζονται με απόλυση), απευθύνουμε έκκληση σε κάθε εργαζόμενο, σε κάθε νέο: **μην πατάτε το πόδι σας σε μαγαζί τις Κυριακές.** Υπάρχουν άλλες μέρες για να κάνετε τα ψώνια σας ή για να «χαζέψετε». Σεβαστείτε το δικαίωμα των εργαζόμενων στο εμπόριο να έχουν κι αυτοί δικαίωμα στην κυριακάτικη ξεκούραση. Ο αγώνας τους είναι αγώνας όλων μας. Γιατί όπου χάνεται ένα δικαίωμα χάνεται για ολόκληρη την εργατική τάξη. Δυναμώνει το μέτωπο το κεφαλαίου και αδυνατίζει το δικό μας. Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε, ας μην βοηθάμε τ' αφεντικά με μια στάση αδιαφορίας και ατομισμού. Γιατί αυτό οδηγεί στην παραπέρα αποθράσυνσή τους και στο γενικό αντεργατικό ξεσάλωμα.

Για να διακηρυχτεί το δόγμα «νόμος και τάξη»

Νυχτερινό πογκρόμ στις φυλακές

Οι αντίστοιχες επιχειρήσεις των Χρυσοχοΐδη και Δένδια ωχριούν μπροστά στη αστυνομική επιχείρηση που οργανώθηκε τη νύχτα της περασμένης Δευτέρας προς Τρίτη σε δυο πτέρυγες των φυλακών Κορυδαλλού. Περισσότεροι από 150 πάνοπλοι μπάτσοι όλων των ειδικοτήτων (ΕΚΑΜίτες, ΜΑΤάδες, αντιτρομοκρατικάριοι, ασφαλίτες, ακόμα και απλοί μπάτσοι από το ΑΤ Κορυδαλλού) οργάνωσαν ένα νυχτερινό πογκρόμ κατά των κρατούμενων. Ανοιγαν ένα-ένα τα κελιά, έβριζαν, έδερναν, προκαλούσαν, κατέστρεφαν πράγματα των κρατούμενων, προκαλώντας τους να διαμαρτυρηθούν για να τους ξυλοκοπήσουν, ενώ δεν παρέλειπαν να τραβήξουν και φωτογραφίες για... σουβενίρ. Στο τέλος, απήγαγαν κυριολεκτικά τους αναρχικούς πολιτικούς κρατούμενους Α. Σταμπούλο, Π. Ασπιώτη και Π. Μιχαλάκογλου και τους μετήγαγαν στις φυλακές Λάρισας, Ναυπλίου και Νιγρίτας, αντίστοιχα, καθώς και αρκετούς ποινικούς κρατούμενους που τους διασκόρπισαν σε άλλες φυλακές.

Ηταν, προφανώς, μια επίδειξη δύναμης του κατασταλτικού μηχανισμού, για την οποία συνεργάστηκαν αρμονικά το υπουργείο Δικαιοσύνης του... φιλελεύθερου Ν. Παρασκευόπουλου και το υπουργείο Δημόσιας Τάξης του... έντιμου αξιωματικού Ν. Τόσκα. Ο τεράστιος όγκος της αστυνομικής δύναμης που χρησιμοποιήθηκε (με 60 μπάτσους το πολύ γίνονταν οι νυχτερινές επιχειρήσεις επί Χρυσοχοΐδη και Δένδια), αποτελεί την πιο χαρακτηριστική απόδειξη για το ότι επρόκειτο για επίδειξη δύναμης. Για έρευνα σε κλειστά κελιά, που ανοίγουν ένα-ένα και έχουν μέσα το πολύ τέσσερις έγκλειστους δε χρειάζεται τέτοια δύναμη. Αυτό μπορεί να το καταλάβει ο καθένας, χωρίς να έχει γνώση της φυλακής.

Αυτή η κατασταλτική επίδειξη δύναμης έγινε, προφανώς, ενόψει της προ ημερήσιας διάταξης συζήτησης στη Βουλή για την «ασφάλεια», που έγινε την Τετάρτη. Τη συζήτηση προκάλεσε η ΝΔ, όμως η κυβέρνηση την έβαλε τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή. Τέτοιες συζητήσεις δημιουργούν αποπροσανατολισμό και καλλιεργούν στα πιο συντηρητικά στρώματα εκρήξεις τρομοΰστερίας. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ χρειαζόταν το νυχτερινό πογκρόμ στις φυλακές για να δείξει στους «νοικοκυραίους» ότι είναι και αυτή κυβέρνηση «του νόμου και της τάξης», αποφασισμένη να συνεχίσει την πολιτική των προκατόχων της σε όλους τους τομείς, με την ίδια αποφασιστικότητα και κατασταλτική ένταση, οπότε κακώς την κατηγορεί ο Μητσοτάκης.

Εξαιτίας της πολύχρονης δημαγωγικής εμπλοκής τμημάτων του ΣΥΡΙΖΑ με τα κινήματα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων, πολλοί έτρεφαν αυταπάτες για την κυβερνητική πολιτική. Αυτό πια δεν επιτρέπεται.

(Ν)τροπολογίες (1)

Το ζήτημα δεν είναι απλά θεσμικό-διαδικαστικό. Οτι δηλαδή κατατέθηκε στη Βουλή σωρεία τροπολογιών σε άσχετο νομοσχέδιο. Πρόκειται για σκανδαλώδη συμπεριφορά, που αποκαλύπτει διαπλοκή με επιχειρηματικά συμφέροντα. Εμφανίστηκε, για παράδειγμα, βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ ονόματι Δημητριάδης και μαζί με δύο ακόμα συριζαίους βουλευτές κατέθεσε τροπολογία, σύμφωνα με την οποία ιδιώτης που αγοράζει κρατικό περιουσιακό στοιχείο απαλλάσσεται από παραβάσεις λαθρεμπορίας, σε περίπτωση που οι παραβάσεις τελέστηκαν όταν αυτό το περιουσιακό στοιχείο ήταν κρατικό. Τελικά, επειδή ξεσηκώθηκε η αντιπολίτευση, ο Δημητριάδης απέσυρε την υπογραφή του από την τροπολογία, για να μην τον πουν λαμόγιο, μολονότι αυτή είχε γίνει δεκτή από τον υπουργό Σπίρτζη.

Ποια είναι τα συμπεράσματα που βγαίνουν απ' αυτό το περιστατικό; Πρώτο, ότι πρόκειται για φωτογραφική διάταξη. Κάποιος καπιταλιστικός όμιλος θέλει ν' αγοράσει κρατική επιχείρηση, αλλά θέλει να την πάρει απαλλαγμένη από πρόστιμα που της έχουν επιβληθεί. Για ποια εταιρία πρόκειται και ποιος σκοπεύει να την αγοράσει δεν έγινε σαφές.

Δεύτερο, η τροπολογία έπρεπε να είναι υπουργική και όχι τάχαμου πρωτοβουλία κάποιων βουλευτών. Ομως, οι υπουργικές τροπολογίες απαιτείται να συνοδεύονται από έκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κράτους για τις επιπτώσεις τους επί του κρατικού προϋπολογισμού, ενώ οι βουλευτικές όχι. Γι' αυτό κατέφυγαν στο κόλπο να σερβίρουν την τροπολογία σε κάποιον βουλευτή και μετά να την κάνει δεκτή ο υπουργός. Ο Δημητριάδης ήταν απλώς ένα εκτελεστικό όργανο. Γι' αυτό και τρόμαξε και απέσυρε την υπογραφή του, όταν η αντιπολίτευση άρχισε να φωνάζει για σκάνδαλο και λαμογιά.

Κι εμείς ρωτάμε: ποια η διαφορά αυτής της (ν)τροπολογίας από τη (ν)τροπολογία Πάχτα που βόλευε τις βλέψεις του μεγαλοκαπιταλιστή Στέγγου στο δεύτερο πόδι της Χαλκιδικής; Για ποιο «ηθικό πλεονέκτημα» έχουν το θράσος και μιλούν οι συριζαίοι, όταν ξεπέφτουν σε τέτοιες σκανδαλώδεις διαδικασίες βολέματος καπιταλιστών;

(Ν)τροπολογίες (2)

Στάση διαφορετική απ' αυτή του Δημητριάδη επέδειξε ο υπουργός Παιδείας Ν. Φίλης. Αυτός δεν περίμενε το κράξιμο της αντιπολίτευσης, αλλά αμέσως μόλις διαπιστώθηκε ότι στο νομοσχέδιο του υπουργείου του είχε προστεθεί μια διάταξη για την αμνήστευση δεκάδων πανεπιστημιακών της Κρήτης (ανάμεσά τους και ο υπουργός Σταθάκης) από υπόθεση κακοδιαχείρισης κονδυλίων έρευνας, έδωσε αμέσως εντολή και το νομοσχέδιο αποσύρθηκε, για να επανέλθει χωρίς την επίμαχη διάταξη. Ο Φίλης εμφανίστηκε με δηλώσεις του στον Γ. Παπαχρήστο των «Νέων» (ναι, σ' αυτόν τον ίδιο Παπαχρήστο που διεκπεραιώνει επιθέσεις ενάντια σε στελέχη της κυβέρνησης και προσωπικά στον Τσίπρα!), ρίχνοντας το βάρος στη γενική γραμματεία της κυβέρνησης, η οποία «κατά λάθος» κατέθεσε ένα προσχέδιο που εμπεριείχε τη συγκεκριμένη διάταξη.

Σημειώνουμε ότι είναι η δεύτερη φορά που καταβάλλεται προσπάθεια να περάσει αυτή η διάταξη. Αρα, η γενική γραμματεία της κυβέρνησης έχει «στοκ» από κάποιες φωτογραφικές διατάξεις, τις οποίες προσπαθεί να τσοντάρει σε διάφορα νομοσχέδια, ακόμα και αιφνιδιάζοντας τον αρμόδιο υπουργό. Σημειώνουμε ακόμα ότι στην πανίσχυρη θέση του γενικού γραμματέα της κυβέρνησης, όπου στην πρώτη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είχε τοποθετηθεί ο πολύπειρος μεγαλοδικηγόρος Σαγιάς, ο οποίος εκπαραθυρώθηκε χωρίς ποτέ να μάθουμε γιατί, έχει τοποθετηθεί πλέον ένα παιδάριο, χωρίς καμιά πείρα, με περιορισμένες νομικές γνώσεις και χωρίς κανένα πολιτικό βάρος, προκειμένου να προωθεί ό,τι αποφασίζει ο στενός πυρήνας του Μαξίμου, τον οποίο διευθύνουν οι Παππάς-Φλαμπουράρης. Ο Φίλης, που λόγω της θητείας του στην «Αυγή» έχει τις «άκρες» του στα αστικά ΜΜΕ, όχι μόνο υποχρέωσε τη γενική γραμματεία της κυβέρνησης να αποσύρει την επίμαχη διάταξη (την οποία προφανώς δε θέλει να χρεωθεί), αλλά και την «έδωσε» εν ψυχρώ, επιλέγοντας να το κάνει στον Παπαχρήστο. Ηταν σαν να έστειλε στους Τσιπραίους το μήνυμα: «μ' εμένα μην παίζετε».

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Κάθε τι έχει και τον –συχνά εξόχως καταδεικτικό- συμβολισμό του, αρκεί να ψάξεις: Από το ΛιΛι (λίστα Λαγκάρντ) στο ΠιΠι (Panama Papers)...

Φυσικά οι συμβολισμοί δεν σταματούν εδώ. Ενίοτε μάλιστα γίνονται και μυστήριοι. Στο παρελθόν είχαμε καταγράψει στη στήλη την αξιοπρόσεκτη εμμονή δάμαλου. Αντιγράφουμε: «Σταχτοπούτα, Γκρέτελ, κορίτσια, ελάτε να σας πω τα νέα. Ο δάμαλος φαίνεται πως έχει κάνει τάμα, δεν εξηγείται αλλιώς ότι επιμένει ο επί της ανοικονόμητης οικονομίας υπουργός να έχει επώνυμο δώδεκα γραμμάτων!». Με έκδηλη περιέργεια βλέπουμε ότι το συγκεκριμένο μυστήριο επεκτείνεται και σήμερα, στην πρώτη φορά αριστεροδεξιά (μυχ' έσω) κυβέρνηση. Η οποία (για λόγους που η κοινή θνητή πλέμπα δεν δύναται να γνωρίζει) επιλέγει τσάρους της οικονομίας με επώνυμα δέκα γραμμάτων (Βαρουφάκης, Τσακαλώτος). Τι γίνεται ρε πούτιν μου; Ασε που και ο παρασκηνιακός Δραγασάκης δέκα γράμματα έχει...

Ε, μερικοί σύντροφοι τραβάνε το πράγμα στα άκρα, περιμένοντας με σαρδόνια υπομειδιάματα σχόλια για την επίσκεψη των τριών ιεραρχών στη Λέσβο και στη Μυτιλήνη, όπως διαχωρίζει το νησί και ο επί παντός καταρτισμένος γίγαντας. Θα τους συμβουλεύαμε να αποταθούν στους υπεύθυνους του three σκεφτικού ρεπορτάζ.

Και κάτι από τα παλιά: «Ηθική και αποσύνθεση κοινωνικά αποδεκτή. Σχέσεις άρρωστες, σχέσεις σάπιες. Ονειρα φτηνά, μοντέλα συμπεριφοράς. Φιγούρα, περιτύλιγμα, περιεχόμενο κενό. Μα το κενό δεν επιστρέφεται, καταστρέφεται. Αγάπες με συντηρητικά, ήρωες και βιαστές. Υψηλά ιδανικά με ημερομηνία λήξεως. Συναίσθημα σ' εκπτώσεις, οδυνηρές επιπτώσεις. Μηδαμινές απαιτήσεις κι αβάσταχτες ενοχές. Μα οι ενοχές δεν είναι κριτήριο, είναι δηλητήριο. Ακριβά ελαφρυντικά, γυάλινα συγχωροχάρτια. Αλλοθι ο εφυσηχασμός, κατεστημένος φασισμός. Ματαιοδοξία, κορεσμός, αδιέξοδο, πολιτισμός. Ανθρωποι κουρέλια, σταύρωση με χρυσά καρφιά. Είναι που κανείς δε σέβεται την αδυναμία. Είναι που κανείς, κανείς δε σέβεται τη μοναξιά. Είναι που κανείς δε σέβεται την ευαισθησία. Είναι που κανείς δε σέβεται τον εαυτό του. Κανείς δε σέβεται τον εαυτό του» (Γενιά του χάους).

Κάποιες Μ.Κ.Ο. (Μασάμε Κονδύλια Ομαδικά) μαζεύουν μόρια στη Μόρια. Μια στραβή, αρκεί μια Ειδομένη ιδωμένη από άλλη οπτική γωνία, και ίσως τις δεις να κάνουν προσφυγές στους πρόσφυγες και να εντάσσονται στο δόγμα «refuse refugees»...

Λυπόμαστε βαθύτατα, αλλά διανύουμε μέρες δραματικής αποστέρησης από τα πνευματικά διαμάντια των ταγών του έθνους. Η στήλη δεν έχει τίποτε να γράψει σχετικά με παρουσιάσεις βιβλίων για την εβδομάδα που πέρασε, αλλά ούτε και γι' αυτή που έρχεται και απ' ό,τι λένε είναι μεγάλη. Συγγραφική ξεραΐλα που μεταφράζεται σε έλλειψη πνευματικής τροφής για εμάς τους εθισμένους στις γραφές. Ας ελπίσουμε ότι μετά το Πάσχα (πρώτα ο θεός) οι φωτεινοί φάροι και οδηγοί μας στη ζωή θα επανακάμψουν δριμύτεροι και δεν θα μας αφήσουν να χαθούμε χωρίς πυξίδα στο πέλαγος της πωλητικής και κυνωνικής ζωής.

«Οταν κανείς "νίπτει τας χείρας του" σε μια σύγκρουση μεταξύ ισχυρών και αδύνατων, δεν σημαίνει ότι μένει ουδέτερος. Σημαίνει ότι παίρνει το μέρος των ισχυρών» (Paulo Freire).

Οπως είναι γνωστό, μετά τη διάλυση του ΛαΟΣ (Λαϊκού Offshore Συναγερμού) μια μερίδα ακροδεξιών, πατριωτών και λοιπών επαγγελματιών στο άρμεγμα της αγ-Ελλάδας, βρέθηκε ανέστια και penis. Πρόκειται για ιδεολογικά διαφοροποιημένους που δεν ήθελαν να επιστρέψουν στη Νέα Δημοπρασία, παρόλο που κι εκείνο το κουστουμάκι δεν τους έρχεται και άσχημα... Βέβαια, δεν αποκλείεται να έχουν και πρόβλημα με τον νέο μεγάλο τιμονιέρη. Ο Κούλης (Coolish: υπόψυχρος, βαρβαριστί) είναι περίεργος και απρόβλεπτος. Είδατε τι έκανε με την ΟΝΝεΔ και θρηνούν τόσες μέρες τώρα Μύκονος και Μπάνσκο... Ετσι, η παραπάνω αναφερόμενη μερίδα φαίνεται να προτιμάει νέα υπεράκτια ταξίδια με την πρώτη στο είδος «Καρατζά ferries». Εγγύηση.

«Ναι, είναι συχνά παρά τη θέλησή του που ένα ελεύθερο πνεύμα σήμερα θα καταφύγει στην ειρωνεία. Τι ευχάριστο να βρει κανείς σε αυτό τον φλεγόμενο κόσμο; Αλλά η αξία του ανθρώπου είναι να ορθώνει το ανάστημά του, απέναντι σε όλα όσα θέλουν να τον εκμηδενίσουν» (Albert Camus).

Κοκκινοσκουφίτσα

Οργανισμός Μεγάρου Μουσικής Αθηνών

Ενα διαχρονικό σκάνδαλο για την πολιτιστική βιτρίνα της μπουρζουαζίας

Οργανισμός Μεγάρου Μουσικής Αθηνών είναι το όνομα της «κομπανίας» που διαχειρίζεται το γνωστό πολιτιστικό μαγαζί της Βασιλίσσης Σοφίας, που στην καθομιλουμένη καθιερώθηκε και αναφέρεται ως «το Μέγαρο». Πρόκειται για μια παλιά ιστορία, «αμαρτωλή» από την αρχή μέχρι το τέλος. Μια ιστορία απομύζησης του ελληνικού λαού (μέσω του αστικού κράτους), προκειμένου η μπουρζουαζία να εξασφαλίσει την πολιτιστική της τέρψη (ή το «φαίνεσθαι» του πολιτιστικού της προσώπου, γιατί την ουσία αυτού του προσώπου μπορεί κανείς να την δει στις «πίστες» των κατά Βαγγέλη Γιαννόπουλο «πολιτιστικών κέντρων»).

Το 1953, ιδρύθηκε από την τραγουδίστρια Αλεξάνδρα Τριάντη (αδελφή του Κ. Κοτζιά, υπουργού του Μεταξά) και τον δεξιό πολιτικό Λάμπρο Ευταξία (γόνο αστικού επιχειρηματικού και πολιτικού τζακιού, που χρημάτισε βουλευτής και υπουργός) σύλλογος με την επωνυμία «Φίλοι της Μουσικής». Πρόεδρος του συλλόγου από το 1968 μέχρι το 1977 ήταν η Αλ. Τριάντη και στη συνέχεια ο εκδότης του Συγκροτήματος Λαμπράκη, Χρήστος Λαμπράκης. Σε αντίθεση με τους άλλους ιδρυτές, που έβαλαν κάποια χρηματικά ποσά για το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ο Χρ. Λαμπράκης δεν έβαλε τίποτα, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία. Σημειώνουμε ότι τα ποσά που έβαλαν οι άλλοι ιδρυτές του ΟΜΜΑ ήταν ασήμαντα. Ετσι, όταν άρχισε να μειώνεται η κρατική επιχορήγηση για τα λειτουργικά έξοδα του ΟΜΜΑ, αυτός κατέρρευσε.

Στις 7.2.1956, με την Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου 179/56 (επικυρώθηκε το 1957 με το νόμο 3700), το Ειδικό Ταμείο Μονίμων Οδοστρωμάτων παραχώρησε, κατά κυριότητα, στο Σύλλογο Φίλοι της Μουσικής έκταση 14.600 m2. Στις 27.7.1981 συναντήθηκαν στα γραφεία του υπουργείου Οικονομικών οι Ι. Παλαιοκρασσάς (αναπληρωτής υπουργός Συντονισμού), Μιλτ. Εβερτ (υπουργός Οικονομικών), Ανδρ. Ανδριανόπουλος (υπουργός Πολιτισμού), Χρ. Λαμπράκης (εκπρόσωπος του Συλλόγου Φίλοι της Μουσικής) και Λ. Ευταξίας (εκπρόσωπος του Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη-Βούρου) και συμφώνησαν επί της υπ' αριθμ. 7431 σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, του Σωματείου Φίλοι της Μουσικής και του Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη-Βούρου, που ήταν η ιδρυτική σύμβαση του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. Από τα 14.600 m2 που είχαν παραχωρηθεί από το δημόσιο στο Σύλλογο Φίλοι της Μουσικής, τα 7000 m2 παραχωρήθηκαν κατά κυριότητα στον Οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Αθηνών(ΟΜΜΑ), προφανώς για να χτιστεί το κτιριακό συγκρότημα. Ο ΟΜΜΑ ήταν Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, που θα λειτουργούσε με βάση τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Στην αρχή, το ΔΣ του ΟΜΜΑ αποτελούνταν από δέκα μέλη, από τα οποία πέντε διορίζονταν από το Σύλλογο Φίλοι της Μουσικής και πέντε από τον υπουργό Πολιτισμού. Αργότερα τα μέλη έγιναν έντεκα, με τα οχτώ να διορίζονται από τους υπουργούς Πολιτισμού και Οικονομικών και τα τρία από το Σύλλογο Φίλοι της Μουσικής. Παρά την πλειοψηφία που είχε το κράτος στο ΔΣ του ΟΜΜΑ, τον τελευταίο λόγο για τη λήψη των σοβαρών αποφάσεων τον είχε ο Σύλλογος Φίλοι της Μουσικής, γιατί υπήρχε ρήτρα που απαιτούσε τη συμφωνία του ενός από τα τρία μέλη του στο ΔΣ του ΟΜΜΑ.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 της ιδρυτικής σύμβασης του ΟΜΜΑ, οι πόροι του ήταν: α) Το αντάλλαγμα από την παραχώρηση αιθουσών του Μεγάρου Μουσικής. β) Το 40% των καθαρών εσόδων του Ιδρύματος Δεκόζη-Βούρου. γ) Η κρατική επιχορήγηση, που ήταν η κύρια χρηματοδότηση. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, όταν μετά το 2009 αυτή άρχισε να μειώνεται, λόγω της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, άρχισαν να εμφανίζονται τα ελλείμματα και τα σοβαρά προβλήματα στον ΟΜΜΑ, που κατέστησαν προβληματική τη λειτουργία του. Το κυριότερο είναι ότι ο οργανισμός αυτός, που κύρια αποστολή του είναι ν' αποτελεί την πολιτιστική βιτρίνα της μπουρζουαζίας, δεν μπορούσε να αποπληρώσει τα δάνειά του.

Με τα άρθρα 8 και 9 της σύμβασης παραχωρήθηκαν στο Σύλλογο Φίλοι της Μουσικής κάποια ακίνητα που ήταν κληροδοτήματα. Τα έσοδα απ' αυτά τα κληροδοτήματα και από κάποια άλλα κληροδοτήματα που παραχωρήθηκαν στη συνέχεια κάλυπταν ένα πολύ μικρό μέρος των ανοιγμάτων που δημιουργούνταν στον ΟΜΜΑ. Γι' αυτό λέμε ότι το μαγαζί στηριζόταν στην κρατική χρηματοδότηση για να καλύψει τα λειτουργικά του έξοδα. Η κρατική επιχορήγηση στον ΟΜΜΑ από το 2009 μέχρι και το 2015 ήταν για κάθε χρονιά: 13 – 5 – 3 - 4,8 – 4 - 3,3 - 2,85 εκατ. ευρώ.

Πρέπει να σημειωθεί πως ο ΟΜΜΑ δεν «ρουφούσε» μόνο κρατική χρηματοδότηση για την κάλυψη των λειτουργικών του δαπανών. Ο κρατικός κορβανάς ήταν διαχρονικά ο αποκλειστικός χρηματοδότης για την κατασκευή των πολυτελών εγκαταστάσεων του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών. Στο άρθρο 13 της σύμβασης 7431 προβλεπόταν κρατική χρηματοδότηση 600 εκατ. δραχμών για τα έτη 1981-83 (200 εκατ. κάθε χρόνο) και δάνειο 300 εκατ. δραχμών με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Απ' ό,τι μπορέσαμε να βρούμε, υπήρξαν και άλλα δάνεια με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου: 150 εκατ. ευρώ το 2003 και 95 εκατ. ευρώ το 2007.

Με το νόμο 3943/2011 (κυβέρνηση ΓΑΠ), το κράτος ανέλαβε να πληρώσει τα τοκοχρεολύσια του δανείου των 95 εκατ. ευρώ του 2007. Δεν γνωρίζουμε με ποιο νόμο το κράτος είχε αναλάβει να πληρώσει και τα τοκοχρεολύσια του δανείου των 150 εκατ. ευρώ του 2003, όμως στην εισηγητική έκθεση της τροπολογίας που εισήχθη ως Αρθρο Τέταρτο στο νόμο 4366/2016, αναφέρεται ότι από το 2010 το κράτος δεν κάλυπτε τις τοκοχρεολυτικές δόσεις των δανείων ύψους 150 και 95 εκατ. ευρώ. Ετσι, το Φλεβάρη του 2016 για τα δύο αυτά δάνεια, συνολικού ύψους 245 εκατ. ευρώ, οφείλονταν κεφάλαιο 226,33 εκατ. ευρώ και τόκοι 100 εκατ. ευρώ, **σύνολο 326,33 εκατ. ευρώ**!

Η γαλαντόμα κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, που έχει υψώσει τη σημαία του αγώνα ενάντια στη διαπλοκή, ανέλαβε να αποπληρώσει το χρέος των 326,33 εκατ. ευρώ! Η πλάκα είναι ότι οι Τσιπροκαμμένοι, προκειμένου να ωραιοποιήσουν και να συγκαλύψουν αυτό το διαρκές σκάνδαλο, που εξελίσσεται χάριν της πολιτιστικής τέρψης της μπουρζουαζίας, κομπορρημονούν ότι τα κτίρια του ΟΜΜΑ θα γίνουν κρατική ιδιοκτησία! Πρόκειται για ένα ακόμα κατόρθωμα αυτών των κυρίων, που έχουν κάνει τη λέξη ξετσιπωσιά ν' ακούγεται σαν ήπιος χαρακτηρισμός.

Ολα τα κτιριακά συγκροτήματα του Μεγάρου φτιάχτηκαν με λεφτά από τον κρατικό κορβανά και επομένως θα έπρεπε από την πρώτη στιγμή να ανήκουν στο κράτος. Η πρόκληση, όμως, έχει και συνέχεια. Γιατί με τις ρυθμίσεις που εισήγαγαν στο Αρθρο Τέταρτο του νόμου 4366/2016, κουμάντο στον ΟΜΜΑ, για τουλάχιστον 30 χρόνια, θα εξακολουθήσουν να κάνουν οι τρεις σύμβουλοι που διορίζει ο Σύλλογος Φίλοι της Μουσικής στο ΔΣ του. Ετσι, το πολιτιστικό μαγαζί της μπουρζουαζίας θα συνεχίσει να λειτουργεί όπως μέχρι τώρα, ενώ ο «λαουτζίκος» θα συνεχίσει να πληρώνει για να καλύπτονται οι μεγάλες τρύπες του ΟΜΜΑ, χωρίς ο ίδιος να απολαμβάνει τίποτα. Είναι κι αυτή μια απόδειξη του πόσο ενάντια στη διαπλοκή είναι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

ΥΓ1. Αίσθηση προκάλεσε με τη στάση του το λεγόμενο ΚΚΕ, που ψήφισε «παρών» στο Αρθρο Τέταρτο του νόμου 4366/2016, με το οποίο διαιωνίζεται το σκάνδαλο του ΟΜΜΑ.

ΥΓ2. Ο ΟΜΜΑ χρωστάει αρκετά και στο ΙΚΑ. Με τους νόμους 4262/2014 και 4327/2015 έγινε «γενναία» ρύθμιση υπέρ του και σε βάρος των εσόδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Σύμφωνα με τον πρώτο νόμο, ο ΟΜΜΑ έπρεπε ν' αρχίσει να ξεπληρώνει τα χρέη του από το Μάη του 2014, σε 48 μηνιαίες δόσεις. Με τη ρύθμιση απαλλασσόταν από την υποχρέωση να προσκομίζει αποδεικτικό ασφαλιστικής ενημερότητας για χρέη του προς το ΙΚΑ και άλλους ασφαλιστικούς φορείς (άρα, στην πράξη, δε χρειαζόταν να πληρώνει τις δόσεις της ρύθμισης). Αφού πέρασε ένας χρόνος, οι Τσιπροκαμμένοι έκαναν νέα ρύθμιση για τα χρέη του ΟΜΜΑ προς το ΙΚΑ, με το νόμο 4327/2015. Με τη ρύθμιση αυτή οι δόσεις έγιναν 90 (από 48), ενώ συμπεριλήφθηκαν και όλες οι οφειλές του ΟΜΜΑ προς το ΙΚΑ που υποτίθεται ότι είχαν ρυθμιστεί με το νόμο 4262/2014. Δεν νομίζουμε ότι ο ΟΜΜΑ άρχισε να καταβάλλει τις μηνιαίες δόσεις στο ΙΚΑ μετά τη νέα ρύθμιση. Το Μέγαρο, ως πολιτιστικό μαγαζί, δεν κάνει τίποτ' άλλο απ' αυτό που κάνουν μαζικά οι καπιταλιστές, που δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές που οφείλουν.

Ακυρη η σύμβαση παραχώρησης του οικοπέδου της ΑΕΚ στην εταιρία Μελισσανίδη

Μια «περίεργη» αίτηση επρόκειτο να συζητηθεί την περασμένη Δευτέρα στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Εκούσια Διαδικασία). Η αίτηση του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ για το Διορισμό Προσωρινής Διοίκησής του. Η αίτηση δε συζητήθηκε τελικά, λόγω της συνεχιζόμενης αποχής των δικηγόρων. Η συζήτησή της αναβλήθηκε για τις 30 Μάη.

Χαρακτηρίζουμε την αίτηση «περίεργη», διότι περιβλήθηκε με ένα πέπλο απόλυτης μυστικότητας. Ούτε κρατικό μυστικό να ήταν! Οπως γράφτηκε σε «κιτρινόμαυρες» ιστοσελίδες (π.χ. www.aekwatch.gr), η αίτηση δεν καταχωρήθηκε στο ηλεκτρονικό σύστημα αναζήτησης του Πρωτοδικείου, για να μην την πάρει είδηση κανείς και κάνει παρέμβαση την ημέρα της συζήτησής της. Ζητήθηκε μάλιστα και προσωρινή διαταγή, η οποία συζητήθηκε στις 15 Μάρτη και έγινε δεκτή. Δηλαδή, διορίστηκε το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο, μέχρι να εκδικαστεί η αίτηση. Κι αυτόν τον προσωρινό διορισμό δεν τον πήρε είδηση κανένας. Κανένα μέλος της ΑΕΚ δεν μπόρεσε να κάνει παρέμβαση μέχρι εκείνη τη στιγμή. Οπως όμως είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, την ίδια μέρα (στις 15 Απρίλη δηλαδή) τουλάχιστον ένα μέλος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ άσκησε παρέμβαση στην αίτηση διορισμού. Επομένως, όταν η αίτηση συζητηθεί, οι «διοικούντες» δε θα είναι μόνοι τους.

Εμείς βρήκαμε την αίτηση για διορισμό Προσωρινής Διοίκησης και τη δημοσιεύσαμε στην ιστοσελίδα μας. Τη δημοσιεύσαμε γιατί αποτελεί μια **ομολογία ακυρότητας της σύμβασης** με την οποία η Ερασιτεχνική ΑΕΚ εμφανίζεται να παραχωρεί το ιδιοκτησίας Ελληνικού Δημοσίου οικόπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια στην εταιρία «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, συμφερόντων Δ. Μελισσανίδη.

Η ακυρότητα αυτής της σύμβασης προκύπτει, βέβαια, από σωρεία νομικών διατάξεων, στις οποίες έχουμε αναφερθεί αναλυτικά σε πολλά δημοσιεύματά μας (τελευταία φορά στο προηγούμενο φύλλο). Ομως, ενώπιον των δικαστηρίων εκκρεμεί και αίτηση μέλους της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, που θεωρεί ότι η σύμβαση είναι άκυρη και για το λόγο ότι αποφασίστηκε σε μια **γενική συνέλευση που συγκλήθηκε παράνομα**, από ένα **ΔΣ που ήταν ήδη έκπτωτο**.

354116
ΡΓ 2/18-4-2016
11-3-2016

...ΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
(Εκούσια Δικαιοδοσία)

ΑΙΤΗΣΗ
(Άρθρου 786 Κ.Πολ.Δ.)

Του εδρεύοντος στη Νέα Φιλαδέλφεια Αττικής Αθλητικού Σωματείου με την επωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ» και το διακριτικό «Α.Ε.Κ.», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

ΠΕΡΙ
Διορισμού Προσωρινής Διοικήσεως του Α.Σ. Α.Ε.Κ.
κατ' άρθρο 69 Α.Κ.

Εισαγωγικά στοιχεία

Το Σωματείο μας είναι ερασιτεχνικό αθλητικό μη κερδοσκοπικό σωματείο και λειτουργεί σύμφωνα με όσα ορίζει το Καταστατικό του και οι διατάξεις του Ν. 2725/1999 και των μετέπειτα τροποποιήσεων του περί λειτουργίας αθλητικών σωματείων, ως ισχύουν.

Ιστορικό – Έλλειψη Πλήρους Σύνθεσης

Το Αθλητικό Σωματείο με την επωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - Α.Ε.Κ.» ιδρύθηκε με την υπ' αριθ. 3844/1924 απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών, έχει λάβει Αριθμό Μητρώου Σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών 2952/29-11-1976, η όλη δε λειτουργία του διέπεται από το Καταστατικό του, όπως ισχύει σήμερα μετά την τελευταία τροποποίησή του με την υπ' αριθμ. 71/2003 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, τις διατάξεις του Α.Κ. και τις ειδικές διατάξεις του Ν. 2725/1999 περί Αθλητικών Σωματείων, όπως ισχύει σήμερα.

Το Α.Σ. Α.Ε.Κ. έχει σύμφωνα με τον νόμο και το καταστατικό του, κύριο σκοπό την συστηματική καλλιέργεια και ανάπτυξη των δυνατοτήτων των αθλητών του για τη

15-3-2016

Αυτό ακριβώς έρχονται να ομολογήσουν οι «διοικούντες» την Ερασιτεχνική ΑΕΚ με την αίτηση για διορισμό προσωρινής διοίκησης. Παραδέχονται ότι η προηγούμενη διοίκηση δεν είχε νομιμοποίηση.

Δεν φτάνουν, βέβαια, μέχρι το τέλος. Δεν παραδέχονται, δηλαδή, ότι υπήρχαν μέλη στην προηγούμενη διοίκηση που δεν είχαν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι και επομένως ήταν εξ ορισμού έκπτωτα (προβλέπεται ρητά από το άρθρο 3, παρ. 6 του Νόμου 2725/1999 και από το άρθρο 2, παρ. 5β του Ν. 3372/2005). Τέσσερα μέλη του ΔΣ και συγκεκριμένα οι Α. Αλεξίου, Μ. Αγγελόπουλος, Γ. Μπέρκοβιτς και Ε. Ασλανίδης ήταν έκπτωτα λόγω συμμετοχής τους στα ΔΣ των ΠΑΕ και ΚΑΕ ΑΕΚ. Αλλα μέλη είχαν παραιτηθεί, όπως **ομολογούν** στην αίτηση για διορισμό Προσωρινής Διοίκησης, και επομένως η σύγκληση της γενικής συνέλευσης – παρωδία, που «ενέκρινε» τη σύμβαση παραχώρησης, ήταν εξ ορισμού άκυρη.

Στην προσπάθειά τους να νομιμοποιήσουν εκ των υστέρων αυτή την παρανομία, πρότειναν ακόμα και στη διορισμένη προσωρινή διοίκηση να συμμετέχουν και μέλη που δεν έχουν το δικαίωμα. Εκτός του Α. Αλεξίου, κώλυμα έχουν σίγουρα οι Α. Ανατολιωτάκης (μέλος ΔΣ ΠΑΕ ΑΕΚ), Ε. Καρρέρ (μέλος ΔΣ ΚΑΕ ΑΕΚ), όπως βρήκαμε με ένα πρόχειρο ψάξιμο. Ενδεχομένως και άλλοι.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι παγίδεψαν το δικαστήριο και πήραν προσωρινή διαταγή για ένα διορισμένο ΔΣ του οποίου κάποια μέλη έχουν ασυμβίβαστο. Γι' αυτό κράτησαν κρυφή την όλη διαδικασία. Γιατί θα μπορούσε οποιοδήποτε μέλος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ να παρέμβει, να αποδείξει ότι κάποια μέλη που προτείνονται για το διορισμένο ΔΣ έχουν ασυμβίβαστο και ο διορισμός να μην γίνει όπως τον είχαν σχεδιάσει.

Εν πάση περιπτώσει, εκείνο που ενδιαφέρει εμάς είναι η ομολογία τους ότι το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ δεν είχε νόμιμα συγκροτημένο ΔΣ. Επομένως, όλες οι ενέργειες αυτού του ΔΣ είναι άκυρες. Κι όμως, ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας Π. Σκουρλέτης, μολονότι ήταν ενήμερος με τον πιο επίσημο τρόπο για όλ' αυτά και ιδιαίτερα για το γεγονός ότι η σύμβαση παραχώρησης αμφισβητείται ενώπιον των δικαστηρίων, η κρίση των οποίων εκκρεμεί, αναγνώρισε τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως **φορέα** του γηπέδου και εξέδωσε Απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων στο όνομά της.

Εχουμε γράψει ότι ασκούνται πιέσεις στις αρμόδιες υπηρεσίες να προχωρήσουν το θέμα της νομιμοποίησης της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως παραχωρησιούχου και να εκδώσουν Εγκριση και Αδεια Δόμησης στο όνομά της. Θα πρόκειται για σκάνδαλο, ίδιας φύσης με αυτό του Βατοπεδίου. Η ιστορία με το διορισμό Προσωρινής Διοίκησης στο αθλητικό σωματείο ΑΕΚ, προκειμένου να εγκριθούν εκ των υστέρων όλες οι παρανομίες έγκρισης της παραχώρησης, αποτελεί μια ακόμα επιβεβαίωση.

ΥΓ. Και γι' αυτές τις τελευταίες εξελίξεις ενημερώθηκαν με τον πιο επίσημο τρόπο οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΝ.

Οταν εμείς προειδοποιούσαμε, ο Β. Αποστόλου έκανε πλάτες στους απατεώνες γαλακτοβιομήχανους

Τρέχει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να κουκουλώσει το σκάνδαλο με την παράνομη χρήση εβαπορέ γάλακτος για την παραγωγή γιαουρτιού, τυριών, ακόμα και γάλακτος που πωλείται ως νωπό, καθώς πλέον -μετά τις δικές μας αποκαλύψεις- έχει περάσει ακόμα και στα πρωτοσέλιδα του αστικού Τύπου. Εμείς υποστηρίζουμε ότι η σημερινή πολιτική ηγεσία δεν κληρονόμησε μια κατάσταση στην οποία προσπαθεί να βάλει τάξη, αλλά ότι κληρονόμησε μια κατάσταση την οποία συνέχισε **χωρίς κανένα ενδοιασμό**, γιατί είναι κι αυτή ταγμένη στην υπηρεσία των μεγαλοκαπιταλιστών (των γαλακτοβιομήχανων εν προκειμένω). Και δεν το υποστηρίζουμε αυθαίρετα.

Στο φύλλο μας στις 2 Μάη του 2015, σχολιάζοντας τα θερμά λόγια με τα οποία ο Αποστόλου είχε ανακοινώσει την παραμονή στο τιμόνι του ΕΦΕΤ του δημαρίτη Γιάννη Τσιάλτα, προειδοποιούσαμε: *«Κι επειδή* ***κάνουμε μια μεγάλη έρευνα για το γάλα****, καλά θα κάνει ο Β. Αποστόλου να ρίξει τους τόνους για το ρόλο του ΕΦΕΤ».* Αν ο Αποστόλου και η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ενδιαφέρονταν για την προστασία του ελληνικού λαού από τους απατεώνες καπιταλιστές, θα έπαιρνε αφορμή απ' αυτή την προειδοποίηση, θα καλούσε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς σε σύσκεψη και θα απαιτούσε να τεθεί αμέσως τέλος στο σκάνδαλο, με την επιβολή και την είσπραξη των προβλεπόμενων προστίμων και την εντατικοποίηση των ελέγχων.

Τι έκανε έκτοτε το κάθε μέρος είναι γνωστό.

Η πολιτική ηγεσία του ΥπΑΑΤ, πάντα με τον Αποστόλου επικεφαλής, είτε ως αναπληρωτή υπουργό είτε ως υπουργό, συνέχισε να καλύπτει το σκάνδαλο. Και μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου, που κατέστησε… ευαγγέλιο πολιτικής και την περιβόητη εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, ετοίμασε ΚΥΑ (από τον περασμένο Οκτώβρη είναι έτοιμη, όπως αποκαλύψαμε) η οποία καταργεί τις σχετικές προβλέψεις του Κώδικα Τροφίμων και Ποτών και επιτρέπει να παρασκευάζεται γιαούρτι με χρήση και παστεριωμένου (εβαπορέ) γάλακτος και πρωτεΐνης γάλακτος (που καθίσταται απαραίτητη καθώς το εβαπορέ διαλύεται σε δυο μέρη νερού και το μείγμα δεν πήζει με τη συνήθη ζύμωση). Δηλαδή, είναι έτοιμοι να κάνουν νόμο αυτό που μέχρι τώρα κάνουν παράνομα οι γαλακτοβιομήχανοι, βάζοντας έτσι ταφόπλακα στην ελληνική κτηνοτροφία (αυτοί, οι εραστές της ανάπτυξης της πρωτογενούς παραγωγής).

Εμείς κάναμε αυτό που υποσχεθήκαμε: έρευνα, σε ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες, με τις αρμόδιες υπηρεσίες όχι μόνο να μην βοηθούν, αλλά να μηχανεύονται στο τέλος εξοργιστικές δικαιολογίες («προσωπικά δεδομένα»!), για να μην μας δώσουν τα ισοζύγια γάλακτος. Η έρευνά μας θα φτάσει μέχρι το τέλος, αλλά ήδη έχει παράξει καρπούς.

Η ΜΑΝΑ, όπως τη σκηνοθέτησε ο Μπρεχτ

Ενα σπάνιο ντοκουμέντο θα παρουσιαστεί από την «ανοικείωση» στη σάλα της «Κόντρας», σε δυο μοναδικές προβολές την Παρασκευή 13 και το Σάββατο 14 Μάη. Πρόκειται για τη ΜΑΝΑ, όπως τη σκηνοθέτησε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ για το Berliner Ensemble και κινηματογραφήθηκε στη σκηνή του θεάτρου το 1958, δυο χρόνια μετά το θάνατο του μεγάλου γερμανού δημιουργού.

Ο Μπρεχτ έγραψε το θεατρικό έργο *«Η Μάνα. Η ζωή της επαναστάτριας Πελαγίας Βλάσοβα από το Τβερ»* το 1931 στο Βερολίνο, χρησιμοποιώντας ως βάση το μυθιστόρημα *«Η Μάνα»* του Μαξίμ Γκόρκι (1907). Το έργο ανέβηκε για πρώτη φορά στις 17 Γενάρη του 1932, στην επέτειο της δολοφονίας της Ρόζα Λούξεμπουργκ, σε σκηνοθεσία Μπρεχτ και Εμιλ Μπούρι, με την Χελένε Βάιγκελ στο ρόλο της Πελαγίας Βλάσοβα.

Ο Μπρεχτ ξανανέβασε το έργο το 1951, με το Berliner Ensemble αυτή τη φορά, στο Deutsches Theater. Και πάλι στην επέτειο της δολοφονίας της Λούξεμπουργκ. Το 1958 ο μαθητής του Μπρεχτ και μετέπειτα διευθυντής του Berliner Ensemble, Μάνφρεντ Βέκβερτ, ξανανέβασε το έργο στο Theater am Schiffbauerdamm, τη μόνιμη στέγη που είχε αποκτήσει το Berliner Ensemble. Αυτή η παράσταση κινηματογραφήθηκε το 1958 και θα τη δούμε στις προβολές που οργανώνει η «ανοικείωση».

Η κινηματογράφηση έγινε εξολοκλήρου από την πλατεία του θεάτρου του Berliner Ensemble. Με αυτόν τον τρόπο δίνεται η δυνατότητα στο θεατή να παρακολουθήσει επί της οθόνης την εξέλιξη του έργου, έχοντας μπροστά στα μάτια του το πλήρες εύρος της θεατρικής σκηνής. Πρόκειται για ένα ιστορικό ντοκουμέντο, το οποίο, συν τοις άλλοις, μας προσφέρει την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να μελετήσουμε το Επικό Θέατρο του Μπρεχτ όπως το υλοποιούσε ο δημιουργός του.

Από την άποψη της φόρμας, ο Μπρεχτ περιγράφει το έργο ως «γραμμένο στο στιλ των διδακτικών έργων, έργο αντιμεταφυσικής, υλιστικής, μη αριστοτελικής δραματουργίας, δηλαδή ενός πολύ ανεπτυγμένου τύπου από δραματική άποψη». Σημαντικό ρόλο παίζουν η μουσική του Χανς Αισλερ, τα σκηνικά του Κάσπαρ Νέχερ και οι προβολές διαφανειών των αδελφών Χέρφιλντ-Χερτσφέλντε.

Η ταινία έχει υποτιτλιστεί στα ελληνικά με ιδιαίτερη προσοχή, ώστε να αποτυπώνεται με ακρίβεια και πληρότητα ό,τι διαδραματίζεται επί σκηνής.

Σημειώστε τις προβολές στην ατζέντα σας, γιατί μέχρι τότε δε θα κυκλοφορήσει άλλο φύλλο της «Κόντρας».

Οι προβολές θα αρχίσουν στις 8 (**ακριβώς**, λόγω της μεγάλης διάρκειας). **Μετά από κάθε προβολή θα ακολουθήσει συζήτηση για το Επικό Θέατρο.**

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κουμάντο κάνουν οι αποικιοκράτες και όχι οι ιθαγενείς φύλαρχοι

Σε κατάσταση αναβρασμού είναι το ευρωπαϊκό μπάσκετ μετά την απόφαση της ΦΙΜΠΑ να ξεκινήσει δική της ευρωπαϊκή διοργάνωση. Η παγκόσμια ομοσπονδία αποφάσισε να ξεκινήσει από τη φετινή αγωνιστική περίοδο το μπασκετικό Champions League, με στόχο να φτιάξει μια διοργάνωση ανταγωνιστική στην «ιδιωτική» Euroleague του Μπερτομέου. Η βασική διαφορά των δύο διοργανώσεων είναι ότι στο Champions League θα συμμετέχουν οι ομάδες με βάση την κατάταξή τους στο πρωτάθλημα της χώρας τους, ενώ στη Euroleague υπάρχουν κλειστά συμβόλαια και συμμετέχουν ομάδες με δυνατό όνομα και με υψηλή εμπορευματική αξία.

Οταν η ΦΙΜΠΑ ανακοίνωσε τη δική της διοργάνωση, φάνηκε ότι υπήρχε δυνατότητα συμβιβασμού, αφού έκανε καταρχήν αποδεκτή την παράλληλη διοργάνωση της Euroleague με τη συμμετοχή των ομάδων που είχαν ήδη υπογράψει κλειστά συμβόλαια. Η ΦΙΜΠΑ είχε σαν στόχο να μην έρθει σε αντιπαράθεση με τον Μπερτομέου και τις μεγάλες και πιο εμπορικές ομάδες, αλλά να τις «ουδετεροποιήσει», προκειμένου να μπορέσει να επιβάλει τη θέλησή της στις υπόλοιπες ομάδες. Επειδή όμως ο καυγάς γίνεται για τα φράγκα, συνεπώς οι χορηγοί έχουν τον πρώτο λόγο, τα δεδομένα άλλαξαν.

Οι χορηγοί που «επενδύουν» στο μπάσκετ απαίτησαν από τον Μπερτομέου να υπάρξει και δεύτερη διοργάνωση υπό την αιγίδα του, για να του δώσουν τηλεοπτικά δικαιώματα μεγάλου ύψους, ώστε κι αυτός να μπορέσει να είναι συνεπής στα φράγκα που έταξε στις ομάδες της Euroleague. Για το λόγο αυτό, ο Μπερτομέου αποφάσισε να διοργανώσει και το Eurocup, στο οποίο δήλωσαν συμμετοχή, εκτός από τις ισπανικές ομάδες, και αρκετές από τις καλές ιταλικές, η γαλλική Βιλερμπάν, η τουρκική Γαλατασαράι, η Χάποελ Ιερουσαλήμ και η ΑΕΚ.

Μπροστά σ' αυτά τα δεδομένα και με ορατό τον κίνδυνο η ΦΙΜΠΑ να διοργανώσει το Champions League με τα «λιμά» των ομάδων, με αποτέλεσμα το αγωνιστικό θέαμα να κινδυνεύει να είναι υποβαθμισμένο -άρα αντιεμπορικό- και τα φράγκα που θα δώσουν οι χορηγοί να μην είναι τα αναμενόμενα, η ΦΙΜΠΑ παίζει ένα από τα δυνατά χαρτιά της, που είναι το αυτοδιοίκητο στο μπάσκετ. Απειλεί τις εθνικές ομοσπονδίες με αποβολή από τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τις άλλες διοργανώσεις των εθνικών ομάδων. Με απλά λόγια τους λέει: ή μαζεύετε τις ομάδες σας και τις πείθετε να συμμετάσχουν στο Champions League ή αποκλείεστε από τις διοργανώσεις μου και σταματούν να μπαίνουν φράγκα στα ταμεία σας.

Για να ξεκαθαρίσει το θέμα η ΦΙΜΠΑ κάλεσε τις ομοσπονδίες σε έκτακτη συνάντηση στη Γενεύη το Σαββατοκύριακο 24-25 Απρίλη. Στο θέμα θα επανέλθουμε, αφού οι εξελίξεις τρέχουν.

Την περασμένη βδομάδα αναφερθήκαμε στην κωλοτούμπα της κυβέρνησης και του Κοντονή στο θέμα του ποδοσφαιρικού Grexit. Οι εντεταλμένοι της ΦΙΦΑ δεν άφησαν περιθώρια για «μονομερείς ενέργειες» και απαίτησαν να ξαναρχίσει το Κύπελλο Ελλάδας, δεσμευόμενοι ότι θα ξεκινήσει η κάθαρση στην ΕΠΟ και το ελληνικό ποδόσφαιρο. Επειδή όμως οι συριζαίοι έχουν αναγάγει σε επιστήμη το ψέμα και τη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, ορισμένα φίλα προσκείμενα στην κυβέρνηση ΜΜΕ προσπάθησαν να παρουσιάσουν τα πράγματα ανάποδα.

Με αφορμή μια επιστολή διαμαρτυρίας της ΕΠΟ προς τη ΦΙΦΑ, με την οποία οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου εκφράζουν τις διαφωνίες τους στη συμφωνία ΦΙΦΑ-Κοντονή, προσπαθούν να πείσουν τους φιλάθλους ότι η κυβέρνηση είναι ο νικητής στην κόντρα με την ΕΠΟ, αφού η ΕΠΟ διαμαρτύρεται για το περιεχόμενο της συμφωνίας και κατηγορεί τη ΦΙΦΑ ότι «υπήρξε υπέρ το δέον συμβιβαστική με την κυβέρνηση». Το επιχείρημά τους είναι: «ο Κοντονής είναι σε κόντρα με την ΕΠΟ, η ΕΠΟ διαμαρτύρεται για τη λύση που έδωσε η ΦΙΦΑ, άρα ο Κοντονής είναι ο τελικός νικητής».

Το μοναδικό μας σχόλιο είναι ότι το επιχείρημα είναι από απλοϊκό έως αφελές και μας θυμίζει το λογοπαίγνιο: «ο μπάτσος είναι όργανο, το μπουζούκι είναι όργανο, άρα ο μπάτσος είναι μπουζούκι». Ας δούμε όμως την ουσία της υπόθεσης για να καταλάβουμε το μέγεθος της αγυρτείας των φιλοσύριζα μέσων.

Ο Κοντονής, με αφορμή τα επεισόδια στον ημιτελικό ΠΑΟΚ-Ολυμπιακός στην Τούμπα, αποφάσισε να διακόψει τη διοργάνωση του Κυπέλλου μέχρι να αρχίσει η «αυτοκάθαρση» στην ΕΠΟ, ενώ απαίτησε την παραίτηση όλων των κατηγορούμενων για την υπόθεση της σύστασης αθλητικής εγκληματικής οργάνωσης και την άμεση ενεργοποίηση της Επιτροπής Δεοντολογίας της ΕΠΟ. Τελικά, ο υφυπουργός ανέστειλε την απόφασή του, παίρνοντας ως αντάλλαγμα τη δέσμευση από τους αξιωματούχους της ΦΙΦΑ ότι θα ξεκινήσει η διαδικασία «αυτοκάθαρσης» του ελληνικού ποδοσφαίρου και ότι θα παραπεμφθούν στην Επιτροπή Δεοντολογίας της ΕΠΟ επτά μικρομεσαία στελέχη του ελληνικού ποδοσφαίρου. Αν αυτό θεωρείται από τους συριζαίους επιτυχία, τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους.

Στο σημείο αυτό θα μπορούσε κάποιος να αναρωτηθεί: αφού ο Κοντονής έκανε πίσω, γιατί η ΕΠΟ διαμαρτύρεται στη ΦΙΦΑ; Ο λόγος είναι πολύ απλός. Η ΦΙΦΑ, με τον τρόπο που χειρίστηκε το θέμα, έστειλε εμμέσως πλην σαφώς το μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση, ότι έχει την απόλυτη εξουσία και θα επιβάλει αλλαγές στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Από τη στιγμή που η ΦΙΦΑ αναγνώρισε ότι υπάρχει θέμα με τον τρόπο λειτουργίας της ΕΠΟ και την αδυναμία όσων διοικούν το ποδόσφαιρο στην Ελλάδα για σωστή διαχείριση, όσοι εμπλέκονται κατάλαβαν ότι πλέον μετρούν μέρες.

Η ΦΙΦΑ δεν επέτρεψε στην κυβέρνηση και τον Κοντονή να κάνουν κουμάντο και να επιβάλουν την άποψή τους, ταυτόχρονα όμως συμπεριφέρεται στους ανθρώπους της ΕΠΟ με αποικιοκρατικό τρόπο. Σε απλά ελληνικά, το μήνυμα προς τη διοίκηση της ΕΠΟ είναι: Αγαπητοί φίλοι, δεν καταφέρατε να διαχειριστείτε σωστά τα θέματα που προέκυψαν στο ελληνικό ποδόσφαιρο, η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων θέλει να προχωρήσει η «εξυγίανση» του χώρου, είστε υπόλογοι απέναντι στη Δικαιοσύνη και κατηγορείστε ακόμα και για κακουργήματα, κατά συνέπεια δεν μπορείτε να συνεχίσετε να διοικείτε και θα αντικατασταθείτε από άτομα που έχουν την εκτίμησή μας.

Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να πούμε ότι η ΦΙΦΑ συμπεριφέρεται στη διοίκηση της ΕΠΟ σαν να πρόκειται για περίπτωση ντόπινγκ. Γνώριζε -όπως όλοι- για την ύπαρξη της «παράγκας» και έδειχνε ανοχή στη λειτουργία της, από τη στιγμή όμως που τα μέλη της πιάστηκαν να συμμετέχουν σε σκάνδαλα, η «κάθαρση» είναι αναγκαιότητα και θα γίνει πραγματικότητα. Αυτός που πιάστηκε να παρανομεί θα τιμωρηθεί παραδειγματικά.

Οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου κατάλαβαν ότι για τη ΦΙΦΑ είναι «τελειωμένοι» και προσπαθούν να κερδίσουν όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο στις καρέκλες τους. Στην προσπάθειά τους να αντιστρέψουν το δυσμενές γι' αυτούς κλίμα, κατά την ταπεινή γνώμη της στήλης έκαναν ένα ακόμη λάθος. Εδειξαν ότι είναι σε κόντρα με τη ΦΙΦΑ και ότι υπάρχει μεταξύ τους σύγκρουση, γεγονός που αφενός μειώνει τη διαπραγματευτική τους ισχύ απέναντι στην κυβέρνηση και αφετέρου δημιουργεί αρνητικές σκέψεις για τα άτομά τους στους αξιωματούχους της ΦΙΦΑ.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τους ρυθμούς με τους οποίους θα δρομολογηθούν οι εξελίξεις για αλλαγή της ηγεσίας της ΕΠΟ, αφού η ΦΙΦΑ έχει και το καρπούζι και το μαχαίρι και κατά συνέπεια τον απόλυτο έλεγχο στις εξελίξεις. Αυτό όμως που προκύπτει από την επιστολή διαμαρτυρίας είναι ότι παρασκηνιακά το θέμα έχει δρομολογηθεί και έχει αρχίσει η υλοποίησή του. Μένει να δούμε πόσο βαθιά θα μπει το μαχαίρι και πόσοι από τους εμπλεκόμενους θα πάνε στα αζήτητα. Εν κατακλείδι, και σε αντίθεση με τη γυναίκα του Καίσαρα, που πρέπει να είναι και να φαίνεται τίμια, για τη ΦΙΦΑ οι ανιδιοτελείς εργάτες του ποδοσφαίρου πρέπει μόνο να φαίνονται τίμιοι –χωρίς, φυσικά, να είναι-, διαφορετικά τους τρώει η μαρμάγκα.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

Η εικόνα του Μαρινάκη να σηκώνει αυτός –και όχι ο αρχηγός της ομάδας- την κούπα του πρωταθλητή, στη φιέστα που διοργάνωσε η ερυθρόλευκη ΠΑΕ για να γιορτάσει το 43ο πρωτάθλημα, είναι η πιο ξεκάθαρη απόδειξη ότι είναι ο απόλυτος κυρίαρχος στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Με αυτή του την ενέργεια ο Μαρινάκης απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι λειτουργεί σαν κοινός χουλιγκάνος, αφού θεωρεί ότι έχει μεγαλύτερο μερίδιο στην κατάκτηση του τίτλου από τους παίχτες και τον προπονητή της ομάδας. Ταυτόχρονα, έστειλε και ένα σαφέστατο μήνυμα ότι θα συνεχίσει να ασχολείται ενεργά με το ποδοσφαιρικό «γίγνεσθαι» παρά την απαγόρευση που του έχει επιβληθεί.

ΣΙΝΕΜΑ

ΝΙΚΙΤΑ ΜΙΧΑΛΚΟΦ

Ψεύτης Ηλιος 2: Η μεγάλη έξοδος

Ο Μιχάλκοφ, μετά την επιτυχία του «Ψεύτη Ηλιου» (1994), που απέσπασε το Οσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας και το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ των Καν ών, αποφάσισε να γυρίσει και δεύτερο μέρος το 2010 (άργησε λίγο να πάρει διανομή στην Ελλάδα).

Η υπόθεση (υποτίθεται ότι) αφορά στην προσωπική ιστορία του στρατηγού Κότοφ και της οικογένειάς του. Ο Κότοφ –πάντα σύμφωνα με το αφήγημα του Μιχάλκοφ- είχε κατηγορηθεί ως αντεπαναστάτης και είχε εγκλειστεί σε στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας. Στα 1941, στην αρχή του πολέμου, κατάφερε να το σκάσει και να καταλήξει στο μέτωπο. Ο ίδιος πίστευε ότι η οικογένειά του είχε πεθάνει στο στρατόπεδο, οπότε δεν έψαχνε για τους δικούς του. Η κόρη του όμως έμαθε ότι ζει κτλ. κτλ.

Σπάνια συναντά κανείς αντικομμουνιστική προπαγάνδα με τόση χυδαιότητα. Αυτό είναι και το μόνο κατόρθωμα της ταινίας. Ο σκηνοθέτης ξόδεψε 55 εκατομμύρια δολάρια (όχι δικά του, ασφαλώς) γα να ξαναγράψει την ιστορία. Αυτό φαινόταν ήδη από την προηγούμενη ταινία, η οποία τουλάχιστον σε επίπεδο φόρμας είχε κάποιες αρετές κι ίσως κρατούσε κάπως τα προσχήματα. Παρολαυτά, το δεύτερο μέρος (φευ, υπάρχει και τρίτο, «Ψεύτης Ηλιος 3: Το φρούριο») αποτελεί μνημείο προστυχιάς. Ο κύριος Μιχάλκοφ, αριστοκρατικής καταγωγής, μάλλον φαντασιώνεται χαμένα μεγαλεία σε μια ενδεχομένως τσαρική Ρωσία.

Οποιος αντέχει και δεν του ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι, μπορεί να απολαύσει τρομερούς καλτ ναΐφ διαλόγους, εντυπωσιακά πλάνα και σκηνοθετικά ευρήματα που έχουν ένα μόνο στόχο: τη λάσπη κατά της ιστορίας της Σοβιετικής Ενωσης. Είναι τόσο δε αφελής και χυδαίος, που καταντά γελοίος και κανείς δεν μπορεί να πάρει στα σοβαρά το αφήγημά του.

Φυσικά, στη Ρωσία προκάλεσε σχόλια και πολεμικές από άλλους σκηνοθέτες, από κριτικούς και από θεατές, κυρίως λόγω του μεγάλου προϋπολογισμού, των πολιτικών πεποιθήσεων του δημιουργού της και του περιεχομένου της, το οποίο αποτελεί ευθεία προσβολή για τους ήρωες αυτής της χώρας, που νίκησαν το ναζισμό.

ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Με τα μάτια ανοιχτά

Η Ενωση Ελληνικού Ντοκιμαντέρ, το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, η Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων και το Exile Room ενώνουν για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά τις δυνάμεις τους για να παρουσιάσουν ένα δυνατό αφιέρωμα (Τεχνόπολη Πέμπτη 21/4 έως Κυριακή 24/4) στις ταινίες ντοκιμαντέρ το οποίο περιλαμβάνει μία επιλογή σημαντικών βραβευμένων ελληνικών ντοκιμαντέρ που έχουν σηματοδοτήσει την πορεία του είδους στην Ελλάδα, βραβευμένα ντοκιμαντέρ για τη Συρία, καθώς επίσης και ταινίες τεκμηρίωσης που βραβεύτηκαν στο φετινό 18ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ της Θεσσαλονίκης.

Το φετινό πρόγραμμα προβολών περιλαμβάνει ένα μικρό αφιέρωμα στη Συρία και στους σύριους ντοκιμαντερίστες, οι οποίοι κατέγραψαν εικόνες της ζωής και του πολέμου (περιλαμβάνεται και η εξαιρετική «Επιστροφή στη Χομς» με παρουσία του σκηνοθέτη, όσοι δεν την είδατε στην Κόντρα πριν μερικές εβδομάδες, σπεύσατε...). Αναλυτικά το πρόγραμμα υπάρχει και στο www.technopolis-athens.com.

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Πέντε πάνω, πέντε κάτω στο φινάλε θα τα βρούνε (συγκυβέρνηση και κουαρτέτο ΔΝΤ)

Ο καιρός ζέστανε, η κοινωνία θερμαίνεται; (ερώτηση τ' απλοϊκού)

Η φάτσα ενός υποψήφιου βουλευτή σε μιαν αφίσα: Νάτονε: / όχι πολλά μεθύσια / όχι πολλούς καυγάδες με γυναίκες / ελάχιστες φορές έμεινε από λάστιχο / ποτέ δε σκέφτηκε ν' αυτοκτονήσει / όχι παραπάνω από τρεις πονόδοντους / ποτέ δεν έχασε το γεύμα του / ποτέ δε μπήκε στη στενή / ποτέ δεν ερωτεύτηκε / 7 ζευγάρια παπούτσια / ένα γιο στο πανεπιστήμιο / έν' αυτοκίνητο χρονιάρικο / ασφάλειες για τα πάντα / ένα καταπράσινο γκαζόν / σκουπιδοτενεκέδες με εφαρμοστά καπάκια / θα εκλεγεί (Charles Bukowski)

Φτωχέ, σου μάραναν / κόποι και πόνοι / τη θέληση άβουλη / πιωμένη αφιόνι. / Αν είν' ο λάκκος σου / πολύ βαθύς / χρέος με τα χέρια σου / να σηκωθείς (Κ. Βάρναλης, «Καμπάνα»)

➤ Κι ενώ διαφημίζει την «μητέρα όλων των μαχών» εδώ και πολύ καιρό (σ.σ.: την 48ωρη γενική απεργία) ο Ριζοσπάστης κάνει στροφή (17-4-2016) και αρχίζει να «ανακαλύπτει» τις «δυσκολίες», τον «φόβο», τις «δυσκολίες που συναντούν στην οργάνωση της απεργίας οι ταξικές δυνάμεις»... Που σημαίνει εμείς (ως ΠΑΜΕ) κάναμε ό,τι μπορούσαμε αλλά... (αλλά τι;). Σταθερή γραμμή του Περισσού άσχετα με το ποιος «διευθύνει»... Οχι μόνο δεν μπορεί αλλά και δεν θέλει.

➤ Φυσικά, μαγκιά κι έτσι ο «πολύς» Πολάκης: προσοχές βαράει αυτός (και όλη η συγκυβέρνηση) μόνο στους εκπροσώπους των θεσμών.

➤ Η γεμιστή Θ. Φωτίου.

➤ Genesis: I can't dance.

➤ «Οι εξαγωγές όπλων από το Ισραήλ στη Ρουάντα κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας του 1994 πρέπει να παραμείνουν μυστικές, αποφάσισε το ανώτατο δικαστήριο». (haaretz.com/Israel-news/1.713907). Αλίμονο: οι σιωνιστές συνεχίζουν – με όλα τα μέσα, εδώ και 68 χρόνια, τη γενοκτονία των Παλαιστίνιων, να μην δώσουν κι ένα «χεράκι βοηθείας» για ένα τέτοιο σκοπό και πέρα από τα σύνορά τους... (Αυτό, λοιπόν, το σιωνιστικό μόρφωμα έχει φίλα προσκείμενο η συγκυβέρνηση Συριζανέλ).

➤ «Φόροι-φόροι, αλλά από μεταρρυθμίσεις τίποτα» (tanea.gr, 16/4/2016 – Ε. Λάσκαρη). Ολα-όλα ή τίποτα.

➤ Hot spot ΟΝΝΕΔ: αδελφικοί εναγκαλισμοί μέχρι θανάτου.

➤ Αυτό το πουλί είναι ο Πέτρος / Ο δυτικός άνεμος δεν τον θέλει / ο ανατολικός τον ξερνά / του 'γινε πρόταση να βαλσαμωθεί / κι όμως ξεσκίζει το κλουβί τ' ουρανού / απλώστε του ένα κάτι της γης / ένα χέρι που να μη στραγγαλίζει / μπορεί και να μην αλλαξοπίστησε / -τον πνίγει τόση μεταμόρφωση- / εκεί που έδενε τη γραβάτα του / του μένει ένας τελευταίος λαρυγγισμός / απ' αυτούς που δεν εξαγοράζονται. / Ο φίλος μου ο Πέτρος έχει προκηρυχθεί / λοιπόν θα πεθάνει μετεωριζόμενος. (Γιάννης Δάλλας, «Μετεωριζόμενος» - από τη συλλογή «Πόρτες Εξόδου», 1960)

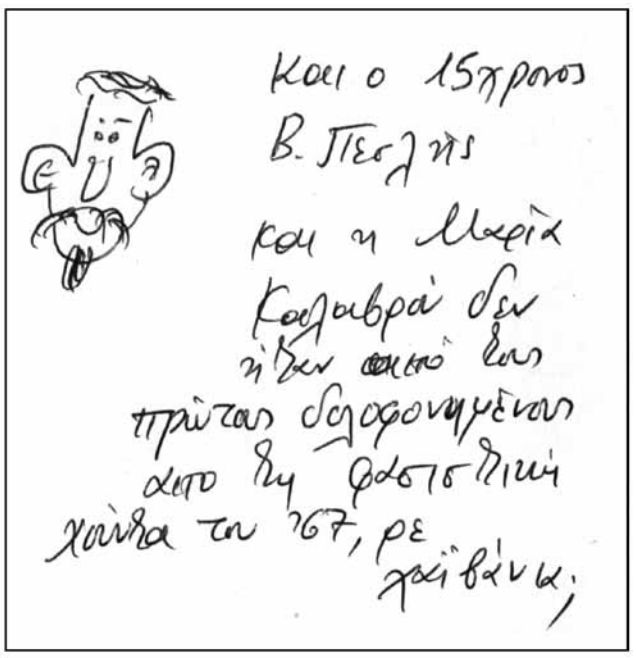

Ριχάρδος ο Γρηγόριος

➤ Φουσκώνει ο άνεμος τα πανιά της απελπισίας και των βρυχηθμών.

➤ Και δεν θα πάρω στο γιορτασμό σου μέρος / εσύ που όλα τα ποθείς και τα πάντα καταπίνεις / ίδια κινούμενη άμμος / σε θάλασσα ιριδισμών.

➤ Θέλει ο φασίστας να κρυφτεί, και η χούντα δεν τον αφήνει.

➤ You gotta do what they taught ya!

➤ Είναι ένα ωραίο μπ...λο εκεί στην (Φ)ΟΝΝΕΔ.

➤ Παραπομπή Ρούσεφ: δείγμα του «σοσιαλισμού» του 21ου αιώνα...

➤ «Ατομα που παράγουν μέσα σε κοινωνία – άρα η κοινωνικά καθορισμένη παραγωγή των ατόμων αποτελεί φυσικά την αφετηρία. Ο ατομικός και απομονωμένος κυνηγός και ψαράς, απ' όπου ξεκινούν οι Σμιθ και Ρικάρντο, ανήκει στις κοινότοπες φαντασιώσεις των Ροβινσονιάδων του 18ου αιώνα· που με κανένα τρόπο δεν εκφράζουν, καθώς φαντάζονται οι ιστορικοί του πολιτισμού, απλά μιαν αντίδραση ενάντια στην υπερεκλέπτυνση και μια επιστροφή σε κάποια παρεξηγημένη φυσική ζωή. Αλλο τόσο δεν βασίζεται σε τέτοιας λογής νατουραλισμό και το Κοινωνικό Συμβόλαιο του Ρουσσώ, που σχετίζει και συνδέει με σύμβαση υποκείμενα από φυσικού τους ανεξάρτητα. Αυτή είναι η επίφαση, η αισθητική και μόνο επίφαση των μικρών και μεγάλων Ροβινσονιάδων. Πρόκειται, αντίθετα, για το προανάκρουσμα της "αστικής κοινωνίας", που από τον 16ο αιώνα ετοιμαζόταν και τον 18ο έκανε τεράστια βήματα προς την ωριμότητά της. Σ' αυτή την κοινωνία του ελεύθερου ανταγωνισμού το άτομο εμφανίζεται αποσπασμένο από τους φυσικούς δεσμούς κ.λ.π. που σε προηγούμενες ιστορικές εποχές το έκαναν εξάρτημα ενός ορισμένου, περιορισμένου ανθρώπινου συγκροτήματος. Στα μάτια των προφητών του 18ου αιώνα, που σ' αυτούς βασίζονται ακόμα πέρα για πέρα οι Σμιθ και Ρικάρντο, το άτομο αυτό του 18ου αιώνα – το προϊόν, από τη μια μεριά της διάλυσης των φεουδαρχικών παραγωγικών δυνάμεων που αναπτύχθηκαν από τον ίδιο αιώνα και μετά – πλανιέται σαν ιδανικό που η ύπαρξή του ανήκει τάχα στο παρελθόν. Οχι σαν ιστορικό αποτέλεσμα αλλά σαν αφετηρία της ιστορίας. Γιατί το βλέπουν σαν το Φυσικό Ατομο, σύμφωνα με την αντίληψή τους για την ανθρώπινη φύση, σαν κάτι που δε γεννιέται ιστορικά αλλά είναι τοποθετημένο από τη φύση. Η αυταπάτη αυτή σημάδεψε μέχρι σήμερα κάθε καινούρια εποχή. Ο Στιούρτ, που από ορισμένες απόψεις βρίσκεται σε αντίθεση με τον 18ο αιώνα, και που σαν αριστοκράτης πατά πιο πολύ σε ιστορικό έδαφος, απόφυγε αυτή την απλοϊκότητα». (Κ. Μαρξ: «Grundrisse», τόμος Α, 1, Παραγωγή).

➤ Από το «Δεν πληρώνω» στο «πληρώνομαι αδρά» η διευθύνουσα σύμβουλος της ΑΕΔΙΚ (ανώνυμη εταιρία Διώρυγας Κορίνθου). Ελέω Ευ-κλείδη...

➤ «Η Βρετανία εξήγαγε όπλα αξίας 2.8 δισ. λιρών στη Σαουδική Αραβία σε διάστημα λιγότερο του έτους» - independent.co.uk, 19-4-2016. Προφανώς η Σ. Αραβία έπαψε να είναι ουαχαμπιτική και δεν αποκεφαλίζει πλέον...

➤ «Ο πονηρός και αρχέκακος όφις επινοήσας το γένος των Γάλλων, δεκτικώτατον πονηρίας, έχυσεν εις τας ψυχάς αυτών τον ιόν της αποστασίας προς τον θεόν· και αφού τούς έφερεν εις ελεεινήν βασιλοκτονίαν, τούς έρριψεν εις παντελή αθεΐαν και ασέβειαν». (πατριάρχης) Γρηγόριος ο Ε', 1799. Τι ελευθερία και δημοκρατία! Το κνούτο! Το κνούτο!

➤ Κούλης: τώρα αρχίζουν τα δύσκολα.

➤ Με χάρη ο Χάρης Θεοχάρης αποποταμοποιήθηκε (ΚΑΙ αυτός, όπως και ο Σταύραξ, για το καλό του λαού πασχίζουν...).

➤ Στη Νέα Φιλαδέλφεια, γατούλης και Σκουρλέτης, αγάπη σαν αδέλφια.

➤ Για άλλη μία φορά ετοιμάζονται να απεργήσουν οι εκπαιδευόμενοι γιατροί στη Βρετανία. Ηδη έχουν αρχίσει οι «πιέσεις» από κρατικούς φορείς (όπως το General Medical Council) ώστε να φοβηθούν και να μην κατέβουν σε απεργία. Κομμάτι δύσκολο, όμως.

➤ Φυσικά και μπερδεύει το 7/11 (seven-eleven, ωράριο) με την 9/11 (nine-eleven, χτύπημα στους δίδυμους πύργους) ο Ντόναλντ Τραμπ (ή Tromp-ass). Ο καταλληλότερος υποψήφιος για μια θέση στον... ήλιο.

➤ «Η άνοδος και η πτώση του Σύριζα» by Stathis Couvelakis in New Left Review 97, January-February 2016, ή πώς να γίνετε ουρά, της ουράς, ω ουρά.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Σήμερα θα μεταφερθούμε στους γαλλικούς τοίχους, που τελευταία άρχισαν ν' ανθίζουν και πάλι. Στάση πρώτη, Σορβόννη. «Στρατηγείο» του Μάη του '68 άλλοτε, αποστειρωμένο πανεπιστήμιο εδώ και αρκετά χρόνια (αν δεν έχεις φοιτητική ταυτότητα, οι σεκιουριτάδες στην κεντρική είσοδο δε σ' αφήνουν να μπεις). **2017: Οι κάλπες να γίνουν κομμάτια! - Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σ΄ έναν σκλάβο κι έναν εργάτη; - Ο σκλάβος θέλει να απελευθερωθεί**. Αυτό γράφει το σύνθημα με το κόκκινο σπρέι, μεταφέροντας στο σήμερα έναν νεολαιίστικο «αβανγκαρντισμό», που είχε παρατηρηθεί και το '68, όμως τότε δεν έγινε πλειοψηφικό ρεύμα, γιατί υπήρχε αρκετά σημαντική επιρροή της άκρας Αριστεράς, που παρά τη γενική ιδεολογική θολούρα της, θεωρούσε την εργατική τάξη πρωτοπόρα τάξη της αστικής κοινωνίας. Είναι πλειοψηφικό αυτό το ρεύμα σήμερα; Δεν το ξέρουμε. Το μόνο βέβαιο, πάντως, είναι πως η άκρα Αριστερά του '68 σήμερα δεν υπάρχει ως διακριτή και σχετικά βαρύνουσα οντότητα.

◆ Από τη Σορβόννη στο Μπορντό. **Στο μέγαρο των Ηλυσίων, Βαλς να σε γαμήσουν**, γράφει το σύνθημα με το μαύρο σπρέι σ' ένα διάδρομο του πανεπιστημίου. Τς, τς, τς, πού πήγε η πολυθρύλητη γαλατική αβρότητα; Πριν βιαστείτε να χαρακτηρίσετε το σύνθημα απλώς «γηπεδικό», αναλογιστείτε πως ο πρωθυπουργός Βαλς είναι ένα από τα πιο μισητά πρόσωπα της διοίκησης Ολάντ. Κι είναι επόμενο, σε μια αυθόρμητη κινητοποίηση στην οποία συμμετέχουν νέοι με διαφορετικό βαθμό πολιτικοποίησης, με διαφορετικές εμπειρίες, με διαφορετικό θεωρητικό υπόβαθρο, αυτό το μίσος να πάρει και τη μορφή τέτοιων συνθημάτων. Μην «πυροβολείτε» το συνθηματογράφο, «πυροβολήστε» τον Βαλς (και τον κάθε Βαλς).

◆ Από το Μπορντό στη Ναντ, για να σχολιάσουμε το σύνθημα στην ασπίδα του... γαλάτη. **Η εργασία σκοτώνει** γράφει η ασπίδα, αποδεικνύοντας ότι κάποιοι ζουν στο δικό τους (μικρό, πολύ μικρό) ιδεολογικό σύμπαν. Η ειρωνεία είναι πως οι κινητοποιήσεις στη Γαλλία έχουν ως στόχο ένα αντεργατικό νομοσχέδιο (νόμος Ελ Κομρί) που φαλκιδεύει εργασιακά δικαιώματα. Για τον ασπιδοφόρο μαχητικό διαδηλωτή, όμως, αυτά είναι ψιλά γράμματα. Αυτός στρέφεται κατά της εργασίας γενικά. Ούτε καν κατά της μισθωτής εργασίας του καπιταλισμού. Και βέβαια, δεν τον ενδιαφέρει να ρίξει «γέφυρες» μ' εκείνους που κινητοποιούνται κατά του αντεργατικού νομοσχέδιου, να βρει σημεία επαφής με τα αιτήματά τους, να προβληματιστεί. Τα έχει λύσει όλα. Και οι κινητοποιήσεις ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο έχουν γι' αυτόν σημασία μόνο ως κινητοποιήσεις και όχι από την άποψη των αιτημάτων τους.

Στην πρέσα ο ελληνικός λαός και όχι οι Τσιπροκαμμένοι

Τελικά, η «ανάσταση της οικονομίας» δε θα συμπέσει με την «ανάσταση της ορθοδοξίας», παρά την... προφητεία Τσίπρα (την προφητεία Καμμένου ότι το πάσχα βγαίνουμε από το Μνημόνιο δεν την πήρε στα σοβαρά ούτε η Κουντουρά). Οι... γραμματείς και φαρισαίοι των ιμπεριαλιστών δανειστών έχουν άλλα σχέδια. Δεν ξέρουμε αν θα είναι η σημερινή συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που θα κληθεί να βάλει την υπογραφή της κάτω από τη συμφωνία που θα κλείνει την αξιολόγηση ή αν θα παραχωρήσει τη θέση της σε κάποιο κυβερνητικό σχήμα ευρύτερης μνημονιακής στήριξης. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι ο ελληνικός λαός έχει μπει στην πρέσα εδώ και έξι χρόνια κι αυτή εξακολουθεί να τον συνθλίβει. Και θα εξακολουθήσει να τον συνθλίβει για πολλά χρόνια, αν δεν κάνει εκείνος ό,τι χρειάζεται για να σπάσει η πρέσα.

Για να είναι ξεκάθαρη η ματιά μας πάνω σ' ένα τοπίο γεμάτο από τον καπνό παραλλαγής που σε καθημερινή βάση σκορπούν οι Τσιπραίοι, πρέπει να θυμίσουμε τι έλεγαν και τι έχει γίνει μέχρι στιγμής. Τι έλεγαν τις τελευταίες δύο εβδομάδες, γιατί αν πάμε στο τι έλεγαν παλιότερα θα χρειαστεί να γράψουμε τόμο.

◆ Ελεγαν ότι η αξιολόγηση θα κλείσει μέχρι την εαρινή σύνοδο του ΔΝΤ. Φυσικά, δεν έκλεισε.

◆ Ελεγαν ότι επειδή δεν προλαβαίνουν να τα συμφωνήσουν όλα, θα πάνε σε δυο κείμενα συμφωνίας, ένα με το ΔΝΤ και ένα με τους ευρωπαϊκούς «θεσμούς». Τα κείμενα αυτά υποτίθεται ότι θα ήταν έτοιμα μέχρι την Κυριακή 10 Απρίλη και στη συνέχεια μέχρι την Τρίτη 12 Απρίλη. Τελικά δεν κατέληξαν σε κανένα κείμενο.

◆ Ελεγαν ότι η αξιολόγηση θα έχει κλείσει μέχρι το Eurogroup στις 22 Απρίλη κι ότι αν χρειαστεί να συγκληθεί ένα έκτακτο Eurogroup στις 25 ή τις 26 Απρίλη, ώστε το επόμενο τριήμερο να ψηφίσει τα μέτρα η ελληνική Βουλή και ο Μάης να μπει με τακτοποιημένα τα πάντα. Ούτε αυτό έγινε.

Αν υπάρχει κάποιο νέο, αυτό δεν έχει να κάνει με τις προθεσμίες που σε εβδομαδιαία βάση αλλάζει το κυβερνητικό στρατόπεδο (η τελευταία διαρροή μιλά για 5-10 Μάη), αλλά η συμφωνία ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Αν ξανακοιτάξετε την υποκλαπείσα τηλεδιάσκεψη Τόμσεν-Βελκουλέσκου-Πόποβα, θα δείτε ότι μιλούσαν για διάσταση εκτιμήσεων ανάμεσα στο ΔΝΤ και τους Ευρωπαίους και έκαναν λόγο για κάποιο «Ουάσιγκτον γκρουπ» που θα πρέπει να πάρει αποφάσεις. Επειδή ξέρουμε πως στην πραγματικότητα δεν είναι ούτε η εμμονή στο καταστατικό του ΔΝΤ, ούτε η ξεροκεφαλιά κάποιων τεχνοκρατών που προκαλεί τα προβλήματα, αλλά είναι η μόνιμη κόντρα ανάμεσα σε γερμανούς και αμερικανούς ιμπεριαλιστές, περιμέναμε να δούμε τι θα γινόταν στην Ουάσιγκτον. Οπως όλα δείχνουν, Λιου και Σόιμπλε κατέληξαν σε συμφωνία (η οποία, βέβαια, αφορά πολλά πεδία, με το ελληνικό πρόβλημα ν' αποτελεί μόνο ένα απ' αυτά). Γι' αυτό και είδαμε Σόιμπλε και Λαγκάρντ να κάνουν πανομοιότυπες δηλώσεις. «Ολοι βλέπουν ότι η Ελλάδα χρειάζεται να κάνει περισσότερα και μπορεί να κάνει περισσότερα», έκλεισε τη σχετική συζήτηση ο Σόιμπλε, με το γνωστό του ύφος.

Ο Τσακαλώτος πήρε το μήνυμα, γι' αυτό και φρόντισε να δημοσιοποιήσει με non paper ότι υπάρχει πλέον απαίτηση για νέα μέτρα, εν είδει καβάτζας. Νέα μέτρα που θα νομοθετηθούν μεν τώρα, όμως θα εφαρμοστούν άμα εκτιμηθεί ότι δεν πιάνεται ο στόχος για «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% του ΑΕΠ το 2018. Νούμερο δεν έδωσε ο Τσακαλώτος, ξέρουμε όμως ότι το ΔΝΤ είχε μια διαφορά 2% του ΑΕΠ με την Κομισιόν, οπότε μιλάμε για **νέα μέτρα ύψους γύρω στα 3,5 δισ. ευρώ**.

Το σημαντικότερο είναι πως ο Τσακαλώτος στο non paper έλεγε πως η ελληνική κυβέρνηση τα συζητά αυτά τα μέτρα, φτάνει να πέσει στο τραπέζι και η ρύθμιση του χρέους. Κυριακή στάλθηκε το non paper, Δευτέρα οι Τσιπραίοι του Μαξίμου άλλαξαν τη «γραμμή», βάζοντας τη Γεροβασίλη ν' αρχίσει τα γνωστά «καουμποϊλίκια» (δε χρειάζονται νέα μέτρα, δεν πρόκειται να υπογράψουμε τίποτα πέρα απ' αυτά που συμφωνήσαμε το καλοκαίρι κτλ.). Εννοείται, πως αυτού του τύπου τα «καουμποϊλίκια» δεν προεξοφλούν τίποτα. Είναι σαν τις «κόκκινες γραμμές» που πρώτα μετακινούνται και μετά σβήνουν, χωρίς να χρειαστεί ούτε γομολάστιχα. Να σημειώσουμε, ακόμα, ότι τέτοιες εμπλοκές έχουν συμβεί και σε άλλες διαπραγματεύσεις, επί των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων. Το ότι πρόκειται για «καουμποϊλίκια» των Τσιπραίων, με στόχο την εξαπάτηση του ελληνικού λαού, φάνηκε και από τη δήλωση που έκανε «υψηλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου Οικονομικών» (πρόκειται για το... καλλιτεχνικό όνομα του Τσακαλώτου) φεύγοντας από το «Χίλτον» την Τρίτη: «Δεν τα έχουμε δεχτεί **ακόμα**»!

Επειδή ο Γιούνκερ, που αισθάνθηκε ριγμένος, γιατί στην Ουάσιγκτον τον «έγραψαν» κανονικότατα, έκανε μια «φιλελληνική» δήλωση, διατάχτηκε ο «πολύς» Βίζερ του EuroWorkingGroup να τον βάλει στη θέση του, θυμίζοντας πως τις αποφάσεις τις παίρνει το Eurogroup, στο οποίο ο Γιούνκερ συμμετέχει ως παρατηρητής, χωρίς δικαίωμα ψήφου. Εμφανιζόμενος ως «υψηλόβαθμος αξιωματούχος της Ευρωζώνης», ο Βίζερ ξεκαθάρισε ότι για να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει να ψηφίσει και τα μέτρα-καβάτζα. Αφού κλείσει η αξιολόγηση, θα γίνει η ρύθμιση του χρέους και μετά η εκταμίευση, με την όλη διαδικασία να απαιτεί τέσσερις εβδομάδες. Είπε και κάτι ακόμα ο Βίζερ. Οτι σε εκκρεμότητα δεν είναι μόνο τα πρόσθετα μέτρα-καβάτζα, αλλά και το μείγμα των μέτρων των συμφωνημένων 5,4 δισ. ευρώ, που η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να το αλλάξει, ώστε τα μέτρα να είναι... πιο πειστικά.

Οι Τσιπραίοι πήραν το μήνυμα: μπορεί το Μνημόνιο να μην προβλέπει μέτρα-καβάτζα από τώρα, αλλά αυτή είναι η συμφωνία της Ουάσιγκτον και σ' αυτή οφείλουν να προσαρμοστούν. Αρα, το μόνο στο οποίο έχουν ν' απαντήσουν είναι αν μπορούν να «σηκώσουν» αυτά που τους ζητούν ή αν θα προτιμήσουν να την κάνουν με ελαφρά πηδηματάκια. Δεν ξέρουμε τι θα επιλέξουν (ή θ' αναγκαστούν να επιλέξουν), όμως η πρέσα θα εξακολουθήσει να σφίγγει τον ελληνικό λαό.

Τι προβλέπει το Μνημόνιο

Για την επιτυχία απαιτείται ο ενστερνισμός του προγράμματος μεταρρυθμίσεων από τις ελληνικές αρχές. Επομένως, η κυβέρνηση είναι έτοιμη να λάβει οποιαδήποτε μέτρα ενδέχεται να κριθούν κατάλληλα για το σκοπό αυτόν, καθώς οι περιστάσεις μεταβάλλονται (...)

Για την επιτυχία θα απαιτηθεί η συνεχής εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών επί πολλά έτη. Για το σκοπό αυτόν, απαιτείται πολιτική δέσμευση, αλλά επίσης και η τεχνική ικανότητα της ελληνικής διοίκησης να την υλοποιήσει (...)

Οι αρχές δεσμεύονται να λάβουν περαιτέρω διαρθρωτικά μέτρα τον Οκτώβριο του 2016, αν κριθούν αναγκαία για να διασφαλιστούν οι στόχοι του 2017 και του 2018. Τα εν λόγω μέτρα θα περιλαμβάνουν τις αμυντικές δαπάνες, την προγραμματισμένη μεταρρύθμιση του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και το πάγωμα των υποχρεωτικών δαπανών.

βαθύ κόκκινο

Ζητείται σοβαρότητα (και όχι μόνο)

Η στήλη βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσει ότι το Σαββατοκύριακο της 15ης Μάη έχει κανονιστεί «παγκόσμια εξέγερση». Μην κανονίσετε, λοιπόν, κάτι άλλο. Αρχίστε από τώρα να ετοιμάζεστε: όπλα, παλάσκες, ξηρά τροφή και κυρίως το φορτιστή του smartphone σας, για να μην στερηθείτε το πιο δυνατό όπλο σας στην εξέγερση.

Δεν κάνουμε πλάκα. Αντλούμε πληροφόρηση από το «Διεθνές Κάλεσμα του κινήματος Nuit Debout (Νύχτα Ορθίων) σε σύγκλιση όλων των κινημάτων σε μία κοινή συνέλευση στο Παρίσι στις 7-8 Μαΐου 2016 με στόχο τη διοργάνωση καταλήψεων πλατειών σε Παγκόσμια κλίμακα (#GLOBALDEBOUT) και την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΞΕΓΕΡΣΗ το Σαββατοκύριακο της 15ης Μαΐου 2016!».

Βέβαια, στο «σώμα» του διεθνούς καλέσματος διαβάζουμε: «Κυρίως ας προετοιμάσουμε και ας ξεκινήσουμε μαζί μία μεγάλη διεθνή δράση το Σαββατοκύριακο της 15ης του Μάη για να κάνουμε τότε μαζικές καταλήψεις των δημόσιων πλατειών παντού στον Κόσμο». Η εξέγερση φαίνεται να ισοδυναμεί με συζητήσεις σε πλατείες. Αλλά στην κατακλείδα του κειμένου ξαναδιαβάζουμε: «Το Σαββατοκύριακο στις 15 και 16 του Μάη ας εξεγερθούμε όλοι μαζί :"Νυχτερινή εξέγερση" παντού, #GlobalDebout - Παγκόσμια Εξέγερση!».

Μην περιμένετε να μιλήσουμε για το ενδεχόμενο της παρουσίας του Μπαρουφάκη και της αυτοκράτειρας της «Πλεύσης Ελευθερίας» στην παρισινή Πλατεία της Δημοκρατίας. Μας απασχολούν άλλα, σοβαρότερα θέματα. Οι Ορθιοι των Παρισίων μπερδεύουν την εξέγερση με την έγερση. Κι αυτό δεν είναι πρόβλημα γλωσσικό, είναι πρόβλημα πολιτικό. Ισως το πρόβλημα να μην είναι των Γάλλων, οι οποίοι να εννοούν απλώς την έγερση (καθότι Ορθιοι), αλλά να είναι εκείνων που μεταφράζουν τις απόψεις τους στα ελληνικά. Πρωτότυπο ή μεταφρασμένο, το πρόβλημα παραμένει: κάποιοι μπερδεύουν την... ορθοστασία με την εξέγερση, λέξη με ξεχωριστό νόημα και τεράστια βαρύτητα, καθαγιασμένη με το αίμα χιλιάδων μαρτύρων, από τον Σπάρτακο μέχρι τη Ρόζα Λούξεμπουργκ και από τον Ευγένιο Βαρλέν μέχρι την Ειρήνη Γκίνη.

Το πρόβλημα είναι ευρύτερο από τον αχαλίνωτο βερμπαλισμό κάποιων νεολαίων (και γηραλαίων). Δεν είναι κακό να μαζεύεσαι στις πλατείες και να συζητάς. Κακό είναι να βλέπεις τη σκιά σου, καθώς φωτίζεσαι υπό γωνία, και να νομίζεις ότι έγινες γίγαντας. Να μην ξέρεις πού πατάς και πού πηγαίνεις. Να αυτοϊκανοποιείσαι με τους διαγωνισμούς ρητορικής δεινότητας εντός διλέπτου και με τις αντιδράσεις με τροχονομικά σήματα, που διαμορφώνουν ένα σκηνικό παγκόσμιας κωμικότητας (οι εθελοντές των ΜΚΟ τα έχουν καθιερώσει αυτά χρόνια πριν).

Αυτές οι θλιβερές διαπιστώσεις έρχονται να υπογραμμίσουν την ανάγκη για τη συγκρότηση ενός πραγματικά επαναστατικού-κομμουνιστικού πολιτικού υποκειμένου. Το πολιτικό κενό είναι τεράστιο και μέσα σ' αυτό χωρά άνετα «κάθε πικραμένος». Για να είμαστε ακριβείς, το κενό το γεμίζει η αστική πολιτική, μεταμφιεσμένη συχνά σε μικροαστικό βερμπαλισμό που προσπαθεί να παρουσιάσει το εκτονωτικό τίποτα σαν κοινωνικό ριζοσπαστισμό.

Οσο ο μικροαστικός ριζοσπαστισμός (ή «ριζοσπαστισμός») δεν υποβάλλεται σε εργατική κριτική, ώστε να περιοριστεί «στα κιλά του», όσο στο όνομα ενός αόριστου «κοινού ακτιβισμού» η προλεταριακή κατεύθυνση σύρεται ντροπιασμένη πίσω από τα μικροαστικά καραγκιοζιλίκια και αυτοευνουχίζεται για να γίνει «αποδεκτή», τόσο θα γελούν πλατιά οι καπιταλιστές. Το μάθημα του 2011-2015 πρέπει να το πάρουμε όλοι, για να καταπιαστούμε επιτέλους με το επιτακτικό καθήκον της πολιτικής συγκρότησης της ταξικής-επαναστατικής κατεύθυνσης, αντί να εγκλωβιζόμαστε στη λογική του πρόσκαιρου. Οι καιροί ου μενετοί...

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση